

ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
- ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ [2013-2014] -
από τον ιατρό-ψυχοθεραπευτή Β.Κ.Φράγκο

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΡΩΤΗ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Ο εσωτερισμός αφορά την μη υλοποιημένη (μη συμπυκνωμένη) συμπαντική-κοσμική ενέργεια, δηλ. το Πνεύμα. Το Πνεύμα δεν γνωρίζει θάνατο, δηλαδή περιορισμούς (δεσμά) χώρου, χρόνου, μορφής! Το ΠΝΕΥΜΑ είναι η κινητήρια δύναμη της ζωής! Το ΠΝΕΥΜΑ ονομάζεται και Θεός! Το ΠΝΕΥΜΑ συμπεριλαμβάνει τα πάντα! Ζείτε εν Πνεύματι, όταν μπορείτε να αγκαλιάσετε τα πάντα!

Τα εξωτερικά αφορούν την υλοποιημένη (συμπυκνωμένη) ενέργεια, δηλ. τις υλικές δομές. Ο υλικός κόσμος (γήινος) είναι σύμβολο του Πνευματικού κόσμου! (ενέργεια = ύλη = μορφή)! Ο Θεός είναι Νους! ο Νους συμπυκνώνεται και γίνεται ύλη! η ύλη είναι ενέργεια του Νου παγιωμένη σε μορφή! η μορφή μπορεί να μετουσιωθεί, να μεταστοιχειωθεί σε Νου! Αγωνίζεστε να μεταστοιχειώνετε την ύλη σε Νου (Πνεύμα)!

Το φυσικό πεδίο είναι η αλήθεια του πνεύματος αποκρυσταλλωμένη. Η ύλη διαμορφώνεται από άϋλες οντότητες! Η ανθρώπινη φύση είναι σύμβολο της θεϊκής! Ο άνθρωπος συμβολίζει τον Θεό στο φυσικό πεδίο! Ο άνθρωπος αποτελείται από το σώμα, την ψυχή και τον μεγάλο, άφθαρτον Εαυτό! (Ανώτερο/Θεϊκό Εαυτό)! δηλ. υπάρχουμε ταυτόχρονα και σε άλλες διαστάσεις!

Θεραπεία, θα πει υπηρεσία, φροντίδα, στην προκειμένη περίπτωση, της ψυχής. Το ανώτερο νοητικό πεδίο του γήινου εαυτού μας είναι η ψυχή μας στο φυσικό πεδίο. Υπάρχει και η ψυχή, στην άλλη πλευρά του πέπλου, σαν Ανώτερος (Θεϊκός) Εαυτός! Η ψυχή είναι δέσμη ενεργειακών ινών. Ένα ενεργειακό σύστημα. Η ψυχή μας, για την ακρίβεια, δεν είναι ο Ανώτερος Εαυτός μας, αλλά είναι η θεϊκή ουσία που εμπνέει και τον Ανώτερο Εαυτό και τον γήινο εαυτό (προσωπικότητα)! Σας παραπέμπω στις εικόνες της συνάντησης για την ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ! (του σεμιναρίου του 2014-2015).

Αρρώστια = εγώ αποκομμένο από το Όλον!

Θεραπεία = ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΟ ΟΛΟΝ! και συμπόνια στην πράξη!

Ο εσωτερισμός είναι ψυχοθεραπεία.

Η ψυχανάλυση είναι ομοίως ψυχοθεραπεία. Η ψυχανάλυση είναι η αναζήτηση της αλήθειας της ψυχής του μικρού (φθαρτού) εαυτού, η οποία (αλήθεια) λυτρώνει, απελευθερώνει, σώζει, δηλ. ολοκληρώνει, ενοποιεί τον ψυχισμό του μικρού ανθρώπινου εαυτού και τον ισορροπεί με συν-χώρηση και φώς συνειδητοποίησης.

Το ίδιο κάνει και ο εσωτερισμός, όμως σ’ αυτόν η αναζήτηση της αλήθειας αναφέρεται στον μεγάλο, Θεϊκό Εαυτό μας (ψυχή μας) και τις όψεις του. Ευλογημένος είναι όποιος αναζητά την αλήθεια! Η ενοποίηση και η εξισορρόπηση των όψεων του εαυτού είναι η γιορτή του πνεύματος. Όταν ενοποιήσουμε και εξισορροπήσουμε όλες τις όψεις του Ανώτερου Εαυτού μας (Ηλιακού μας Αγγέλου) σε μια όψη (μορφή) τότε προκύπτει η θέωση. Έτσι καθίσταται δυνατή η ένωση, ως ένα, με το απόλυτο Ένα! Ο Ανώτερος Εαυτός μας είναι ΟΛΑ ΟΣΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ! Όλοι μας, στην πραγματική ενεργειακή μορφή μας, είμαστε άπειροι, αιώνιοι, απεριόριστοι! Μία τεράστια ενέργεια που έχει την ικανότητα να ταξιθεύει στο χώρο και στο χρόνο!

Σύμφωνα με τα παραπάνω προκύπτει αβίαστα η συνειδητοποίηση ότι είμαστε ένα με τα πάντα. Η συνειδητοποίηση ότι όλα είναι ένα, είναι ο μόνος τρόπος για να βρούμε την θέση μας στο σύμπαν. Η συνειδητοποίηση και η συνειδητή διαχείριση των προβλημάτων-ευρημάτων μας, τόσο κατά την ψυχανάλυση, όσο και κατά τον εσωτερισμό είναι κρίσιμης αξίας. Συνειδητά, σαν κυρίαρχες υπάρξεις!

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΤΙΚΑ λοιπόν: Η ψυχανάλυση μας βοηθά να βρούμε τον εαυτό μας και τον δρόμο μας ως μικρός, φθαρτός εαυτός. Ο εσωτερισμός μας βοηθά να βρούμε τον εαυτό μας και τον δρόμο μας ως μεγάλος, άφθαρτος Εαυτός, αλλά και ως μικρός εαυτός.

Τα εσωτερικά πεδία είναι ο μεγάλος Εαυτός! Είναι όλα όσα είμαστε και δεν φαίνονται!

Όλα αυτά μέσω της διαδικασίας της ενθύμησης. Ο άνθρωπος είναι πεδίο οντοφανείας και θεοφανείας! Η υπέρτατη ενθύμησή μας είναι η ενθύμηση του Ανώτερου (Θεϊκού) Εαυτού μας! Η διαδικασία της ΘΕΩΣΗΣ έγκειται στην ενθύμηση της θεϊκότητάς μας, δηλ. στην Επίγνωση, αυτού που ΕΙΜΑΣΤΕ! Ο ανθρώπινος εαυτός επιθυμεί να συνδεθεί με τον ανώτερο Εαυτό! είναι σκοπός της ζωής μας! όταν συνδεόμαστε με τον ανώτερο Εαυτό γινόμαστε ένας φάρος φωτός και εκπληρώνουμε αυτό για το οποίο ήρθαμε στη Γη!

Ο άνθρωπος για να γνωρίσει τον Θεό πρέπει να γνωρίσει τον εαυτό-Εαυτό του, διότι επλάσθη κατ'εικόνα και καθ'ομοίωση του Θεού!

Μέσω της ενθύμησης έρχονται στο φως της συνείδησης, τόσο μέσω της ψυχανάλυσης όσο και μέσω του εσωτερισμού, καταπιεσμένα συναισθήματα και αρνητικές σκέψεις, οι οποίες δηλητηριάζουν την ύπαρξή μας, δηλ. εκτρέπουν την ροή της ενέργειάς μας. Η ενθύμηση μας δίνει την δυνατότητα να δούμε τον εαυτό μας αποστασιοποιημένα (ως εσωτερικός παρατηρητής), να του δώσουμε την αγάπη την οποία αξίζει και να τον συγχωρέσουμε για τα όποια λάθη ή προβλήματά του.

Μ’ αυτόν τον τρόπο θεραπεύεται γενικά η αρρώστια. Η συν-χώρεση είναι έννοια και εργαλείο των μαθητών-εργατών του Φωτός!

Οι εκδηλώσεις μιας αρρώστιας προέρχονται από τον φόβο, τον φόβο του θανάτου, την αγωνία και το άγχος. Οι καταστάσεις αυτές προκαλούν συναισθηματικά ή νοητικά μπλοκαρίσματα, τα οποία αν δεν θεραπευτούν από εμάς τους ίδιους, εξαντλούν τα αποθέματα ενέργειας του οργανισμού μας και αρρωσταίνουμε (α-σθένεια)! έκ-πτωση ζωής, έκ-πτωση της συχνότητας δόνησης της ενέργειάς μας!

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για όλα τα παραπάνω είτε την ψυχανάλυση-ψυχοθεραπεία, είτε την εσωτερική θεραπεία, είτε και τα δύο μαζί. Όλα λειτουργούν με τον ίδιο τρόπο, υπηρετώντας την προσωπική μας ανάπτυξη. Η πιο απλή και προσιτή εσωτερική θεραπεία, είναι η χρήση-εφαρμογή της θεραπευτικής ενέργειας του Reiki.

Όλα αυτά τα οποία λέμε σκοπεύουν να συνδέσουν τον εσωτερισμό με την ψυχοθεραπεία. Μέσω του παροδικού εαυτού μας ανακαλύπτουμε και πραγματώνουμε τον αιώνιο Εαυτό! Θα αγωνιστούμε να φέρουμε στην επιφάνεια μερικές κρυφές όψεις του εαυτού των παρισταμένων, τόσο ως μικρού εαυτού, όσο και ως μεγάλου Εαυτού.

Τόσο η ψυχανάλυση, όσο και ο εσωτερισμός είναι εργαλεία εξανθρωπισμού. Στόχος δεν είναι να γίνουμε άγγελοι, διότι είμαστε ήδη! Στόχος είναι να δείξουμε με τα σεμινάρια αυτά τον δρόμο του ολοκληρωμένου ανθρώπου. Η μεγαλειώδης πορεία (διαδικασία) ανθρωποποίησης του ανθρώπου! Ο δρόμος είναι η εκδήλωση του ολοκληρωμένου Εαυτού. Θα δοθεί έμφαση στη σύνδεση των διαφόρων όψεων του Εαυτού μέσω της συνειδητής συμφιλίωσής τους, όπως στην ψυχανάλυση. Εδώ ο εσωτερισμός είναι η ενθύμηση της θεϊκής μας οντότητας! Η υπέρτατη ενθύμησή μας είναι η ενθύμηση του Ανώτερου (Θεϊκού) Εαυτού μας! Όλοι μας, στην πραγματική ενεργειακή μορφή μας, είμαστε άπειροι, αιώνιοι, απεριόριστοι! Μία τεράστια ενέργεια που έχει την ικανότητα να ταξιδεύει στο χώρο και στο χρόνο! Ο ανώτερος

(Θεϊκός) Εαυτός μας είναι ένα μέρος μας στην άλλη πλευρά του πέπλου και κάνει έργο που δεν μπορούμε καν να συλλάβουμε! πχ καθώς προσευχόμαστε ή καθώς στέλνουμε Φως!

Ο άνθρωπος, τόσο σαν μικρός εαυτός, όσο και σαν Ανώτερος (Θεϊκός) Εαυτός, δηλ. σαν ψυχή, εκτός από τις συνειδητές του όψεις έχει, και στα δύο επίπεδα, όψεις κρυφές από την συνείδησή του, υποσυνείδητες ή ασυνείδητες, όπως λέμε. Ό,τι μας κινεί και μας οδηγεί, μας διαφεύγει! Οι όψεις αυτές, τόσο καλές, όσο και κακές, ανακαλύπτονται τόσο με την ψυχανάλυση, όσο και με τον εσωτερισμό. Ο εσωτερισμός όμως πάει πολύ βαθύτερα από την ψυχανάλυση, φθάνει ακόμη και σε εμπειρίες από προηγούμενες ζωές. Η αναδρομή σε προηγούμενες ζωές λειτουργεί ακριβώς όπως η ενθύμηση στην ψυχανάλυση και λυτρώνει-απελευθερώνει, λύνοντας τις συγκρούσεις με τον ίδιο τρόπο! Ισάζειν αεί ταναντία! Συνειδητά, σαν κυρίαρχες υπάρξεις!

Έτσι τόσο με την ψυχανάλυση όσο και με τον εσωτερισμό επιτυγχάνεται ζωή χωρίς τριβές, προβλήματα, εντάσεις (δεσμά) μέσω της συν-χώρεσης. Μπαίνουμε σοβαρά και συνειδητά στην εσωτερική διαχείριση της ζωής μας = Η ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ! Μέσα από την τριβή επιτυγχάνεται η ενότητα! Η τριβή είναι ένα κομμάτι της διεργασίας μας! δηλαδή ξεπερνάμε το κόστος της τριβής με τους ανθρώπους, προσπαθώντας να συνδιαλλαγούμε μαζί τους!

Βλέπουμε ότι η ψυχή στην δική μας πλευρά του πέπλου και η ψυχή στην πλευρά του πέπλου του πνεύματος αλληλοσυνδέονται. Γνωρίζουμε, επειδή μας το έχει πει ρητά το Πνεύμα, ότι όταν η ψυχή του μικρού εαυτού μεγαλώνει-ωριμάζει μέσω των πόνων και των δοκιμασιών της, όπως και των εσωτερικών εμπειριών της, η ψυχή στην πλευρά του πέπλου του πνεύματος, μεγαλώνει επίσης. Αντιστρόφως, η ψυχή στην πλευρά του πέπλου του Πνεύματος βοηθάει την ψυχή του μικρού εαυτού. Τούτο συμβαίνει, όταν απευθυνόμαστε με εσωτερικό τρόπο στον Ανώτερο Εαυτό. Πιο συγκεκριμένα, όταν εργαζόμαστε συγχωρητικά, συμφιλιωτικά στο εσωτερικό πεδίο, οι εξωτερικές τριβές

μειώνονται! διότι μειώνονται οι συγκρούσεις που υπάρχουν ανάμεσα στις διάφορες όψεις της ψυχής! Η συν-χώρεση είναι έννοια και εργαλείο των μαθητών-εργατών του Φωτός! όπου Φως = αγνή Πνευματική ουσία = ενέργεια Επίγνωσης = θεία Φλόγα! = ενεργειακή Πύλη!

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΕΠΛΟΥ: Είναι ένα κραδασμικό (δονητικό) όριο αντίληψης το οποίο χωρίζει τον υλικό κόσμο της μορφής από τον κόσμο του Πνεύματος (άμορφον). Το κοινό σημείο σύνδεσης της από εδώ και της από εκεί πλευράς του πέπλου (επέκεινα) είναι το ΠΝΕΥΜΑ! δηλ. το ΠΝΕΥΜΑ ενώνει εμάς με τις οντότητες της άλλης πλευράς του πέπλου (του επέκεινα)! Η εσωτερική εργασία λεπταίνει το πέπλο ούτως ώστε να μπορούμε να βλέπουμε την από εκεί πλευρά του! Ένας από τους σκοπούς της ζωής των εργατών του Φωτός, των εργατών της συνείδησης είναι να βιώνουν την μετά θάνατον ζωή (το επέκεινα)!

Τώρα θα συνδέσουμε τον χρόνο με την εκδήλωση του Εγώ (Εαυτού) στο φυσικό πεδίο. Το χθες, το σήμερα, τα αύριο, το παλιό με το καινούργιο, το παρελθόν με το μέλλον, κι όλα αυτά με τις όψεις του Εαυτού.

Το έμβρυο, ήδη από της συλλήψεώς του και της εμφυτεύσεως του στην μήτρα, αντιλαμβάνεται και εγγράφει μνημονικά εμπειρίες, μαθαίνει! Τούτο συνεχίζεται καθ’ όλη την ενδομήτριο ζωή, ούτως ώστε όταν γεννιέται μπορεί ήδη να οργανώνει ενεργά παραστάσεις και να έχει τον χαρακτήρα του, την προσωπικότητά του.

Κατά τα πρώτα 3-5 χρόνια της ζωής του διαμορφώνεται ο θεμελιώδης ψυχισμός του. Τις μνήμες αυτής της ηλικίας, καθώς περνούν τα χρόνια, το παιδί τις «ξεχνάει» και αποτελούν το λεγόμενο υποσυνείδητο του ή ασυνείδητό του.

Αν το παιδί κατά τα κρίσιμα αυτά χρόνια δεν έχει την αγάπη που χρειάζεται, όπως, όταν και όσο την χρειάζεται, προκαλούνται σ’ αυτό

στρεβλώσεις του χαρακτήρα του. Σ’ αυτές συμβάλλουν καθοριστικά και οι καρμικές υποχρεώσεις του παιδιού, οι οποίες υπάρχουν στο βαθύ του ασυνείδητο (δηλ. στο βαθύ ασυνείδητο υπάρχουν εμπειρίες από προηγούμενες ενσαρκώσεις). Οι στρεβλώσεις του χαρακτήρα του παιδιού, όσο περνούν τα χρόνια, δυναμώνουν όλο και περισσότερο! Τούτο διότι η επανάληψη δυναμώνει την συνήθεια στον εγκέφαλο. Τελικά ο γέρος «ξαναμωραίνεται». Μ’ αυτήν την έννοια ο χαρακτήρας μπορεί να θεωρηθεί πεπρωμένο! Όμως δεν είναι κατ’ ανάγκην έτσι. Υπάρχει η δυνατότητα να αποφασίσουμε στο παρόν (τον μόνο πραγματικό χρόνο) να αντιμετωπίσουμε τις στρεβλώσεις του παρελθόντος (τις αρνητικές όψεις του εαυτού) και να απελευθερώσουμε το μέλλον από τα βάρη του παρελθόντος. Ο εγκέφαλος μπορεί να κάνει την αλλαγή αυτή! με συνειδητή διαχείριση του προβλήματος! Στον κατώτερο (γήινο) νου, είναι το υποσυνείδητο που καθορίζει τι θα εισέλθει και θα παραμείνει ως συνείδηση του ατόμου! Μάθετε να αρνείστε την άρνηση της πραγματικής ζωής! 2 αρνήσεις = 1 κατάφαση! Μην χάνετε τη προοπτική σας!

Το ακόλουθο αξίωμα είναι ισχύον για άτομα, οικογένειες, κοινωνίες και πολιτισμούς και λέγει τα εξής: «Αντιμετωπίστε το παρόν, εκκαθαρίστε το παρελθόν και προπαρασκευάστε το μέλλον»!

Τα όργανα αυτής της επιλογής για αλλαγή «ΤΩΡΑ» είναι η ψυχανάλυση και ο εσωτερισμός μέσω αποδοχής και συμφιλίωσης των όψεων του εαυτού-Εαυτού μας. Τόσο η ψυχανάλυση όσο και ο εσωτερισμός χρησιμοποιούν την συνειδητή διαχείριση για την επίλυση του υπάρχοντος προβλήματος και την ενοποίηση όψεων του Εαυτού, μέσω της συμφιλίωσης-συγχώρεσης! ενσωμάτωσης, αφομοίωσης! Συνειδητά, σαν κυρίαρχες υπάρξεις! Η συν-χώρεση είναι έννοια και εργαλείο των μαθητών-εργατών του Φωτός! Όπου Φως = αγνή Πνευματική Ουσία = ενέργεια Επίγνωσης = θεία Φλόγα! = ενεργειακή Πύλη!

Βλέπουμε λοιπόν πως συνεργάζονται η ψυχοβιολογία (τρόπος λειτουργίας των νευρικών κυττάρων), η επιστήμη της εξελικτικής

ψυχολογίας η ψυχιατρική, η ψυχανάλυση, ο εσωτερισμός, οι εμπειρίες και τα εργαλεία της ψυχής [1.νόηση: αυστηρότητα, ευσυνειδησία, αδιαφορία - 2.συναισθήματα: χαρά, λύπη, θυμός, οργή, θάνατος - 3.πόνος ψυχής] κατά την θεραπεία των στρεβλώσεων του χαρακτήρα. Να δεχόμαστε αυτό που συμβαίνει. Για να φθάσουμε στην θεραπεία εσωτερικά, χρειάζεται: να αποδεχθούμε με αγάπη την α-σθένεια, να διαχειριστούμε τις ενέργειες, να εγκαταλείψουμε τις αντιστάσεις και να αφεθούμε στο ρεύμα της ζωής! Ο εσωτερισμός δίνει αυτήν την δύναμη. Η ψυχανάλυση και η υποστηρικτική ψυχοθεραπεία επίσης, αλλά όχι τόσο πολύ.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η φαρμακευτική ψυχοθεραπεία προσπαθεί να κάνει με την φαρμακοχημεία ότι επιτυγχάνουν η ψυχανάλυση και ο εσωτερισμός. Θα γίνει προσπάθεια στο σεμινάριο να συνδέεται σταθερά η επιστήμη με τον υγιή εσωτερισμό. Να παντρευτούν αυτά τα δύο. Να γίνει κατανοητό ότι και τα δύο βαδίζουν μαζί, στον ίδιο σκοπό. Είναι καλό και ζητούμενο, ο επιστήμων να νοιώθει τον υγιή εσωτερισμό και ο εσωτεριστής να νοιώθει την επιστήμη.

Το ιδανικό είναι να υπάρχει ισορροπία μεταξύ της επιστημονικής ανάλυσης και της αποδοχής-παράδοσης του εσωτερισμού αλλά και της ψυχανάλυσης. Στον εσωτερισμό όπως και στην ψυχανάλυση, χρειάζονται εμπιστοσύνη και αυτοπαράδοση. Αντίσταση σ’ αυτό, προέρχεται από την αδυναμία (ανασφάλεια) του Εγώ! Το αποτέλεσμα θα αποζημιώνει, διότι θα προάγεται η προσωπική ανάπτυξη, θα υπάρχει θεραπευτικός αντίκτυπος σε μας και στους άλλους. Η οικοδόμηση του εσωτερικού ναού είναι ο σκοπός της γήινης ζωής. Όλοι οι καλοπροαίρετοι, ελάτε.

Στο τέλος του κύκλου, θα δοθεί πιστοποίηση συμμετοχής στον κύκλο σύνδεσης με τον Εαυτό! Κατά την διάρκεια του κύκλου και κατά την τελική συνεδρία αυτού, οι συμμετέχοντες θα εργαστούν ενεργά με όσα αντελήφθησαν για τον εαυτό τους. Θα συμμετέχουν με τον δικό τους εαυτό με δικά τους παραδείγματα. Θα καταγράφουν τα ευρήματά τους.

Γι’ αυτό, πρέπει να έχουν μαζί τους γραφική ύλη (τετράδιο, στυλό-μολύβι-γομολάστιχα). Θα δοθεί επίσης δουλειά αυτοπαρατήρησης και ανάπτυξης της αυτοσυνείδησης στο σπίτι. Κάποιοι, θα μπουν πιο βαθειά. Δεν το γνωρίζουν, αλλά τους είναι απαραίτητο. Στο τέλος θα εξετάσουμε τι έχει καταλάβει ο καθένας, τον αντίκτυπο (εντύπωμα) ο οποίος δημιουργήθηκε μέσα σας. Η συνειδητοποίηση η οποία γεννήθηκε από όσα ακούσατε.

Η περαιτέρω έρευνα της σχέσης με τον εαυτό μας οδηγεί να αναφερθούμε στη σχέση αντικειμένου-υποκειμένου όταν αφορά στον ίδιον Εαυτό! Δηλαδή στα καθρεφτίσματά μας.

Το υποκείμενο είναι το μόνο που μπορεί να επιβεβαιώσει την ύπαρξή του! Βάση της ύπαρξης είναι ο εαυτός, δηλ. η αυτοσυνείδηση!

Είναι σημαντικό να βλέπετε στον καθρέφτη συνειδητά. Να είστε ταυτόχρονα, αντικείμενο και υποκείμενο. Να είστε δηλ. παρατηρούμενο και παρατηρητής και ταυτόχρονα ο ευρύτερος Εαυτός, ο εποπτεύων τα πάντα. Η ενοικούσα Διάνοια στον άνθρωπο (ο εσωτερικός παρατηρητής-ψυχή) εποπτεύει, δηλ. παρακολουθεί και προσανατολίζει διορθωτικά τον κυρίαρχο νου!

Αυτό το παιχνίδι του καθρεφτίσματος στηρίζει όλες τις ψυχικές διεργασίες. Ο άνθρωπος είναι ανοιχτό σύστημα αυτογνωσίας, αυτορρύθμισης και αυτοβελτίωσης. Έχει την δυνατότητα να είναι ο δημιουργός και ο κριτής της ιστορίας του και συγχρόνως ένα υποκείμενο το οποίο αυτοθεωρείται και αυτοβελτιώνεται. Ο λεγόμενος εσωτερικός παρατηρητής ο οποίος βιώνει τις νέες πραγματικότητες.

Όταν πάψει αυτή η λειτουργία, δηλ. όταν επέλθει η λύση αυτού του δίπολου (παύει να υπάρχει παρατηρούμενο), τότε επέρχεται ο θάνατος. Ο θάνατος δεν έχει την φοβερή μορφή την οποία του δίνουν τα γήινα μάτια! Ο θάνατος είναι στην ουσία του επανένωση, μια διαδικασία ενσωμάτωσης-συγχώνευσης των δύο μερών του προαναφερθέντος

δίπολου, της ψυχής, του μικρού με την ψυχή του μεγάλου Εαυτού. Θα δοθεί έμφαση σ’ αυτές τις έννοιες. Γιατί υπάρχει θάνατος γενικά; Διότι το νόημα του θανάτου (μυστηρίου της καταστροφής - εντροπίας) είναι ότι έτσι εκφράζεται η επιθυμία του Θείου Νου για ΑΝΑΝΕΩΣΗ! Αυτός είναι ο λόγος όπου στον άνθρωπο συνυπάρχουν το ένστικτο της ΖΩΗΣ - η ενέργεια κατάφασης στη ζωή! (κατάσταση φωτ/φίας Β) και το ένστικτο του ΘΑΝΑΤΟΥ - η ενέργεια αντίθεσης στη ζωή! (κατάσταση φωτ/φίας Α)!

Πολλές φορές οι άνθρωποι χάνονται στα μονοπάτια της σκέψης τους με αποτέλεσμα να χάνεται ο έλεγχος για πολλούς. Οι άνθρωποι πλάθουν με τη φαντασία τους σκεπτομορφές, δηλ. πεποιθήσεις - ιδέες, δηλ. θεούς και δαίμονες, δηλ. παράδεισο και κόλαση, χωρίς να αφομοιώνουν αυτές τις σκεπτομορφές, αυτές τις πεποιθήσεις - ιδέες. Αυτές αντικαθρεφτίζουν το μέσα μας, τους φόβους και τις ελπίδες μας. Όταν λυθεί το εσωτερικό τότε εξαλείφεται και η εξωτερική τριβή (προβλήματα, δεσμά, εντάσεις, συγκρούσεις). Για όλους, το κατώτερο εγώ (μικρός εαυτός) είναι που προκαλεί τις συγκρούσεις - τριβές!

Πολλοί χάνουν τον έλεγχο διότι είτε εξιδανικεύουν τις ελπίδες τους, είτε δαιμονοποιούν τους φόβους τους, τις σκεπτομορφές τους και γενικώς μ’ αυτό τον τρόπο τις κρατούν μακριά τους. Τούτο εξυπηρετεί και χρησιμεύει μόνο στον διαχωρισμό και στην χωριστικότητα. Όταν απαλλαγούμε απ’ αυτές, θα έχουμε ισορροπία!

Παραδείγματα όλων αυτών είναι : Εχθροί εκεί όπου δεν υπάρχουν, προβλήματα ομοίως, σενάρια δυσκολιών ομοίως (όλα παράγωγα φόβων) και τα ακόλουθα μίγματα φόβου και ελπίδος όπως οι θρησκευτικές πεποιθήσεις, οι πολιτικές-ιδεολογικές πεποιθήσεις, οι ποδοσφαιρικές πεποιθήσεις, τα παραληρήματα των ερωτικών και ζηλοτυπικών καταστάσεων. Να οικειοποιούμαστε τις σκέψεις μας, τις συλλήψεις μας, τις ιδέες μας, ώστε να μη δημιουργούνται πεποιθήσεις ξέχωρα από εμάς, δηλ. άγγελοι ή δαίμονες ξέχωροι από εμάς.

Η εικόνα μας στον καθρέφτη είναι ο ολόκληρος Εαυτός μας, ανώτερος και κατώτερος. Ο καθρέφτης σαν πραγματική όψη του Εαυτού μας, μας προσφέρει αντίληψη άλλων πτυχών του Εαυτού μας. Να μάθουμε να τις αναγνωρίζουμε σαν δικές μας, να τις οικειοποιούμεθα, να συνδιαλεγόμαστε με αυτές τις όψεις του Εαυτού στον καθρέφτη μας και να του ζητάμε να τις κατανοούμε-συγχωρούμε! Να τις ξεπερνούμε! Είναι σαν μια μορφή channeling (διαυλισμού). Έχουμε ένα θέμα που δημιουργεί δυσκολίες; Ερώτηση στον καθρέφτη : «Τι καθρεφτίζει αυτό για μας;» Ο καθρέφτης μπορεί να μας βοηθήσει στην κατανόηση, στην αποδοχή και συμφιλίωση με τις όψεις του Εαυτού μας τόσο στην ψυχανάλυση, όσο και στον εσωτερισμό. Αναφορά στο παράδειγμα της γυναίκας η οποία έβλεπε μόνο τα ρούχα της στον καθρέφτη. Αναφορά επίσης στο παράδειγμα του ανδρός ο οποίος μετά από αντίσταση είδε για πρώτη φορά τον εαυτό του σαν Άνουβι (σύμβολο θανάτου) στον καθρέφτη. Την επόμενη φορά, κατόπιν εσωτερικής διεργασίας-προόδου, είδε τον εαυτό του σαν μικρό παιδί το οποίο κάνει μια νέα αρχή! Ερμηνεία και των δύο παραδειγμάτων. Επίσης το παράδειγμα περάσματος, μέσα στον καθρέφτη και ένωσης με τον Ανώτερο Εαυτό, οπότε υπερβαίνεται ο φόβος του θανάτου!

Πρόοδος στα εσωτερικά πεδία συντελείται με ξεπέρασμα της εξωτερικής μορφής και με λειτουργία του δυναμικού μας στην ουράνια σκέψη. Στα εσωτερικά πεδία δεν υπάρχει μορφή, αλλά υπάρχει ενέργεια! δηλ. Άρρητο, ζωντανό Φως συνειδητότητας! Φως άφατο, άκτιστο και ανέσπερο! Το Φως αυτό είναι αγνή Πνευματική Ουσία! ενέργεια Επίγνωσης! η θεία Φλόγα! το θείο Φως, η θεία Επίγνωση! = ενεργειακή Πύλη! Αυτό σημαίνει, να μάθει ο άνθρωπος να διαχειρίζεται αυτό το εσωτερικό αντικείμενο-υποκείμενο ως εσωτερικός παρατηρητής. Δηλαδή να πραγματώνει τον Ανώτερο Εαυτό χρησιμοποιώντας το παροδικό σώμα. Θάνατος σημαίνει ότι δεν υπάρχει πλέον παρατηρούμενο, αλλά μόνον ο εσωτερικός παρατηρητής, ο πνευματικός μας πυρήνας, η ενοικούσα Διάνοια! (δες και προηγουμένως), η ψυχή! ΑΣΚΗΣΗ: Όταν έχουμε ένα θέμα που μας δημιουργεί δυσκολίες, ρωτάμε στον καθρέφτη : « Τι καθρεφτίζεις για μένα;»

Στα πλαίσια αυτά, θ’ αναφερθούμε και στον καθρέφτη τον οποίο οραματιζόμαστε στην νοερή μας οθόνη με τα μάτια της φαντασίας μας. Οραματιζόμαστε έναν ολόσωμο καθρέφτη, σε απόσταση 1-1,5m περίπου, ο οποίος γεμίζει όλο το νοερό οπτικό πεδίο. Να κοιτάξουμε μέσα σ’ αυτόν! Τι βλέπουμε; Ό,τι βλέπουμε στον καθρέφτη, να θεωρήσουμε ότι είναι ένα μαζί μας. Καθρεφτίζεται η πλευρά του Πνεύματος. Καθρεφτίζεται επίσης ο μικρός εαυτός. Γύρω από τον μικρό εαυτό καθρεφτίζεται επίσης η αύρα μας. Το σώμα μας, μικρό σε μέγεθος, ευρίσκεται στο κέντρο της αύρας μας.

Εστιάζουμε τα μάτια μας στον καθρέφτη. Τα μάτια μας πλησιάζουν τόσο εκείνα στον καθρέφτη ώστε ενώνονται! Μας βλέπουν και τα βλέπουμε ταυτόχρονα. Εμείς είμαστε πλέον ο ευρύτερος, μεγάλος Εαυτός.

Μ’ αυτόν τον τρόπο μπορούμε να κινηθούμε σ’ όλες μας τις πτυχές. Επιτρέπουμε στον Εαυτό μας να ερευνήσει τα καθρεφτίσματά του, κοιτώντας πάντα τα μάτια στον καθρέφτη. Έτσι, υπάρχει πάντα η αναγκαία γείωση και ενοποίηση των όψεων. Εμείς εδώ θα εστιάσουμε, με την περιφερική μας όραση, στην αύρα της υγείας, ευρισκόμενη σε 15-20 εκ. απόστασης από το φυσικό σώμα. Προσέχουμε τα σημεία όπου υπάρχει κάτι διαφορετικό.

Οι οδύνες μας και η ασθένεια είναι μια εκδήλωση της ενέργειας, η οποία ρέει με διαφορετικό του συνήθους τρόπο, ώστε να επιτύχει κάποιον σκοπό. Να αντιληφθούμε τον σκοπό! Δεν υπάρχει ασθένεια! Ο φόβος του θανάτου προκαλεί τις μεγαλύτερες εκτροπές της ενέργειας. Η ασθένεια είναι ένα ψυχικό σύμπτωμα, κάτι μας λέει: μας λέει ότι πήραμε λάθος δρόμο! Ο πόνος και η δυσφορία ο οποίος την συνοδεύει, την κάνει να φαίνεται πραγματική! Είναι όμως η ένδειξη ότι η ψυχή μας μεγαλώνει! Αυτός που έχει πονέσει καταλαβαίνει καλύτερα την έννοια του θανάτου! Είναι κυρίως ο θάνατος, αλλά και ο πόνος του που μας φοβίζει πραγματικά! Ο πόνος είναι ο αντίκτυπος των πράξεών μας μέσα μας! Δεχόμενοι την πραγματικότητα του πόνου, αναγνωρίζουμε την

φθαρτή, φυσική μας υπόσταση! την αποδεχόμαστε! έτσι, κάνουμε το 1ο βήμα προς την Πνευματική μας υπόσταση! Ένας ψυχικός πόνος συνειδητοποιημένος, δεν προκαλεί φυσικό πόνο! δεν μεταφέρεται στο σώμα μας! διότι 1 ψέμμα στο μυαλό = 1 πόνος στο σώμα! η συμβολοποίηση! Η ασθένεια είναι η απόρροια της τριβής η οποία προκαλείται όταν το νοητικό και συναισθηματικό σώμα δεν έχουν τον ίδιο βηματισμό με την ροή της ψυχής .

Μπορούμε να διευθετούμε τις ενέργειες σε πιο υγιή βάση, με συνειδητή διαχείριση ως εξής : Όταν βιώνουμε συμπτώματα ασθένειας ή πόνο, δηλ. την έλλειψη συγχρονισμού της ψυχής, κάνουμε το εξής για να ελαχιστοποιήσουμε τις τριβές: Δηλώνουμε την πρόθεσή μας (η ενέργεια ακολουθεί την σκέψη) όπως τα σώματά μας (φυσικό, νοητικό, αστρικό, αιθερικό) συντονιστούν με τον βηματισμό της ψυχής, 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, εφ' όρου ζωής μας στον κόσμο της υλικής μορφής!

Συναισθηματικό και αστρικό σώμα είναι το ίδιο. Να είμαστε σταθεροί, με θάρρος και με απόλυτη εμπιστοσύνη! Είμαστε οι κυρίαρχοι του παιχνιδιού! Να μην αμφιβάλλουμε γι' αυτό! Να μπαίνουμε βαθιά, ώστε να δημιουργούμε τον αγωγό της γείωσης των πληροφοριών (εμπειριών), σκέψεων και ιδεών και συλλήψεων, μέσω αποδοχής τους, οικειοποίησής τους και υλοποίησής τους (λειτουργίας τους). Επίσης για να γειώνετε, τρώγετε, πίνετε, περπατάτε, κινείτε τα πόδια και τα δάκτυλά τους στο έδαφος. Γράφετε επίσης τις εμπειρίες σας.

Προτεινόμενη Βιβλιογραφία

«Αγάπη» του Έριχ Φρομ, Έκδοση Μπουκουμάνη.

«Ζεν, Βουδισμός, Ψυχανάλυση», Έκδοση Μπουκουμάνη.

«Αυτοανάλυση» της Karen Horney, Έκδοση ΤΑΜΑΣΟΣ.

Τα βιβλία του Κρύων , Έκδοση Κρύων ΕΠΕ.

«Ένα», Έκδοση Διόπτρα.

«Ανακαλύπτοντας προηγούμενες ζωές μας», Έκδοση Διόπτρα.

«Οι Κομιστές της Αυγής», Έκδοση Κρύων ΕΠΕ.

«Γαία», Έκδοση MARSINIAC.

ΣΥΝΟΨΗ

Αυτά που σκεπτόμαστε, λέμε και κάνουμε επηρεάζουν τους γύρω μας. Να συνειδητοποιούμε το στάδιο όπου ευρισκόμαστε και να ενεργούμε ανάλογα. Συνειδητά, σαν κυρίαρχες υπάρξεις!

Να μάθουμε να διαχειριζόμαστε καλύτερα την δική μας ενέργεια (με ψυχανάλυση και εσωτερισμό), ώστε να υπάρχει θεραπευτικός αντίκτυπος σε μας και στους άλλους.

Όταν τοποθετούμαστε με σταθερότητα ως προς τους άλλους, έχουμε την βάση για εκτόξευση της συνειδητότητάς μας στο ύψος του ΕΝΟΣ ΕΑΥΤΟΥ (ΘΕΟΣ). Έτσι μας δίνεται η δυνατότητα ν’ αποκτήσουμε την εξατομικευμένη συνείδηση που χρειαζόμαστε. Έτσι, μπορούμε να οδηγηθούμε στην ΔΟΞΑ! δηλ. στη θέαση της ΘΕΙΟΤΗΤΑΣ μας!

Τα άτομα είναι ενέργειες του συνειδητού θείου Νου, δηλ. του Δημιουργού! Η σχέση με τους συνανθρώπους μας επηρεάζει τον εσωτερικό μας κόσμο και τανάπαλιν. Το ΕΞΩ αντικαθρεφτίζει το ΕΣΩ. Τα πάντα μπορούν να ελέγχονται μέσω του ελέγχου του ΕΑΥΤΟΥ! Ο εγκέφαλος μπορεί να επιτυγχάνει τούτο μέσω της συνειδητής του δράσης. Ο εγκέφαλος έχει τα προς τούτο κατάλληλα κύτταρα στον μετωπιαίο φλοιό του (15% του συνόλου των κυττάρων του). Εκείνο που χρειάζεται είναι η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ του σ’ αυτό!

Να εργαζόμαστε με τον εαυτό-Εαυτό, για να έχουμε τον έλεγχο στα ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ μας προβλήματα (τριβές)!

Ο εσωτερισμός, δηλ. η σχέση με το ΠΝΕΥΜΑ, μας συνδέει επίσης με το ΕΛΕΟΣ και την ΧΑΡΗ. Επίσης η σχέση με τον ΘΕΟ (ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ) είναι ΧΑΡΑ!

Να ζητάτε από τον καθρέφτη να κατανοήσετε αυτό που σας συμβαίνει,

να συνδιαλέγεσθε μ’ αυτήν την όψη του εαυτού-Εαυτού! Να παίρνετε θέση εσωτερικά, για να βοηθήσετε τον εαυτό σας. Αποδέχεστε και συμφιλιώνεστε συνειδητά με τις όψεις του εαυτού σας! Τούτο λύνει συγκρούσεις και ανοίγει πύλες μέσα σας!

Οι ρόλοι, τα ψυχικά ενδύματα, εδραιώνονται όταν κατ’ επανάληψη (συνήθεια) κάνουμε μόνον ότι περιμένουν (απαιτούν) οι άλλοι από εμάς.

Η ΠΡΟΧΕΙΡΗ (ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ) ΑΥΤΟΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ έχει ως εξής: Κατ'αυτήν γίνεται ανασκόπηση της κάθε ημέρας, προ του ύπνου! Επίσης γίνεται συνειδητή διαχείριση και επεξεργασία όσων συνέβησαν κατά την διάρκεια της ημέρας! Πώς εξηγείτε τις εμπειρίες σας; είσαστε σε όλες ο εαυτός σας; Πώς λειτουργήσατε κατ'αυτές; Ανάλογα με όσα κατανοήσατε, αποφασίστε και οδηγήστε τον εαυτό σας!

Ο ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΕΑΥΤΟΣ είναι εκείνος που μπορεί να επικοινωνήσει, να μας καθοδηγήσει, να μας βοηθήσει να κατανοήσουμε τις ενέργειες που κινούνται! Είναι το ανώτερο νοητικό μας πεδίο!

Ο ΘΕΪΚΟΣ ΕΑΥΤΟΣ είναι Ο ΘΕΪΚΟΣ ΣΠΙΝΘΗΡΑΣ ΦΩΤΟΣ! Ο θεϊκός σπινθήρας είναι αυτός που μας δίνει την ενέργεια της ζωής και διαμορφώνει την ψυχή σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις, σκέψεις και αντιλήψεις! Είναι δηλ. η Ουσία μας στην αγκαλιά του Θεού, του Πατέρα! Ο θεϊκός Εαυτός είμαστε ΚΑΙ εμείς! δηλαδή εμείς είμαστε ένα απειροελάχιστο κλάσμα του θεϊκού Εαυτού!

Ερωτήσεις 1^{ου} Μαθήματος

1. Ποιο είναι το αίτημα του καθενός; Τι προσδοκά να πάρει;
2. Ποια ή ποιες νομίζετε ότι είναι οι αδυναμίες σας;
3. Ποιο ή ποια νομίζετε ότι είναι τα προβλήματα στις σχέσεις σας με τους άλλους;

Προτείνεται : Να κάνουμε εφαρμογή της πρόχειρης αυτοψυχανάλυσης, κάθε βράδυ!

Ερωτήσεις στο τέλος των μαθημάτων

- 1.Τι εντύπωση σας έμεινε; Τι καταλάβατε; Ποιος ο αντίκτυπος μέσα σας; Ποια η συνειδητοποίηση που συντελέστηκε, γεννήθηκε;
- 2.Σε τι μοιάζουν και σε τι διαφέρουν ο εσωτερισμός και η ψυχανάλυση;
- 3.Ποια ή ποιες όψεις του εαυτού σας ανακαλύψατε;
- 4.Τι αντιληφθήκατε κοιτώντας στον καθρέφτη σας (πραγματικό-νοερό), όταν τον ρωτήσατε «τι καθρεφτίζεις για μένα;» «τι σημαίνουν τούτες οι δυσκολίες;»
- 5.Ποιο είναι το νόημα της γήινης ζωής;
- 6.Ποιος είναι ο σκοπός της διαφορετικής ροής της ενέργειας σας αν έχετε κάποια ασθένεια;
- 7.Κάνατε την πρόχειρη αυτοψυχανάλυση κάθε βράδυ; Τι εμπειρίες είχατε;

Προτείνεται : Να γράφετε τις απαντήσεις σας.

ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

- ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ [2013-2014]-

Εργασία του ιατρού-ψυχοθεραπευτή Βασίλη Κ.Φράγκου

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΣΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ

Το ενοποιοούν Εν στην ιστορία, δηλ. στο γίγνεσθαι του ανθρώπινου βίου, είναι το Ξίφος.

Το ενοποιοούν Εν στο σύμπαν, είναι η Αγάπη, όπως συμβολίζεται από την Θεά Αφροδίτη.

Με την νέα ενέργεια, ήλθε ο καιρός να περάσουμε και στην ανθρώπινη ιστορία, από το Ξίφος στην Αγάπη. Η υψηλότερη δόνηση της συχνότητας του Φωτός είναι Αγάπη! Το Φως είναι αγνή Πνευματική Ουσία! δηλ. Ενέργεια Επίγνωσης! δηλ. Θεία Φλόγα! και ενεργειακή Πύλη!

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ: Αγάπη θα πει, ότι θέλω να σου κάνω καλό και να σου φέρομαι όπως στον εαυτό μου (ενότης) (φωτ. Β). Καλό είναι ό,τι υπηρετεί και προάγει την ζωή, με ισορροπία! Είναι δηλαδή η αγάπη πολύ κοντά στην έννοια της στοργής. Ας την ονομάσουμε «αδελφική αγάπη».

Το αντίθετο της αγάπης είναι το μίσος. Μίσος θα πει ότι θέλω να σου κάνω κακό, δηλ. το αντίθετο προς ό,τι υπηρετεί και προάγει την ζωή, δηλ. διαχωρισμός του εαυτού από τον άλλο, ο οποίος θεωρείται εχθρός, δηλ. όχι πλέον συνάνθρωπος. Αντιλαμβανόμαστε ότι σ' όλο αυτό δεν υπάρχει πλέον ισορροπία. Είναι το κακό ενσαρκωμένο (φωτ. Α).

Υπάρχει μια τρομακτική κατάσταση στα ανθρώπινα η οποία λέγεται, *ψυχαναγκαστική εκδικητικότητα, ψυχαναγκαστικό μίσος*. Πρόκειται για τρομερά επικίνδυνη κατάσταση, πραγματική καταστροφή!

Η πρώτη ευθεία αναφορά στην αγάπη, στην ανθρώπινη φιλολογία είναι στον Εμπεδοκλή, ο οποίος μίλησε για φιλότητα (αγάπη) και νείκος (εχθρότητα). Αμέσως μετά μίλησε ο Σοφοκλής ο οποίος βάζει την Αντιγόνη του να λέει «Συμφιλείν και ου συνέχθιν έφυν», δηλ. Γεννήθηκα για να αγαπώ (κατάσταση φωτ. Β) [που είναι η ενέργεια της κατάφασης στη Ζωή μέσα μας, το ένστικτο της ζωής] και όχι να μισώ-εχθρεύομαι (κατάσταση φωτ. Α) [που είναι η ενέργεια της άρνησης της Ζωής μέσα

μας, το ένστικτο του θανάτου]. Ακριβέστερα ο στίχος σημαίνει: “Ζω για να ενώνω όχι στο μίσος, αλλά στην αγάπη”!

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ

Το παιδί δεν είναι σε θέση ν' αυτοσυντηρηθεί. Γι' αυτό η ενστικτώδης στάση του παιδιού (δηλ. η αποκρυσταλλωμένη σοφία της φύσης) απέναντι στους γονείς είναι η εξής : «μητέρα-πατέρα, αν δεν μου τα προσφέρεις όλα, θα πεθάνω!». Τούτο συνεπάγεται την επόμενη ενστικτώδη στάση του παιδιού. «Σου δίνω αγάπη, διότι περιμένω αγάπη από εσένα!». Αν η αγάπη αυτή παρέχεται, το παιδί προγραμματίζεται όπως στην φωτ. Β του βιβλίου μου. Αν η αγάπη αυτή δεν παρέχεται, όταν, όπως και όσο την χρειάζεται το παιδί, τότε το παιδί προγραμματίζεται όπως στην φωτ. Α του βιβλίου μου. Η φωτ/φία Β σημαίνει ότι ενεργοποιείται το ένστικτο της ζωής μέσα στο παιδί. Η φωτ/φία Α σημαίνει ότι ενεργοποιείται το ένστικτο του θανάτου μέσα στο παιδί.

Αυτή είναι η εικόνα του φόβου = φόβου του θανάτου και του Αγνώστου (ο φόβος αυτός είναι ο αρχέγονος πρόγονος όλων των ειδών φόβου, τα οποία υπάρχουν!), ο οποίος μετασχηματίζεται πολύ εύκολα σε μίσος. Δηλ. το παιδί θεωρεί ότι, αφού δεν τ' αγαπάς, θέλεις το κακό του και αναπαράγει αυτό το πρότυπο. Αναπαράγει αυτήν την διδαγμένη αντίληψη, μέσω του μηχανισμού της ενστικτώδους ταύτισης (μίμησης) ως προς τον γονέα!

Ο φόβος ορίζεται ως η αίσθηση απειλής-κινδύνου θανάτου!

Αν οι συνθήκες έλλειψης αγάπης-στοργής παραταθούν σε βάθος χρόνου, τότε, συνήθως, εδραιώνεται μέσα στον ψυχισμό του παιδιού το προαναφερθέν πρότυπο. Πρότυπο όπου ο χαρακτήρας του παιδιού μεταπίπτει εύκολα από την αγάπη στο μίσος ή διαμορφώνεται το ψυχαναγκαστικό μίσος ή η ψυχαναγκαστική

εκδικητικότητα! Οπότε έχουμε όλοι μπλεξίματα! Ψυχαναγκασμός θα πει: «Δεν γίνεται αλλιώς! Δυνατότης επιλογής, μηδέν!» Στο φυσικό πεδίο!

Συμπέρασμα: Έτσι φυτεύεται και αναπαράγεται το κακό στον κόσμο των ανθρώπων!

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΕΝΗΛΙΚΟΥ

Αυτή η ενστικτώδης στάση του παιδιού, θα πρέπει σιγά-σιγά, από την εφηβεία και μετά, μέχρι τα δεκαοκτώ χρόνια του, να μετασχηματισθεί στην συνειδητή στάση του ενήλικου απέναντι στην αγάπη: δηλ. πρέπει να υποχωρήσει και να εξαφανισθεί η ενστικτώδης στάση απέναντι στην αγάπη και ν’ αντικατασταθεί από την συνειδητή, λογική στάση απέναντι της. Δηλαδή πρέπει ν’ αναλάβουν την διακυβέρνηση του ανθρώπινου όντος τα κύτταρα της συνείδησης στον μετωπιαίο λοβό του εγκεφάλου, στα οποία αναφερθήκαμε κατά το 1^ο σεμινάριο.

Ο ώριμος, συνειδητός ενήλικος δεν περιμένει ποτέ, τίποτε από κανέναν! Έχει μάθει να τα βγάζει πέρα μόνος του. Δεν αφήνει τον άλλο να εισχωρεί στο δικό του πεδίο και να επιβάλλει τα δικά του κριτήρια! Έχει συνειδητοποιήσει την αναγκαιότητα της αγάπης (δες παρακάτω), και έχει μάθει να προσφέρει αγάπη χωρίς την προσδοκία ανταλλαγμάτων! (Πρβλε παροιμία «κάνε το καλό και ρίξε το στο γιαλό!»). Είναι η αγάπη η οποία κάνει την διαφορά. Επίσης έχει μάθει να δέχεται την αγάπη, όταν του προσφέρεται! Η ουσία της Αγάπης είναι ότι ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΙ ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ, τόσο τον άλλο, όσο και τον εαυτό-Εαυτό μου!

Η παροχή αγάπης χωρίς όρους, χωρίς κτητικότητα, χωρίς προσδοκία ανταπόδοσης είναι «η χάρις» των χριστιανών, η «καρούνα» των βουδιστών, η «μπαράκα» των μωαμεθανών, η «μπαρουχα» των εβραίων. Συνοπτικά γίνεται ως εξής: Δεν μετέχω στο δράμα, είμαι εκεί κατά την ώρα της ανάγκης, αγαπώ και φροντίζω, αλλά δεν προσθέτω και τον δικό μου πόνο στον συνολικό πόνο της συλλογικής ψυχής! επιπλέον, παραιτούμαι από κάθε επιθυμία ή προσδοκία του αποτελέσματος της δράσης μου! Το ιδανικό είναι να μειώνω την συλλογική ένταση του πόνου! Η προσευχή είναι η πλέον μη παρεμβατική πράξη αγάπης!

Μικρή Υποσημείωση: Αγαπάμε χωρίς όρους, όχι όμως χωρίς όρια, δηλ. πρέπει πάντα να κρατάμε κάτι για τον εαυτό μας. Επίσης να προσέχουμε ώστε να μη αναλαμβάνουμε ευθύνες, απέναντι στον άλλο, οι οποίες δεν μας ανήκουν! Επίσης τα όρια της πραγματικότητας πρέπει να διδάσκουν στα παιδιά οι ενήλικες, ανάλογα με την ηλικία των παιδιών. Θα δούμε εκτενέστερα το θέμα των ορίων, στην αγάπη για τον Εαυτό!

Στα πλαίσια της αγάπης στους ενήλικους ανήκει και η αγάπη προς τα παιδιά τους. Να θυμάστε συνοπτικά τα εξής :

- Η αγάπη προς τα παιδιά πρέπει να είναι : χωρίς όρους, χωρίς κτητικότητα και χωρίς προσδοκία ανταπόδοσης.
- Να θυμάστε την εξής διαφορά : ότι δηλ. είσθε οι γονείς τους και ότι δεν είναι τα παιδιά σας!
- Να θυμάστε επίσης τα πιο σημαντικά από τα σημαντικά δικαιώματα των παιδιών: Αγάπη, στοργή, κατανόηση! Η αγάπη είναι η γλώσσα την οποία καταλαβαίνουν τα παιδιά, αρκεί να είναι ειλικρινής!
- Όχι κτητική αγάπη! Όχι ιδιοτελής αγάπη! Όχι υπερπροστασία. Η υπερπροστασία δεσμεύει με δεσμευτικές ίνες την ενέργεια του παιδιού. Εν ολίγοις, η απώλεια της ελευθερίας, [Ελευθερία και ευθύνη είναι δύο όψεις του ιδίου νομίσματος! περιορισμένη ελευθερία = περιορισμένη ευθύνη. Η αλήθεια ελευθερώνει, λυτρώνει, τόσο επιστημονικά όσο και εσωτερικά], στη σχέση καταργεί την αγάπη της μάνας. Αγάπη και ελευθερία πάνε μαζί, όπως και η Αλήθεια! Η υπερπροστασία είναι η χειρότερη μορφή κακοποίησης του παιδιού, διότι δεν το αφήνει να μεγαλώσει – ωριμάσει ψυχικά (τόσο συναισθηματικά όσο και συνειδησιακά), να έχει αυτοεκτίμηση-αυτοπεποίθηση και γεννά αβυσσαλέο μίσος μέχρι σημείου αυτοεξόντωσης – αλληλοεξόντωσης!
- Αναζήτηση της χρυσής ισορροπίας, δηλ. ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΙΤΙΑ ΣΤΕΡΗΣΗ, ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ! Ισάζειν αεί ταναντία! Ο γονέας θέτει πρώτα τις ανάγκες του παιδιού του και μετά τις δικές του!

ΕΡΩΤΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΛΙΚΟΥΣ : Πως μπορείς να αγαπάς τους πάντες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με το να μη κρίνεις-επικρίνεις κανέναν! πράγμα ευκολότερο! Η κρίση και προπαντός η επίκριση, δεσμεύει την ενέργειά μας! την δική μας και του άλλου! διότι πρόκειται για απόρριψη! στενέυει την καρδιά μας! η καρδιά είναι το σπίτι μας! Όλα μπορούν να ενωθούν, αν δεν κρίνουμε! έτσι μπορούμε να ενώσουμε τα πάντα! Η Αγάπη και η χαρά είναι που κάνουν την μεταμόρφωση του ανθρώπου!

Έτσι όποιος δυσκολεύεται ν’ αγαπά ευθέως τους πάντες, ας αρχίσει με το να μη κρίνει-επικρίνει κανέναν, πράγμα ευκολότερο! Μπορούμε επίσης να αγαπούμε τους ανθρώπους με το να τους βοηθάμε να καταλαβαίνουν καλύτερα τον εαυτό-Εαυτό τους και τον κόσμο γύρω τους! ΜΕ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΚΑΛΟΣΥΝΗ! χωρίς κρίση! Είναι καλό να δείχνουμε την αγάπη μας μεταξύ μας, με μικρές εκδηλώσεις, όπως : πράξεις, χειρονομίες, λόγια! Στις σχέσεις αγάπης μεταξύ ενηλίκων, ρωτάτε τον αγαπημένο άνθρωπο, αν εισπράττει την αγάπη σας! Ότι δηλ. η αγάπη που νοιώθετε γίνεται

κατανοητή κι έχει από αποτέλεσμα! Η αγάπη είναι το κλειδί των πάντων! Το κακό κάρμα παράγεται από έλλειψη αγάπης! Το καλό κάρμα παράγεται από την αγάπη!

Οι νευρώσεις και τα ψυχοσωματικά νοσήματα, είναι κραυγές για αγάπη! Τα ψυχοσωματικά νοσήματα είναι η αλήθεια του πνεύματος αποκρυσταλλωμένη στην εκάστοτε συμπτωματολογία, ανάλογη με την εκτροπή της ενέργειας! πνεύμα εδώ είναι το συναίσθημα του προσώπου και η λογική που αυτό παράγει. Η κατάθλιψη-μανία, ομοίως! Οι ψυχώσεις μέσα από τα παραληρήματά τους, δηλώνουν : «Η μανούλα δεν μ' αγαπάει»! Δεν μ' αγαπάνε = φόβος θανάτου = εκτροπή της ενέργειας = αρρώστια ψυχής ή σώματος!

Ο Ιησούς Χριστός θεράπευε τις νόσους, ενεργών εσωτερικά και αποκαθιστώντας τις εκτροπές της ενέργειας, οι οποίες ήταν η αιτία των νόσων! Ισάζειν αεί ταναντία!

Ο δρόμος της ψυχανάλυσης-ψυχοθεραπείας, όπως και ο δρόμος του εσωτερισμού, είναι ο δρόμος του ολοκληρωμένου Εαυτού. Ολοκληρώνομαι σαν άνθρωπος σημαίνει σώζομαι (Πρβλε. και 1^ο σεμινάριο). Σώζομαι επειδή με αγαπούν και αγαπώ. Σώζομαι σημαίνει ότι ολοκληρώνομαι σαν άνθρωπος (κατάσταση φωτ. Β). Αυτή η συνθήκη λείπει απελπιστικά στην κοινωνία και στις κοινωνίες μας! Ο άνθρωπος που αγαπά και αγαπιέται, διατελεί στην κατάσταση φωτ/φίας Β και λειτουργεί εποικοδομητικά στη ζωή, προσωπική και κοινωνική!

Το αληθεύειν εστί κοινωνείν! Όσο περισσότερο επικοινωνούμε, δηλ. βγαίνουμε από το Εγώ μας (Αυτισμός=Εαυτισμός=Αδυναμία επικοινωνίας λόγω φόβου που κάνει το πρόσωπο να κλείνεται στη μόνωση και τον εγωκεντρισμό του), ελευθερώνουμε τον εαυτό μας. Έτσι πραγματώνεται η μόνη σχετική ελευθερία που υπάρχει: Η υπαρξιακή ελευθερία (η ελευθερία της στάσης απέναντι στα συμβαίνοντα π.χ. Ανάξαρχος) [αναλυτικά, δες σελ. 8 περίπου, συνάντησης 6ης, της σειράς του 2014-2015] και η ελευθερία των κανόνων του παιχνιδιού στο κοινωνικό παιχνίδι! Υπάρχουμε αληθινά στο εμείς και όχι στο εγώ, αλλά ως μονάδες εξατομικευμένης συνείδησης, ενωμένες μέσω της καρδιάς μας που αγαπά! Δεν μπορούμε να αγαπάμε κάτι, αν δεν είμαστε αυτό! Αγάπη και συγχώρεση πάνε μαζί. Αντλούμε την γνώση από την εμπειρία της καρδιάς, την προσωπική μας σχέση με το Θεό!

Η ανθρώπινη αγάπη γενικώς, περιλαμβάνει την αγάπη των κατωτέρω πεδίων, αλλά και την αγάπη των ανωτέρω πεδίων!

Για τον ώριμο ψυχικά ενήλικα, ένα είναι το θέλημα: Η αγάπη (δες και Το Βιβλίο του Νόμου, του ALEISTER CROWLEY), αυτό είναι και το θέλημα της καρδιάς του Δημιουργού! ΘΕΛΗΣΗ + ΑΓΑΠΗ ΜΑΖΙ! Η Αγάπη υποστηρίζει τη ζωή! είναι σύμφωνη με το θέλημα του Νόμου! Αγάπη είναι ο Νόμος! Αγάπη υπό το Θέλημα! άρα ένα είναι το θέλημα, η Αγάπη! Αυτό που λέμε Θέλημα της καρδιάς του Δημιουργού είναι η θεία νοημοσύνη που αντιλαμβάνεται την δική της πραγματικότητα, αντιλαμβάνεται αυτό που ΕΙΝΑΙ! σε αυτό περιλαμβάνονται όλα όσα υπήρξατε σε

προηγούμενες ζωές, αλλά και όσα θα υπάρξετε ποτέ σε μελλοντικές ζωές! Με δύο λόγια: είναι ο τρόπος που νιώθουμε την πραγματικότητα του θείου ΟΝΤΟΣ! Το συλλογικό ασυνείδητο γνωρίζει την σημασία της αγάπης. Πρβλ. το λαϊκό σουξέ «Που πας χωρίς αγάπη;....» Επίσης την παροιμία ότι : «Η καρδιά γνωρίζει πάντα το σωστό!» Επίσης ότι όλοι οι λαοί και όλοι οι πολιτισμοί του ανθρώπου μέχρι τώρα, πιστεύουν ότι στην καρδιά του ανθρώπου κατοικεί ο Θεός! Στο καρδιακό chakra του ανθρώπου βιώνονται τα εξής : Η χαρά της ανταλλαγής της αγάπης, η χαρά της συν-χώρεσης, η χαρά της αγάπης του εαυτού και των άλλων, η χαρά της αίσθησης του θεϊκού Εαυτού και η χαρά της αίσθησης της παρουσίας του Πατέρα Δημιουργού μέσα στην καρδιά μας! Όσο περισσότερο θέλουμε να κάνουμε το ΘΕΛΗΜΑ του Πατέρα Δημιουργού, τόσο περισσότερο θα γίνεται το δικό μας θέλημα!

Η αγάπη στο κατώτερο νοητικό πεδίο είναι η αγάπη με ανταλλάγματα, η παιδική αγάπη. Ο κατώτερος νους επηρεάζεται και θολώνεται από τα παρελκόμενα του αποτελέσματος, την επιθυμία του αποτελέσματος! (κατάσταση φωτ. Α). Υπάρχει μια σχέση όπως εκείνη της ποιότητας της φωτιάς (όπου η φωτιά είναι το συναίσθημα) και της ποιότητας του καπνού, (λογικής) η οποία παράγεται! Δηλαδή παράγεται ανάλογα με την κάθε περίπτωση μια παραλογική διότι κρίνουμε σύμφωνα με τα συγκινησιακώς ή υλικώς συμφέροντα. Η παραλογική αυτή δεν έχει καμιά σχέση με την τυπική λογική του Αριστοτέλη και ισοδυναμεί με εξηλιθίωση-μωρία των ατόμων και των πληθυσμών.[«Τα πράγματα είναι μόνο όπως θέλω να τα βλέπω ή όπως με συμφέρει να τα βλέπω!» Έτσι, καταλήγουμε στην ακύρωση της πραγματικότητας! αντιπαράβαλε ορισμό ευφυίας ως ικανότητας χειρισμού της πραγματικότητας! Έτσι, χάνεται η ικανότητα ορθολογισμού και επέρχεται η απώλεια της επαφής (σχέσης) με το αυτονόητο και το αυταπόδεικτο!] Αυτή είναι η καλούμενη *νευρωσική ηλιθιότητα*! Σας θυμίζει κάτι; Στον κατώτερο γήινο νου, είναι το υποσυνείδητο που καθορίζει τι θα εισέλθει και θα παραμείνει ως συνείδηση του ατόμου! Μάθετε να αρνείστε την άρνηση της πραγματικής ζωής! 2 αρνήσεις = 1 κατάφαση! Μη χάνετε την προοπτική σας!

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ: Είναι ο τρόπος του αποδέχεσθαι και εκτελείν εκ μέρους του ατόμου. Η αγάπη στα ανώτερα νοητικά πεδία (Ανώτερος Εαυτός) πλησιάζει εκείνη της θεϊκής αγάπης. Όπως επάνω, έτσι και κάτω! Να φέρουμε την αγάπη από τον ουρανό στη Γη! (Κατάσταση φωτ. Β). Όταν ο καταναγκασμός του νόμου στην κοινωνία θα έχει αντικατασταθεί από την αγάπη, τότε το έργο μας θα έχει ολοκληρωθεί! Η αγάπη αυτή εκδηλώνεται όπως η «χάρις» των χριστιανών! Δες σχετικά προηγούμενως.

Συναφές με την αγάπη των ανωτέρων πεδίων, είναι το αληθινό έλεος, όπως εκδηλώνεται μέσω του Reiki!

Έλεος είναι να δίνεις στον άλλο αυτό το οποίο χρειάζεται, όχι να κλαις μαζί του, επειδή χρειάζεται κάτι! Όταν κλαις μαζί με κάποιον, επειδή χρειάζεται κάτι, είναι αγάπη κατώτερου νοητικού πεδίου. Πρόκειται για παιδική-καταθλιπτική αντίδραση! Διότι συμπάσχεις, συμμετέχεις στο δράμα, παίρνεις το κακό του κόσμου μέσα σου, όπερ άτοπον! δεσμεύεις την ενέργειά σου ματαιώς! Αυξάνεις την συλλογική ένταση του πόνου, ματαιώς! Αρχίστε με το να νιώθετε έλεος για τον εαυτό σας! διότι αν δεν νιώθετε έλεος για τον εαυτό σας, πώς θα μπορείτε να νιώθετε έλεος για τους άλλους; Εσείς σε τι βαθμό δείχνετε έλεος στον εαυτό σας; Το πραγματικό έλεος που μπορεί να βιώσει μία οντότητα είναι η επίγνωση του ότι είναι μία ΜΟΝΑΔΑ! ΜΟΝΑΔΑ ΑΚΕΡΑΙΑ, ΟΛΟΚΛΗΡΗ, ΠΛΗΡΗΣ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ! είναι η ύψιστη μορφή ελέους, όπως μπορεί να βιωθεί από τον Εαυτό! Η ενέργεια του ελέους είναι ενέργεια ενότητας και επίγνωσης της ενότητάς σας! ενότητας μεταξύ του ανθρώπινου εαυτού και του θεϊκού Εαυτού σας! καθώς και ενότητας με τον Ιησού τον Ναζωραίο και με το ΟΛΟΝ!

Όταν η αγάπη, σε όλες τις υποδιαιρέσεις της, υπάρχει και βιώνεται από τον άνθρωπο, τότε ως πηγές του φρονείν προκύπτει η υπαρξιακή κατάσταση της φωτ. Β, η κατάσταση όπου το πρόσωπο ανθεί και λάμπει! Όταν η αγάπη δεν υπάρχει ή δεν βιώνεται από τον άνθρωπο, τότε ως πηγές του φρονείν προκύπτει η υπαρξιακή κατάσταση της φωτ. Α, κατάσταση όπου το πρόσωπο μαραίνεται και σκιάζεται! Η κατάσταση δηλ. του προσώπου της φωτ. Α είναι ο φόβος = φόβος του θανάτου και του αγνώστου = η αιτία του κακού (δηλ. της δυσαρμονίας, ανισορροπίας) στα ανθρώπινα. Ο φόβος είναι εχθρός της αγάπης!! Η αγάπη διαλύει το φόβο, η αγάπη ξεπλένει τον φόβο! και αντίθετα, όπου μπαίνει ο φόβος βγαίνει η αγάπη! Το κακό κάρμα παράγεται από έλλειψη Αγάπης! Το καλό κάρμα παράγεται από την Αγάπη!

Η αγάπη είναι σαν την πληροφορία – γνώση, συνεργιστικός πόρος, δηλ. πόρος ο οποίος όσο περισσότερο προσφέρεται-δαπανάται, τόσο περισσότερο αυξάνεται-αποδίδει! Δηλ. πληθαίνουν τα αποτελέσματά του! Το αντίθετο συμβαίνει με τους μη συνεργιστικούς πόρους, οι οποίοι όσο περισσότερο δαπανώνται, τόσο περισσότερο απομειούνται! Αυτά λέει η επιστήμη της οικονομίας.

Η πληροφορία είναι μονάδα Φωτός, δηλ. μονάδα συνειδητότητας, δηλ. μονάδα της γλώσσας!

Συμπέρασμα: Με την αγάπη, όσο πιο πολλά της προσφέρεις, τόσο πιο πολλά σου μένουν!! Άρα, η αγάπη συμφέρει ως άθλημα, διότι ανταμείβει τους μύστες αυτής! Η αγάπη είναι ενεργειακή κατάσταση ανταποδιδόμενη στο δεκαπλάσιο, τουλάχιστον! Εξασκηθείτε λοιπόν να εργάζεστε με την Αγάπη και για την Αγάπη! Η ισχυρότερη ενέργεια στο σύμπαν είναι η Αγάπη! είναι τρόπος ύπαρξης η Αγάπη! Η ευσπλαχνική δράση αλλάζει τον πλανήτη Γη προς το καλύτερο! η Αγάπη και το έλεος μπορούν να σας βοηθήσουν να διαχειριστείτε ένα κακό κάρμα!

Τώρα θα δούμε ότι άλλο αγάπη και άλλο έρωτας! Η αγάπη του ώριμου ψυχικά ενήλικου οδηγεί στην πραγμάτωση της αλήθειας του όντος, του όντος ως εαυτού μικρού και ως Εαυτού θεϊκού! Αυτή είναι η αυτοπραγμάτωση, δηλ. η σωστή λύση στο πρόβλημα, στο πρόβλημα της σχέσης με τον Εαυτό και με τους άλλους ή τον άλλον! Είναι μια συνειδητή κατάσταση όπου ο άνθρωπος δέχεται τον άλλο όπως είναι, δηλ. από θέση (στάση) αυτοδυναμίας! Όπου η στάση είναι απόφαση και συνέπεια στην εφαρμογή της. Εν ολίγοις : Αγάπη + Αλήθεια + Ελευθερία πάνε μαζί! Η υγιής ανθρώπινη σχέση ορίζεται ως αμοιβαιότητας αναγνωρίσεως και ελευθερίας (αν-εξαρτησίας! Μην αφήνετε τον άλλο να εισχωρεί στο δικό σας πεδίο και να επιβάλλει τα δικά του κριτήρια! Είναι η σχέση η οποία δημιουργείται για να εξυπηρετήσει την ανάπτυξη και των δύο σχετιζομένων! Περιλαμβάνει και το μαρτύριο! Όχι βεβαίως ως σαδομαζοχιστική κατάσταση, αλλά ως κατάσταση «αλλήλων τα βάρη βαστάζετε την ώρα της δοκιμασίας!» καθώς επίσης την απώλεια του συντρόφου, κάποτε, όταν έλθει η ώρα! Σημειωτέον ότι ο Έλληνας, κατά μέσον όρο, δεν αγαπά, αλλά μόνον ερωτεύεται!

Ο έρωας είναι εξ ορισμού η μεγάλη ψευδαίσθηση. Η ψευδαίσθηση της επανεύρεσης υπό του ενήλικου, φαντασιωτικά, της ιδανικής σχέσης. Σχέσης που ήθελε να έχει το παιδί μέσα του. Το παιδί μέσα του σε ηλικία μικρότερη εκείνης των τριών ετών ζωής! Σχέσης αυτού του είδους με την μητέρα του, αν είναι αρσενικό ή με την μητέρα του και τον πατέρα του, αν είναι θηλυκό! Είναι μια φαντασιωτική κατάσταση ψευδολύσης στο πρόβλημα της σχέσης με τον άλλο! (ερωτικό σύντροφο ή φίλο). Το ερωτευμένο πρόσωπο ερωτεύεται την εικόνα του άλλου, όπως την έχει πλάσει το ίδιο! Είναι μια αυτοεπιβεβαίωση ενός παλινδρομούντος Εγώ (ανώριμου-ανασφαλούς-αδύναμου). Είναι μια υποσυνείδητη κατάσταση κατά την οποία το άτομο δέχεται τον άλλο, όχι όπως ο άλλος είναι, αλλά όπως θα ήθελε τον άλλο να είναι! Ένεκα τούτου προκύπτει αρχικά μια εξωπραγματική υπερτίμηση του ερωτικού αντικειμένου, ακολουθούμενη αργότερα από επιθετική υποτίμηση του ερωτικού αντικειμένου. Τούτο διότι ο ερωτευμένος προσδοκά από την εικόνα που έπλασε για τον άλλο να τον κάνει ευτυχισμένο, όπερ άτοπον, διότι οδηγεί μοιραίως σε απογοήτευση και θυμό! Γι' αυτό, οι έρωτες συνήθως δεν καταλήγουν καλά! Παρόλα αυτά, υπάρχει η αιώνια αναζήτηση του ανθρώπου για την υπέρτατη, την μοναδική αγάπη! είναι ένα θέμα που συγκινεί διαχρονικά!

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ

Συμπαντική αγάπη είναι όταν ανεβαίνουμε πνευματικά! Σ' αυτό περιλαμβάνεται η αποδοχή με κατανόηση. Αποδοχή είναι να μην κρίνουμε-επικρίνουμε (απορρίπτουμε) εαυτόν και αλλήλους, δηλ. όχι ηθικολογίες! Μην μπαίνετε σε κρίση- επίκριση γιατί έτσι, αμέσως, στενεύει η καρδιά σας! και δεσμεύεται η

ενέργεια, η δική σας και του άλλου! Απλώς αξιολογείτε εαυτόν και αλλήλους, οπότε δεν δεσμεύεται η ενέργειά σας και του άλλου! διότι δεν πρόκειται για απόρριψη!

Η κατανόηση χρειάζεται να γίνεται με την καρδιά. Τούτο διότι η καρδιά είναι εκείνη η οποία κατανοεί! η καρδιά βιώνει την Αγάπη, όχι το κεφάλι! Αλλιώς, πρόκειται γι’ αγάπη κατωτέρων πεδίων! Στα ανθρώπινα, η αποδοχή χωρίς κατανόηση είναι μοιρολατρεία! Δηλ. παραίτηση από την βούληση-ευθύνη μας = δύναμή μας = άρνηση της ιδιότητας μας ως ανθρώπου και θεού συνδημιουργού επί της Γης! Αυτή είναι η κύρια ευθύνη της ενσάρκωσής μας, και είμαστε μόνοι απέναντι σε αυτήν!

Δεν μπορούμε να αγαπάμε τους άλλους αληθινά, αν προηγουμένως δεν αγαπάμε τον εαυτό μας! Αγαπώντας τον εαυτό μας μπορούμε ν’ αγαπάμε και τους άλλους, διότι στα εσωτερικά πεδία είμαστε όλοι ένα! Άρα είναι λογικό ν’ αρχίζουμε απ’ αυτήν την βάση! Εντεύθεν προκύπτει και το ρηθέν υπό του Ιησού: «αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν»! Στα εξωτερικά πεδία είμαστε χωριστά (εγώ και ο άλλος). Αν αγαπάμε τους άλλους (νομίζουμε δηλ.) χωρίς ν’ αγαπάμε τον εαυτό μας, τότε δίνεται ψευδολύση στο πρόβλημα της αγάπης. Δυστυχώς αυτή η διαταραχή είναι πολύ συχνή! Δεν είμαστε καλύτεροι άνθρωποι όταν φροντίζουμε περισσότερο τους άλλους από τον εαυτό μας! είμαστε καλύτεροι Χριστιανοί, ίσως, αλλά όχι άνθρωποι! Οφείλουμε να αγαπάμε τον εαυτό-Εαυτό μας! με αβλάβεια, χωρίς να στρεφόμαστε εναντίον όποιου άλλου! να αγαπάμε αυτό που είμαστε! αν δεν αγαπάμε αρκετά αυτό που είμαστε, τούτο θα βρίσκει την αντανάκλασή του (το καθρέφτισμά του) στους πρόθυμους να καθρεφτίσουν εμάς! Η σωστή απόφαση είναι εκείνη που στηρίζεται στη Αγάπη για τον εαυτό-Εαυτό! στηρίζεται στην αλήθεια μας! να κινούμαστε προς τα εκεί! Οι αποφάσεις, για να είναι σωστές πρέπει να στηρίζονται στην αληθινή-πραγματική Αγάπη και αποδοχή του εαυτού-Εαυτού! αυτό δεν συμβαίνει όταν στηρίζονται στον φόβο, στην ανησυχία, σε πράγματα που δεν ανήκουν στην αληθινή μας φύση! Οι συνέπειες είναι βαριές για όσους αποφασίζουν να μην εκφράσουν την αλήθεια τους! όχι διότι κάποιος θα τους τιμωρήσει, αλλά διότι αυτό που θα λάβουν πίσω από το σύμπαν θα είναι αυτή ακριβώς η έλλειψη αλήθειας! (ιδού τι σημαίνει καθρέφτισμα)!

Ο κόσμος αλλάζει, αλλάζοντας τον εαυτό, δηλ. αλλάζοντας εκ των έσω και κάτω! Όλος ο κόσμος, εσωτερικά, είναι Εαυτός μας! Να βιώνουμε αυτήν την ενότητα και να μοιραζόμαστε μεταξύ μας. Όποιος σώζει μια ζωή, σώζει τον κόσμο ολόκληρο! Στο Πνεύμα, είμαστε όλοι και όλα ένα! Ένα λαμπερό φως χωρίς σκιά! Χωρίς σκιά διαχωριστικότητας! Χωρίς σκιά που σχηματίζει τις μορφές! Να συνδέουμε το πνευματικό με το φυσικό! Ο άλλος είναι η συνέχεια του Εαυτού μας! αυτή είναι η Αγάπη που μας φέρνει το Πνεύμα! Η βαθιά γνώση ότι ο άλλος είναι η συνέχεια του Εαυτού μας! Η ίδια Ροή, η ίδια Ζωή κυκλοφορεί μέσα μας! Έχουμε εσωτερική συγγένεια! Αυτή που βρίσκεται πέρα από τις διαφορετικές μας μορφές! Οι άνθρωποι

δεν μπορούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους, καθώς τους λείπει κάθε αναφορά στο συμπαντικό! Το σύμπαν είναι η κοινή μας μήτρα!

Όλα αρχίζουν με την αγάπη προς τον εαυτό και την μη κρίση – επίκριση προς εαυτόν και αλλήλους (όχι ηθικολογίες), όχι απόρριψη!

Η σημασία της στάσης είναι η προϋπόθεση για να εισερχόμεθα (συντονιζόμαστε) στο πεδίο (στη διάσταση) της ψυχής μας. Η είσοδος αυτή μας επιτρέπει να είμαστε ήδη εκεί, σε όποιο σημείο του χρόνου θέλουμε! Ακόμη και 3.000 χρόνια μετά από εμάς! Στο πεδίο αυτό βλέπουμε ότι όλα είναι ένα παιχνίδι! Για να γίνουμε οι μάγοι του δικού μας σύμπαντος και να ελέγξουμε την εκδήλωση μας, η βάση είναι η αγάπη για τον Εαυτό, τόσο ψυχαναλυτικά-ψυχοθεραπευτικά, όσο και εσωτερικά!). Αυτό που μας βοηθάει να αντέχουμε ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΑΠΗ! Αγάπη για τον Εαυτό μας έχουμε, γιατί ξέρουμε ποιοί είμαστε!

Ο πρώτος νόμος στο σύμπαν (μας το είπε ρητά το πνεύμα σε μια από τις παραδόσεις του) είναι «Ν’ αγαπάς τον εαυτό σου». (Κατάσταση φωτ. Β: Η αγάπη για τον εαυτό επιδιώκεται τόσο υπό της ψυχανάλυσης-ψυχοθεραπείας, όσο και υπό του εσωτερισμού!) Το πρώτο βήμα για να αγαπάς τον εαυτό σου είναι η φροντίδα για τον εαυτό σου! σύμφωνα με τα καλώς νοούμενα συμφέροντα της ζωής σου και της υγείας σου! Συνειδητά, σαν κυρίαρχη ύπαρξη!

Η αγάπη προς τον εαυτό και αλλήλους, διδάσκεται από τους γονείς στα παιδιά τους με το να τους εκδηλώνουν την αγάπη τους. Το παιδί τους μιμείται! Παράβαση αυτού του νόμου, παράγει την αρρώστια! (δες προηγούμενα). Η αρρώστια είναι εκτροπή και αποσυντονισμός της ενέργειας των σωμάτων μας, ως προς το ρυθμό της ψυχής μας. Τούτο προκαλείται ένεκα φόβου, δηλ. φόβου θανάτου και του αγνώστου, δηλ. κατάστασης φωτ. Α! Η απώλεια της αγάπης για το νευρικό σύστημα, σημαίνει εμπειρία θανάτου (κατάσταση φωτ. Α). Τόσο για τους ανηλίκους όσο και για τους ενηλίκους! Ούτως, το άτομο φθάνει να μισεί τον κόσμο και τον εαυτό του για την ανυπόφορη ζωή του!

Πρβλ. πειράματα με τυχαίο άγγιγμα σε ανθρώπους → Άμεση χαλάρωση του ψυχισμού, π.χ. ελάττωση της πίεσης του αίματος, ακόμη και με άγγιγμα σε ζώακια! Γι’ αυτό, συμφέρει να είμαστε διαχυτικοί να αγγιζόμαστε, να μη φοβόμαστε να χαϊδέψουμε κάποιον ή κάποιο ζώακι! (Ίδε και μικρές εκδηλώσεις αγάπης προηγουμένως). Slogan : «Αγάπα τον εαυτό σου, αγάπα τους άλλους, αγάπα τον Θεό, και όλα θα είναι στην θέση τους». Δεν το λέω εγώ, το λέει ο Προφήτης Ηλίας, Μεγάλη η Χάρη Του! Είναι η Αγάπη, πάντα, η οποία κάνει την διαφορά! Η Αγάπη είναι το κλειδί των πάντων! Η Αγάπη δεν είναι απλό συναίσθημα, είναι ΙΔΕΑ, δηλ. Νοητική Εικόνα! δηλ. μορφή! λεπτοφύεστατη, αλλά μορφή! Η Αγάπη διαλύει τον φόβο, ξεπλένει τον φόβο! Αυτό που γνωρίζουμε σαν συναίσθημα της αγάπης, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΓΑΠΗ! Αυτή, η πραγματική Αγάπη συνεπάγεται βαθύ

σεβασμό σε κάθε επιλογή της άλλης ψυχής! Μέσα από την πράξη της Αγάπης γίνομαι ένα με το Παν κι ωστόσο είμαι ο εαυτός-Εαυτός μου! Δεν μπορώ να αγαπώ κάτι, αν δεν είμαι αυτό! Να αγαπάς και να είσαι συνειδητός! αυτός είναι ο τρόπος! Η Αγάπη με την πραγματική έννοια της λέξης, είναι γεμάτη σεβασμό! Ο σεβασμός δίνει χαρά, είναι χαρά! Στην αλήθεια και στην Αγάπη δεν υπάρχει θυσία που γίνεται για τον άλλο! η θυσία είναι πράξη Αγάπης προς τον Εαυτό! πράξη που γίνεται με χαρά! Μη διακρίνετε τον εαυτό σας από τους άλλους! γίνετε σαν τα μικρά παιδιά που βιώνουν την αλληλοπεριχώρηση!

Άρα, να θέλουμε ν' αγαπάμε τον εαυτό μας, γίνεται ζητούμενο για τον καθένα μας! Πρβλ. και Το βιβλίο του Νόμου του ΑΙ. Crowley : «Ένα είναι το θέλημα, η Αγάπη!» Επίσης το ίδιο είναι και το θέλημα της καρδιάς του Πατέρα – Δημιουργού, ο οποίος αγαπά όλα τα παιδιά Του! (Ίδε και παρακάτω). Όσοι δεν διδάχθηκαν την αγάπη από τους γονείς τους, ας αρχίσουν να εκδηλώνουν συνειδητά την αγάπη τους στον εαυτό τους και στους άλλους, διδάσκοντας στην πράξη τον εαυτό τους!

ΆΣΚΗΣΗ: Κάθε μέρα να αρχίζει με τα εξής λόγια ενώπιον του πραγματικού καθρέφτη μας : «Εαυτέ μου σ' αγαπώ και σ' ευλογώ όπως είσαι! Σου αξίζει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση!» Συγχρόνως χαϊδεύουμε τρυφερά το πρόσωπό μας, τα μάγουλα μας, το στήθος μας! Μην ξεχνάτε να αγαπάτε όλες τις πλευρές του Εαυτού σας! Αγάπη με κεφαλαίο Α! Να αγαπάτε και όλη την ενσάρκωσή σας, κάθε εκατοστό του σώματός σας! Να εργάζεστε με την Αγάπη και για την Αγάπη! Ο πόνος γεννάει Αγάπη, όταν βιώνεται με συνείδηση!

Η ΘΕΪΚΗ ΑΓΑΠΗ ΩΣ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΕΝΟΤΗΤΑΣ-ΤΑΥΤΙΣΗΣ

Η Αγάπη μας συνδέει με το Πνεύμα και μας θυμίζει ότι είμαστε Πνεύμα! Να συνειδητοποιούμε αυτό που κάνουμε. Πως ο Θεός περπατά στη Γη! Σ' αυτό ευρίσκεται η ενότητα του Πνεύματος! Να έχουμε συνειδητή αντίληψη της ενότητας και της ταύτισης. Να συνειδητοποιούμε ότι στα εσωτερικά πεδία είμαστε ένα με τα πάντα! Συνειδητοποίηση της ενότητας και με το Πνεύμα! Σύνδεση του πνευματικού με το φυσικό! Στεκόμαστε στο κέντρο της καρδιάς, με επίγνωση (συνειδητοποίηση) ότι στεκόμαστε στο ιερό, γλυκό μας σημείο, εκεί όπου έχουμε κάνει συμβόλαιο με το Πνεύμα! Πριν έλθουμε στη Γη, μας είπε : «Θα σ' αγαπώ, θα σε φροντίζω, θα είσαι ασφαλής, όπως πάντα!» Και απαντήσαμε : «Θα ευρίσκομαι κάθε στιγμή στο γλυκό σημείο της ειρήνης στην καρδιά μου, εκεί όπου συναντώνται τα μάτια μας!» Μπαίνουμε στην καρδιά μας για να συναντήσουμε τον θεϊκό μας Εαυτό! για να βρούμε το κέντρο μας, αυτό που είμαστε πραγματικά! την γαλήνη και την ενότητα! το ιερό μας, το γλυκό μας σημείο! Εκεί, στο αλχημικό εργαστήριο της καρδιάς μεταλλασσόμαστε διαρκώς σε Πνεύμα! εκεί γίνεται διαρκής μετουσίωση της ύλης σε Πνεύμα! Η Αγάπη ενισχύει αυτή τη διαδικασία! Έτσι, γινόμαστε ο παντεπόπτης

οφθαλμός, ο βλέπων και προς τα έσω και προς τα έξω (στην εκδήλωση). Ο οφθαλμός στην καρδιά είναι το Πνεύμα! Όταν η καρδιά μας ανοίξει αρκετά, τότε ο οφθαλμός αυτός δύναται να ορά την δόξα του Δημιουργού. Η δόξα του δημιουργού είναι η ύψιστη συνειδητοποίηση, δηλ. η διαρκής (αιώνια) επίγνωση της θεϊκής όψης, δηλ. της αντίληψης που έχει το θεϊκό Ον για τον εαυτό Του. Συνοπτικά: ΔΟΞΑ είναι η ικανότητα θέασης της ΘΕΙΟΤΗΤΑΣ μας! Η καρδιά του Πατέρα-Δημιουργού χτυπά στην δική μας καρδιά! Θέληση + Αγάπη μαζί ! Να νοιώσουμε την ταύτιση που υπάρχει! Να συνειδητοποιήσουμε ότι το αληθινό θέλημα της καρδιάς μας, είναι ίδιο μ’ εκείνο της καρδιάς του Πατέρα Δημιουργού! Δεν συνάδει μόνον, αλλά Είναι! Άρα, η καρδιά είναι το κέντρο μας. Η καρδιά μας με τις λαμπρές ιδέες μας, τα εξαίσια συναισθήματά μας και την διάθεσή της για προσφορά σε όλους. Πρβλ. Το Βιβλίο του Νόμου : «Ένα είναι το θέλημα, η Αγάπη!». Υπάρχει μόνον η άπειρη αγάπη του Θεού! Ο ωκεανός της αγάπης του Θεού γύρω μας! Ανοίξτε την πόρτα της καρδιάς σας στην ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΓΑΠΗ! Η αγάπη που απαιτείται δεν είναι η συναισθηματική αγάπη! Η συναισθηματική αγάπη τείνει να περιπλέκει τα πράγματα! Διότι, αναπόφευκτα, συμπεριφέρεται ΙΔΙΟΤΕΛΩΣ! επίσης, προδιαθέτει σε προσκόλληση του μικρού εγώ! Η ισχυρότερη ενέργεια στο σύμπαν είναι η Αγάπη! είναι πολύ παραπάνω από χάρη ή ευσπλαχνία ή αγαθότητα! είναι τρόπος ύπαρξης! Η Αγάπη είναι το μέσον σύνδεσής μας με την άλλη πλευρά του πέπλου! και με την Πηγή μας! Η Πνευματική Αγάπη είναι πράξη, κάτι που είμαστε, που λάμπουμε! όχι συναισθηματική αγάπη, όχι ο κυματισμός του θυμικού μας!

Ο μόνος τρόπος για να βρούμε την θέση μας στο σύμπαν, είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι, στα εσωτερικά πεδία, όλα είναι ένα! Όσο πιο πολύ βιώνουμε την ενότητα με όλα, τόσο περισσότερο το φως θα διαλύει τους φόβους μας, τις ψευδαισθήσεις μας, τις νοητικές μας πλάνες. Πρβλε ότι το ενοποιούν εν στο σύμπαν είναι η Αγάπη! Η αγάπη είναι κάτι που αναπτύσσεται σταδιακά! Να παίρνουμε και να δίνουμε την ολοκληρωμένη Αγάπη που αξίζουμε! Να αγαπάς και να αγαπιέσαι, χωρίς τελειωμό! Η αγάπη ψυχής προς ψυχή είναι το ΧΡΙΣΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ! ή συνοπτικά: αγάπησα την ψυχή σου! Τέλος, Αγάπη δίχως όρους και όρια, χωρίς αίσθηση διαχωρισμού, είναι μία κατάσταση ταύτισης με τον Θεό! Μέσα σ’ αυτήν την ενότητα, να αναπτύσσουμε την συνειδητότητά μας, ότι το αληθινό μας θέλημα, δηλ. το σχέδιο της ζωής μας, είναι ένα μικρό μοτίβο του μεγάλου, συμπαντικού σχεδίου, δηλ. του θελήματος του Πατέρα-Δημιουργού! Θέληση + Αγάπη μαζί! Έτσι, μπορούμε να συνδημιουργήσουμε τα γεγονότα της ζωής μας και να βλέπουμε τα γεγονότα μαζί με τον Δημιουργό! Να συνειδητοποιούμε αυτό που κάνουμε! Σ’ αυτό ευρίσκεται η ενότητα του Πνεύματος! Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αγάπη από την αγάπη του Θεού, δηλ. του μοναδικού Ενός, του Απόλυτου, για τα παιδιά Του! Αυτού του Ενός που χωρίστηκε σε πολλά! Τα πολλά μπορούν να εκδηλώνουν μεταξύ τους την σχετική αγάπη, όπως και την αγάπη προς το Ένα, το οποίο τα γέννησε! Το μυστικό είναι να εστιαζόμαστε στο Ένα, την Μονάδα που είμαστε! Δεν είναι νοητική διαδικασία, αλλά ένας τρόπος ύπαρξης! Μπορούμε μόνο

να είμαστε! (δες προηγούμενα)! Αν δεν φοβόμαστε να ταυτιστούμε με μία ομάδα, σημαίνει ότι δεν φοβόμαστε ότι θα χάσουμε την ταυτότητά μας! αυτό σημαίνει ότι βρισκόμαστε σε ένα υψηλό επίπεδο επίγνωσης και εξατομίκευσης! Ο λόγος της εξατομίκευσης δεν είναι να ξαναφτάσουμε στην χωριστικότητα, αλλά για να θέσουμε το δυναμικό μας σε ένα νέο ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ! να κατανοούμε μαζί, να αποφασίζουμε μαζί! να εναρμονιζόμαστε με το σύνολο! Αυτός είναι ο δρόμος του μέλλοντος, μας πληροφόρησε το Πνεύμα! επίσης ότι η συλλογικότητα είναι μία υπηρεσία προς το σύμπαν!

ΑΣΚΗΣΗ : Δηλώνω την πρόθεσή μου (η ενέργεια ακολουθεί την σκέψη, έλκεται από αυτήν) να ενώσω όλα τα κομμάτια μου σε ένα, να συγκεντρώσω όλη την δύναμή μου και να οικοδομήσω τον ένα Εαυτό και να περάσω στο άβατον του εσωτερικού ναού μου! (Η οικοδόμηση του εσωτερικού ναού μας είναι ο σκοπός της γήινης ζωής μας! Πρβλε και 1^ο σεμινάριο. Ο εσωτερικός ναός μας είναι το οικοδόμημα των επιγνώσεών μας καθώς εξελισσόμεθα προς την θέωση, μέσω του οποίου τείνουμε προς την θέωση). Συνδημιουργώ τούτο με το Πνεύμα, σύμφωνα με τον Νόμο της Αβλάβειας, ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ, ΑΜΗΝ!

Με την παραπάνω άσκηση, συγχωρούμε τα πάντα και προχωρούμε να κάνουμε το πέρασμα στο βασίλειο του Ενός! Είμαστε όλα όσα υπάρχουν σε Ένα! Όλες οι πλευρές μας, όλες οι πτυχές μας σε μια μεγάλη όψη που ξεπερνά την όψη του μικροπρόσωπου (μικρόκοσμου). Το πέρασμα της αβύσσου (Η άβυσσος είναι μια κατάσταση στα εσωτερικά πεδία) είναι το πέρασμα από την επίγνωση του μικροπρόσωπου, στην επίγνωση του μακροπρόσωπου (του μακρόκοσμου, του όλου ως όλου). Αυτή είναι η μεγάλη άβυσσος και το πέρασμά της! Όμως δεν είναι, όπως προείπαμε, νοητική διαδικασία! Είναι ζήτημα καρδιάς. Η επίγνωση αναφέρεται στην καρδιά! Όσο εξελίσσεται, τόσο ανοίγει η καρδιά μας και περνά από το ατομικό στο συμπαντικό! Μπορούμε να πάρουμε μαζί μας στο μεγάλο Ένα, μόνον αυτά που είμαστε αληθινά! Να θυμηθούμε το Ένα με τα πάντα που είμαστε (να πάλι η ενθύμηση, που έχουμε προαναφέρει, να λειτουργεί τόσο στην ψυχανάλυση όσο και στον εσωτερισμό). Το Ένα με τα πάντα που είμαστε, μεγάλο σαν το σύμπαν, δυνατό όσο όλη η ενέργεια του σύμπαντος, μοναδικό, δηλ. την Μονάδα που είμαστε! Την ώρα της εισόδου στο βασίλειο του Ενός, η σκέψη να είναι μία! Μία και συγκεντρωμένη στο ότι οι ίδιοι είμαστε Ένα! Τούτο διότι, αν η σκέψη συγκεντρώνεται σε πολλά, επειδή η ενέργεια ακολουθεί την σκέψη, η μορφή δηλ. η συμπυκνωμένη ενέργεια, θα κατακερματιστεί επίσης σε πολλά! Προσοχή λοιπόν!

Στο μεγάλο Ένα δεν χωράει φόβος, άρα ψευδαισθήση και νοητική πλάνη! Όταν ο εγκέφαλος φοβάται, λέει ψέματα στον εαυτό του και στους άλλους, και τείνει στην μόνωση και στον εγωκεντρισμό (αυτισμό). Στο μεγάλο Ένα όλοι και όλα είναι λαμπρό φως, χωρίς σκιά! Χωρίς σκιά διαχωριστικότητας! Χωρίς σκιά που σχηματίζει τις μορφές!

Τώρα θα πω ότι, στην από εκεί πλευρά του πέπλου (στο επέκεινα) εκεί όπου λειτουργεί η ενότητα, νοσταλγούμε το φυσικό πεδίο, την χωριστικότητα! Την ενσάρκωση! Και όταν είμαστε ενσάρκωμένοι, νοσταλγούμε την ενότητα. Πρβλε παροιμία που λέγει ότι : «το χορτάρι είναι πάντα πιο πράσινο στην απέναντι, στην άλλη πλευρά!»

Τώρα θα δούμε την Αγάπη του Θεού ως κοινωνία (δηλ. επικοινωνία-ενότητα-σύνδεση) δώρο και κάλεσμα!

Προσφορά του Δεσπότη και Δάσκαλου Ιησού Χριστού! «Λάβετε φάγετε, τούτο εστί το σώμα μου...», «Πιείτε εξ αυτού πάντες, τούτο εστί το αίμα μου» Κάποιος που προσέφερε το σώμα και το αίμα του στο σύμπαν! Τι είδους κοινωνία, δώρο, κάλεσμα είναι αυτό; Όταν η καρδιά μας αγαπά και αγκαλιάζει τον Ιησού, είμαστε μέτοχοι αυτής της κοινωνίας! Είμαστε εστιασμένοι στην καρδιά, στον ήλιο της δικαιοσύνης, στο φως και στην αλήθεια! Είμαστε Αγάπη, Αλήθεια, Φως! Όσο είμαστε στην καρδιά, στο τίφαρετ, δεν ισχύει η χωριστικότητα! Εκεί ισχύει το «Λάβετε, φάγετε....» και το «Πιείτε εξ αυτού πάντες...». Ισχύει η απόλυτη ένωση, δεν υπάρχει διαχωρισμός ανάμεσα στον Ιησού και σ' εμάς! Είναι επίπεδο ένωσης θείου και ανθρώπινου! Είναι το σημείο ισορροπίας!!! Η ενότης αυτή και η ισορροπία είναι αναγκαίες για να προχωρήσει κάποιος!

Ο Ιησούς Χριστός μεταβόλισε πάρα πολλή ενέργεια πάνω στη Γη! Βάλτε τώρα την καρδιά σας να χτυπήσει για τον Ιησού! Για τον Χριστό που είστε εσείς! Δεν μπορούμε να φτάσουμε εύκολα στην χριστική συνειδητότητα χωρίς τον Ιησού! Βιώστε αυτό το δώρο! Νοιώστε την διεύρυνση, την ιερότητα και την απέραντη θεϊκή αγάπη των λόγων του: «Λάβετε φάγετε....» και «Πιείτε εξ αυτού πάντες....».

Ο Ιησούς είναι εμείς και εμείς είμαστε ο Ιησούς! Αυτή είναι η πρώτη μεγάλη μύηση της ανθρωπότητας! στο συνειδητό πεδίο! ως ένωση με τη Χριστική συνειδητότητα (ενέργεια)! Ο προφήτης Ηλίας, ο Κρύων της μαγνητικής υπηρεσίας, ο Ζεύς των αρχαίων, ο τιτάνας Υπερίων, ο Ναζωραίος, είναι το φως του Ηλίου, το Απολλώνιο Φως, το Δήλαιο Φως, η Χριστική παρουσία-Συνειδητότητα, δηλ. η ενέργεια του Χριστού (Χριστική), [«Εγώ Ειμί η οδός, η αλήθεια και η ζωή!» Η διατύπωση αυτή είναι ταυτόσημη προς την ταύτιση με την Χριστική ενέργεια! το άκτιστο και ανέσπερο Φως!], χωρίς τον δογματισμό και τον φανατισμό της θρησκείας, δηλ. το Εγώ Είμαι, δηλ. η Εγώ Ειμί Παρουσία, ήτις είναι τα πάντα, δηλ. ο ανώτερος, θεϊκός Εαυτός μας ή αλλιώς ο Ηλιακός μας Άγγελος, δηλ. η Πηγή μας, η Μονάδα μας, δηλ. το Απόλυτο, δηλ. ο Πατέρας-Μητέρα Δημιουργός! Ο Κρύων της μαγνητικής υπηρεσίας εκπροσωπεί την Χριστική ενέργεια στη γη! Κρύων και Ζεύς είναι το ίδιο! Ο Ζεύς Ολύμπιος ή Δίας είναι η ΑΝΩΤΕΡΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ, δηλ. ο ανώτερος Κόσμος, δηλ. οι ανώτερες ΘΕΪΚΕΣ ΙΔΕΕΣ! Είναι ο Ων, ο Ην και ο ερχόμενος! όπως και ο Ιησούς Ναζωραίος! Έτσι μας είπε το Πνεύμα! Η μόνη θυσία είναι του χωριστικού, μικρού εγώ, που χάνεται μέσα στην μεγάλη ενότητα της αγάπης! Δεν υπάρχει

μεγαλύτερη επίτευξη! Αυτό πρέπει να ξέρουν όλοι! Προσοχή στο μικρό εγώ, το οποίο γλιστράει στη έπαρση, λέγοντας: “ξέρεις ποιός είμαι εγώ;!” Σε αντίθεση με το μεγάλο ΕΓΩ, το κοσμικό ΕΓΩ, το ύψιστο ΕΓΩ, το Πνευματικό ΕΓΩ, το αληθινό ΕΓΩ που δεν κινδυνεύει να πέσει σε αυτή την κατάσταση!

Όσοι πιστοί, προσέλθετε!

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Αγωνίζεσθε ώστε το μεγαλείο της Αγάπης να μη συντροφεύεται από πάθη κατώτερα! Αγωνίζεσθε ώστε να διευρυνθείτε τόσο, ώστε να εξαγνίσετε τον εαυτό-Εαυτό σας από τα πάθη αυτά, τα οποία είναι τα εξής: η ζήλεια, η κτητικότητα, η διεκδίκηση, η προδοσία κλπ. Μπορείτε να προσκυνάτε την Αλήθεια, όταν βρίσκεστε σε επαφή με την αληθινή Αγάπη! Καμία Πνευματική σύνδεση δεν μπορεί να υπάρχει έξω από την Αγάπη! την απλή, άδολη Αγάπη!

Μάθετε ότι μπορείτε να στηρίζετε μόνο στην Αγάπη! Όταν θέλετε να καλέσετε τις Πνευματικές οντότητες, βρείτε στην καρδιά σας Αγάπη γι’αυτές! Διότι κανένας δεν έρχεται αν δεν τον αγαπούν! Αντιθέτως, όταν καλούνται με Αγάπη, τότε γίνεται πανηγύρι!

Η προσευχή είναι μία πράξη Αγάπης! είναι η κατ’εξοχήν μη παρεμβατική πράξη Αγάπης! Γιατί προσευχόμαστε στο ΟΛΟΝ, προσευχόμαστε στο Πνεύμα! Όταν προσευχόμαστε στο Πνεύμα, σημαίνει ότι θα πρέπει να αφήσουμε τα πράγματα στα χέρια του Πνεύματος! Αν δεν είμαστε έτοιμοι να αποδεχτούμε τούτο, η προσευχή δεν έχει νόημα! Δεν λειτουργεί, γιατί τότε είμαστε δέσμιοι της επιθυμίας του αποτελέσματος! Όμως έτσι δεν προσευχόμαστε, αλλά υποσυνείδητα προσπαθούμε να επιβάλλουμε! Επιπλέον, δεσμεύουμε την ενέργειά μας, μάταια!

Δύο λόγια τώρα για το ζήτημα της ελευθερίας, σε σχέση με την αγάπη, το οποίο είδαμε στο κείμενο παρεμπιπτόντως! Η μητέρα έχει την ευθύνη να κάνει τα παιδιά της ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΑ! ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΕΙΞΕΙ ΠΩΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑ! Ελευθερία δεν σημαίνει μόνο να μην έχεις έναν αφέντη πάνω από το κεφάλι σου! ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΗ ΦΟΒΑΣΑΙ! (κατάσταση φωτ/φίας Β). Να μη φοβάσαι τον εαυτό σου, να μη φοβάσαι την σκιά σου, να μη φοβάσαι τον θάνατο! δηλ. να μη νιώθεις φόβο! Γιατί ξέρεις ότι είσαι αρκετά δυνατός, ώστε να τα βγάλεις πέρα με όλες τις προκλήσεις! ότι θα νικήσεις! Διότι, επιπλέον, ξέρεις ότι η ζωή και ο θάνατος συναντώνται! ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟ! περισσότερα προσεχώς.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σκοπός μου είναι να σας θέσω βαθιά εντυπώματα φωτός, ζωής, αγάπης, ελπίδας, ελευθερίας, τα οποία θα καρποφορήσουν εν καιρώ!

Σκοπός μου είναι να βοηθήσω να κατανοήσετε την σύνδεση του φυσικού με τον πνευματικό κόσμο! Πως, δια του φθαρτού οικοδομείται το άφθαρτο! Πως φέρνουμε τον ουρανό στη γη!

Να ενισχύσω την εμπιστοσύνη σας στην πρόοδο, με το ένα πόδι στον εσωτερισμό και το άλλο πόδι στην επιστήμη! Να δείξω τις συνδέσεις που υπάρχουν.

Πάντα ταύτα, ούτως ώστε να κατανοήσετε καλύτερα τον Εαυτό σας και με την σειρά σας να δείξετε στον κόσμο έναν άλλο δρόμο. Το πώς περπατά ο Θεός στη Γη! Ο άνθρωπος είναι ο θεός στη Γη! Ο άνθρωπος-θεός στη Γη ΕΙΝΑΙ αυτός που ορίζει ο ίδιος τον εαυτό του και την αντίληψή του! άρα, μπορεί να ορίζει και τα πάντα! Αντίληψη = αίσθηση-συνείδηση!

Προσπαθώ να αφήσω την υπογραφή μου στις καρδιές σας, υπό την καθοδήγηση του Πνεύματος και αυτού το οποίο Είμαι! Σας ευχαριστώ! Με την ελπίδα ότι σας έθεσα ένα παράδειγμα!

Προτεινόμενη Βιβλιογραφία

Η Τέχνη της Αγάπης, του Έριχ Φρομ – Εκδόσεις ΜΠΟΥΚΟΥΜΑΝΗ

Και ως Θεοί έσεσθε, του Έριχ Φρομ – Εκδόσεις ΜΠΟΥΚΟΥΜΑΝΗ

Το Βιβλίο του Νόμου, του Alister Crowley – Εκδόσεις Locus7

Ερωτήσεις 2ου μαθήματος

1. Τι εντύπωση σας έμεινε; Τι καταλάβατε; Ποιος ο αντίκτυπος μέσα σας; Ποια η συνειδητοποίηση που γεννήθηκε, συντελέστηκε;
2. Ποιος είναι ο Νόμος;
3. Τι διαφέρει η αγάπη από τον έρωτα;
4. Ποια η πρώτη, μεγάλη μύηση της ανθρωπότητας;
5. Ποια είναι η μέγιστη υπαρξιακή επίτευξη;

- 6.** Ερωτάτε τους αγαπημένους σας αν εισπράττουν την αγάπη σας;
- 7.** Ποια η αναγκαιότητα της αγάπης;
- 8.** Ποιο είναι το slogan του Προφήτη Ηλία;
- 9.** Πως μπορείς να αγαπάς τους πάντες εύκολα;
- 10.** Τι προέκυψε με την άσκηση αγάπης ενώπιον του καθρέφτη σας το πρωί;

ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
- ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ [2013-2014] -
από τον ιατρό-ψυχοθεραπευτή Βασίλη Κ.Φράγκο

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΡΙΤΗ
ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΥΓΙΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ
ΘΕΩΡΙΑ-ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ-ΠΡΑΚΤΙΚΗ

Ο ορισμός και η συγκριτική σχέση ομοιοτήτων και διαφορών μεταξύ της ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΓΙΟΥΣ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ αναφέρθηκαν στο πρώτο σεμινάριο. Γι’ αυτό θα προχωρήσουμε στην παρουσίαση της ψυχαναλυτικής μεθόδου αμέσως.

Μέθοδος, όπως λέγει και το όνομά της, είναι ο δρόμος της σκέψης τον οποίον ακολουθούμε, μετερχόμεθα, για να πετύχουμε κάτι! «Αρχή σοφίας, η τών ονομάτων επίσκεψις» έλεγαν οι Αρχαίοι Έλληνες.

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ του ανθρώπου είναι, χονδρικά τα εξής : Το ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ, το ΠΡΟΣΥΝΕΙΔΗΤΟ, το ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΟ και το ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟ, με σειρά βάθους. Όλα αυτά τα μέρη διαπερνώνται από το ΥΠΕΡΣΥΝΕΙΔΗΤΟ.

Το **ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ** είναι το μέρος του ψυχισμού το οποίο αποτελείται από τις συνειδητές επιγνώσεις του ανθρώπου. Ο ΝΟΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ.

Το **ΠΡΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ** είναι το κομμάτι του υποσυνείδητου νου που βρίσκεται πολύ κοντά στην συνείδηση. Είναι ο Άδης, ο κάτω κόσμος (εσωτερικά).

Το **ΥΠΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ** είναι το μέρος του ψυχισμού (νους-σκέψεις) το οποίο αποτελείται από τις μη συνειδητές αναμνήσεις του ανθρώπου, οι οποίες ευρίσκονται, σχετικά κοντά στην συνείδηση, σε μικρό βάθος κάτω από αυτήν, εξ ου και ο όρος υποσυνείδητο.

Το **Α-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ** είναι το μέρος του ψυχισμού (νους-σκέψεις) το οποίο αποτελείται από τις μη συνειδητές αναμνήσεις του ανθρώπου, οι οποίες ευρίσκονται πολύ μακριά από την συνείδηση, σε μεγάλο βάθος από αυτήν, εξ ου και ο όρος α-συνείδητο! δηλ. υπάρχει στην ψυχή μία περιοχή που δεν βρίσκεται στην προσοχή μας! είναι το υποσυνείδητο και το ασυνείδητο της ψυχής! Ο ΒΑΘΥΣ ΨΥΧΙΣΜΟΣ μας! Εσωτερισμός = δουλειά με το α-συνείδητο! Πνεύμα/ασυνείδητο! Αυτή είναι η σχέση! Τα εσωτερικά πεδία είναι ο μεγάλος

Εαυτός! Είναι όλα όσα είσαι και δεν φαίνονται!

Το **ΥΠΕΡΣΥΝΕΙΔΗΤΟ**, το οποίο διαπερνά όλα τα προαναφερθέντα μέρη, είναι ο Συμπαντικός Νους, εξ ου και η ονομασία (όρος) υπέρ-συνείδητο.

Όλα τα προαναφερθέντα διαρθρώνονται στις 3 κύριες λειτουργίες του ανθρωπίνου εγκεφάλου, δηλ. την **ΝΟΗΣΗ**, το **ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ** και την **ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ**. Υπάρχει και η *οικονομική λειτουργία* του ψυχισμού, αλλά εδώ πλεονάζει!

ΟΡΙΣΜΟΙ: Η *νόηση* είναι η σκέψη, η φρόνηση, η σύνεση, η κατανόηση της σχέσης των αιτίων με τ' αποτελέσματά τους δηλ. συλλαμβάνει το νόημα των συμβαινόντων, είναι ο νους αυτοκράτωρ! Πορεύεσθε με ακαταδάμαστο το φρόνημα και σώφρονα την κρίση σας! Η ενοικούσα Διάνοια, [η ενοικούσα Διάνοια = Η ΨΥΧΗ!], εις τον άνθρωπο (ο εσωτερικός παρατηρητής) εποπτεύει, δηλ. παρακολουθεί και προσανατολίζει διορθωτικά τον κυρίαρχο νου!

Το *συναίσθημα* είναι ο τρόπος του αποδέχεσθαι και εκτελείν υπό του ανθρώπου.

Η *συμβολική λειτουργία* του εγκεφάλου, είναι η ικανότης του εγκεφάλου να δημιουργεί και να αναγνωρίζει σύμβολα, με όσα αυτά σημαίνουν για τον άνθρωπο. Το πιο απλό παράδειγμα συμβολικής λειτουργίας του ανθρωπίνου εγκεφάλου είναι η γραφή και η ανάγνωση, όπως και ο αρθρωμένος λόγος.

Ορισμός Συμβόλου: Είναι συμπυκνωμένη ακολουθία σκέψεων. Συμπυκνώνει χώρο και χρόνο, σημαίνει πολλά σε Ένα. Τα σύμβολα είναι φορείς νοήματος. Ο προνομιακός χώρος των συμβόλων είναι το Α-συνείδητο. Η γλώσσα του ασυνειδήτου είναι η γλώσσα των συμβόλων. Θα μιλήσουμε γι' αυτά και παρακάτω.

ΠΩΣ ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΙ ΤΟ ΥΠΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ ΚΑΙ ΤΟ Α-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ, ΜΕ ΟΡΟΥΣ ΒΑΘΟΥΣ ΨΥΧΗΣ.

Οι καρμικές υποχρεώσεις, οι εμπειρίες της μήτρας και οι εμπειρίες του τοκετού στο νεογνό, αποτελούν το βαθύ ασυνείδητο. (δες και σχετικά στο 1^ο σεμινάριο, σελ. 3 και στο 2^ο σεμινάριο, σελ. 2 και 3). Καθώς ανεβαίνουμε προς το υποσυνείδητο, αντιστοιχούνται οι εμπειρίες των 3-5 πρώτων χρόνων της ζωής, the early recollections, δηλ. οι πρώιμες αναμνήσεις της γήινης ζωής μας. Έτσι διαμορφώνονται στον νέο άνθρωπο οι πηγές του φρονεΐν! τούτο συμβαίνει ανάλογα με το αν ενεργοποιείται περισσότερο η κατάσταση φωτ/φίας Α (το

ένστικτο του θανάτου) ή η κατάσταση φωτ/φίας Β (το ένστικτο της ζωής).

Από εκεί και πέρα, όλα γίνονται όλο και πιο συνειδητά. Ο πυρήνας του υποσυνειδήτου, όπως και εκείνος του ασυνειδήτου, σχηματίζεται από τις θετικές εμπειρίες του νέου όντος (κατάσταση φωτ. Β) όπως και από τις αρνητικές εμπειρίες ή τοξικές αναμνήσεις του νέου όντος (κατάσταση φωτ. Α). Σχηματίζεται δηλ. από τους φόβους, τους θυμούς, την οργή, τις προσδοκίες και τους τρόπους με τους οποίους κρύβει τις αληθινές του επιθυμίες. Τις κρύβει από τον εαυτό του και τους άλλους, για να είναι αρεστό στους άλλους. Για να έχει την αγάπη των άλλων, χωρίς την οποία το παιδί δεν μπορεί να επιβιώσει! (δες 2^ο σεμινάριο). Όλα αυτά απωθούνται από την συνείδηση, κρύβονται απ’ αυτήν και ονομάζονται ΑΠΩΘΗΜΕΝΑ. Όλα αυτά εκδηλώνονται με ποικιλία ψυχοσωματικών ενοχλημάτων! Αυτή είναι η ενοχοποίηση, συμβολοποίηση της γλώσσας του σώματος. Το σώμα είναι εικόνα της εκδηλωμένης ψυχής! Ο μηχανισμός του Διαβόλου ο οποίος ενεργεί είναι ο εξής : ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΟΠΩΣ ΜΕ ΘΕΛΕΤΕ, ΓΙΑ ΝΑ Μ’ ΑΓΑΠΑΤΕ! **Αντίδοτο:** Μην αφήνετε τον άλλο να εισχωρεί στο δικό σας πεδίο και να επιβάλλει τα δικά του κριτήρια! Μεγάλο μέρος των πράξεών μας είναι ασυνείδητο! Όλοι βασανίζονται από το παρελθόν τους!

Έτσι σχηματίζονται συν τω χρόνω οι πηγές του φρονείν, οι συνήθειες του νευρικού συστήματος του νέου ανθρώπου, με την μορφή των αμυνών οι οποίες εγκαθίστανται! Αμυνών οι οποίες συνίστανται στην εγκατάσταση ρόλων-ψυχικών ενδυμάτων. Ρόλων-προσωπείων οι οποίοι καταπιέζουν ή και αφανίζουν το αληθινό πρόσωπο κάτω απ’ όλα αυτά! Η πιο κοινή διαταραχή η οποία προκαλείται έτσι, είναι τα ψυχικά συμπλέγματα. Αυτά εμποδίζουν την αυτοπραγμάτωση και ολοκλήρωση του ανθρώπου! Όλη αυτή η ιστορία συνοψίζεται σε μια λέξη, την λέξη ΕΝΟΧΗ. Ορισμός ψυχικού συμπλέγματος: ούτως καλείται γενικά κάθε σύνολο ιδεών με έντονη συναισθηματική φόρτιση. Η ιδέα ορίζεται ως νοητική εικόνα (μορφή).

Ορισμός Ενοχής : Είναι ο φόβος του παιδιού ότι θα χάσει την αγάπη των γονιών του με αποτέλεσμα να προκύπτει ανάγκη αυτοτιμωρίας! Η ενοχή είναι θέμα ισορροπίας. Ανεπαρκής ενοχή αφήνει τον άνθρωπο άγριο θηρίο! Πλεονάζουσα ενοχή, παράγει άρρωστα ζώα! Καθώς το παιδί μεγαλώνει και ενηλικιώνεται στην θέση των γονιών του μπαίνουν οι δάσκαλοι, οι φίλοι, οι ερωτικοί σύντροφοι, οι προϊστάμενοι, οι σύζυγοι, οι άλλοι άνθρωποι γενικώς.

Μ’ αυτόν τον τρόπο ολοκληρώνεται ο μηχανισμός δύο συστημάτων του Διαβόλου μέσα στον νέο άνθρωπο! Δηλ. ο μηχανισμός του εσωτερικού δολιοφθορέως και το παράρτημα αυτού το οποίο ονομάζουμε *λανθασμένο σύστημα αυτοελέγχου (θεωρούντος νου)*.

Ορισμός και μηχανισμός εσωτερικού δολιοφθορέως: Ο εσωτερικός δολιοφθορέας είναι η ενέργεια αντίθεσης στη ζωή (φωτ/φία Α), δηλ. το ένστικτο του θανάτου εν δράσει μέσα μας! Το ένστικτο της ζωής είναι η ενέργεια κατάφασης στη ζωή (φωτ/φία Β)! Ο εσωτερικός δολιοφθορέας είναι έννοια, όχι πρόσωπο! Δηλ. είναι ένα σύστημα ψυχικών δυνάμεων (ενοχών κυρίως) το οποίο :

Α) κλέβει την δύναμη από τον αληθινό εαυτό (δυναμικό κατάστασης φωτ. Α, δηλ. είναι ενέργεια άρνησης της ζωής, και αφαιρείται από το δυναμικό της κατάστασης φωτ. Β, δηλ. την ενέργεια κατάφασης στη Ζωή)!

Β) γεννά μόνιμη επίθεση κατά του αληθινού εαυτού (δηλ. πάλι το δυναμικό της φωτ. Α στρέφεται κατά του δυναμικού της φωτ. Β, που είναι η ενέργεια κατάφασης στη ζωή!). Ο εσωτερικός δολιοφθορέας είναι ΦΟΒΟΣ. Ο φόβος κλέβει τη δική σας ενέργεια και τη δίνει σε άλλους! Σας κλέβει την υγεία, την ευζωία, την επικέντρωση και τη δίνει σε άλλους!

Γ) δεν επιτρέπει στον εαυτό μας να αντιληφθεί-παραδεχθεί-αποδεχθεί τα προβλήματά του! Ομοίως ως προαναφέρθηκε την ζημιά την κάνει το δυναμικό της φωτ. Α ενάντια στο δυναμικό της φωτ. Β. Στον κατώτερο (γήινο) νου, είναι το υποσυνείδητο που καθορίζει τι θα εισέλθει και θα παραμείνει ως συνείδηση του ατόμου! Μάθετε να αρνείστε την άρνηση της πραγματικής ζωής! 2 αρνήσεις = 1 κατάφαση! (δες και σελ.5 του παρόντος). Μη χάνετε την προοπτική σας!

Ορισμός και μηχανισμός του λανθασμένου συστήματος αυτοελέγχου :

Μας κάνει να θεωρούμε (νομίζουμε) την γνώμη του άλλου ως επίκριση. Την επίκριση να την θεωρούμε (νομίζουμε) ως απόρριψη. Την απόρριψη να την θεωρούμε (νομίζουμε) ως απώλεια αυτοαξίας! Δηλ. η κατάσταση φωτ. Α έφαγε κυριολεκτικά ένα μέρος της κατάστασης φωτ. Β! Δηλ. το ένστικτο του θανάτου έφαγε (εξουδετέρωσε) κυριολεκτικά ένα μέρος του ενστίκτου της ζωής! Έτσι, προσ-βαλλόμαστε εύκολα από οτιδήποτε και οποιονδήποτε!

Πως εξασθενούμε αυτούς τους δύο τερατώδεις μηχανισμούς ώστε ν' απελευθερώνεται το πρόσωπο; Δηλ. πως εξασθενούμε τον κλέφτη ώστε να δυναμώνει ο νοικοκύρης; Δηλ. πως εξασθενούμε την κατάσταση φωτ. Α ώστε να δυναμώνει η κατάσταση φωτ. Β; ούτως ώστε να μην προσ-βαλλόμαστε εύκολα από οτιδήποτε και οποιονδήποτε; = το σωστό σύστημα αυτοελέγχου!

Τους εξασθενούμε ακολουθώντας τις εξής ΑΡΧΕΣ!

Α) Να είστε ενεργοί σαν θεοί συνδημιουργοί επί γης, με αυτοδυναμία, το λεγόμενον ΑΥΤΕΞΟΥΣΙΟΝ του ανθρώπου. "Ουδείς ελεύθερος εαυτού μη κρατών" έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες! "Εφήμεροι εισίν όσοι ουκ έχουσι ρίζας εν εαυτοίς" είπε ο Χριστός! Μην αφήνετε τον άλλο να εισχωρήσει στο δικό σας πεδίο και να επιβάλλει τα δικά του κριτήρια!

Β) Η συνειδητή γνώση των υποσυνειδητών ή ασυνειδητών αιτιών κάνει τ' αποτελέσματα (ενοχλήματα) να εκλείπουν. Παράδειγμα: Η άμεση λύση του οδυνηρού σπασμού στο παχύ έντερο μόλις ο άνθρωπος παραδέχθηκε ότι ήταν απελπισμένος, αδύναμος. Οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν σχετικά μ' αυτά : «λύπην αδέσποτον, ψυχής ναρκώσης, λογισμώ έκκρουε!» Να τολμάτε να δείτε την επώδυνη αλήθεια, συνειδητά, κάθε στιγμή! Ένας ψυχικός πόνος συνειδητοποιημένος, δεν προκαλεί φυσικό πόνο! δεν μεταφέρεται στο σώμα σας! 1 ψέμμα στο μυαλό = 1 πόνος στο σώμα! η συμβολοποίηση! ενοχοποίηση της γλώσσας του σώματος!

Γ) Η απόσπαση-ανεξαρτησία από το αποτέλεσμα του αγώνα μας. Να μη μετέχουμε στο δράμα! Να είμαστε ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΟΙ-αυτόνομοι, να μη δεσμεύουμε την ενέργειά μας, μάταια! Αυτή η τρίτη αρχή θα είναι το θέμα του 4^{ου} σεμιναρίου μας, προσεχώς. Συνοπτικά, έχει ως εξής: Δεν μετέχω στο δράμα! είμαι εκεί κατά την ώρα της ανάγκης! αγαπώ και φροντίζω, αλλά δεν αυξάνω τη συλλογική ένταση του πόνου, με τον δικό μου πόνο! Επιπλέον, δηλώνω την πρόθεσή μου ότι παραιτούμαι από κάθε επιθυμία ή προσδοκία του αποτελέσματος της δράσης μου! Είμαι μέσα στη ζωή, αλλά στέκομαι και σαν έξω από τη ζωή! έξω, πέρα και πάνω απ'όλα! σε ενότητα με το Θεό!

Δ) Σε σχέση και με τις προηγούμενες αρχές και ιδίως την πρώτη, να υιοθετούμε μέσα μας ΤΗΝ ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΤΟΥ ΑΕΝΑΟΥ ΑΓΩΝΟΣ. Μέσα μας έχουμε και θα βρούμε πάντα όση δύναμη χρειάζεται κάθε φορά για να συνεχίζουμε! (Μπορούμε να πούμε ότι αυτή είναι η πέμπτη ΑΡΧΗ!) Είναι μια συμπαντική αρχή και μπορεί να μας εμψυχώνει κατά την εκάστοτε ενσάρκωση και κατά τις αλληλοδιάδοχες ενσάρκώσεις μας. ΑΝΑΚΥΚΛΟΥΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΥΣΘΑΙ ΜΕ ΤΗ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ, είναι το σλόγκαν. [Η ψυχή είναι αντίληψη που υπάρχει και αντιλαμβάνεται τον Εαυτό της, μέσα από τις εμπειρίες της! χωρίς εμπειρίες σταματά η εξέλιξη της ψυχής! Είναι ένα είδος θανάτου της ψυχής, για όσους ενδιαφέρονται να εμβαθύνουν! Αυτή είναι η αιτία των μετενσαρκώσεων στο διηνεκές! Έτσι η ψυχή, ελευθέρως επιλέγουσα, βρίσκει την εκπλήρωση-ολοκλήρωσή της όπως την έχει σχεδιάσει!] Σύμφωνα με τα ανωτέρω οδηγούμεθα στο συμπέρασμα ότι πρέπει προηγουμένως να έχει ολοκληρωθεί ο ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ή αλλιώς Νους Αυτοκράτωρ.

Άρα πρέπει να είναι παιγνίδι για ενηλίκους. Όμως και τα παιδιά μπορούν να μετέχουν στο άθλημα με την κατάλληλη εκπαίδευση και αγωγή τους. Έχει διαπιστωθεί, ότι και στα πολύ μικρά παιδιά (νήπια και μικρότερα) πολλάκις, η εξήγηση και μόνον αυτού το οποίο τους συμβαίνει, τα λυτρώνει, εξυγιαίνει, θεραπεύει!

Εδώ, σήμερα, θα μιλήσουμε πως κατακτάται η ψυχική ωριμότητα από ενηλίκους ανθρώπους. Η πραγματική ισχύς ευρίσκεται στην θέλησή μας, στην απόφασή μας, στο πνεύμα μας να δούμε, να αντιληφθούμε την αλήθεια μας. Αυτό το πύρωμα της ψυχής χρειάζεται τόσο στην ψυχανάλυση όσο και κατά την πορεία στα εσωτερικά πεδία. Η δύναμή μας θα βρεθεί στην αλήθεια μας, στη θέλησή μας κι απόφασή μας να διαλύσουμε το ψέμα του φόβου και τα παράγωγά του!! Ο Νους Αυτοκράτωρ μπορεί να βάζει σε τάξη τη δύναμή μας και να προσδίδει ευγένεια στο πάθος μας! Συνειδητά σαν κυρίαρχες υπάρξεις!

Ορισμός ψυχικής πνευματικής ωριμότητας: Να θελήσουμε και ν’ αποφασίσουμε και να φθάσουμε στο σημείο όπου είμαστε εμείς ο πατέρας και η μητέρα του εαυτού μας καθώς επίσης ότι εκτός από αυτοδύναμοι και ΑΥΤΕΞΟΥΣΙΟΙ είμαστε και ο Θεός συνδημιουργός στη Γη. Αυτή είναι η κύρια ευθύνη της ενσάρκωσής μας και είμαστε μόνοι απέναντι σε αυτήν! Αν δεν ωριμάσουμε ψυχικά, δεν έχουμε βάσιμη ελπίδα, είτε σαν άτομα, είτε σαν λαός! Να προχωρούμε χωρίς να δειλιάζουμε, χωρίς να υπνοβατούμε! Δηλ. να μην υποκαθίσταται, όπου λείπει το πραγματικό με το φανταστικό (δηλ. το όνειρο, τον μύθο, την συμβολική μορφή των πύργων από ελεφαντόδοντο!). ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ! Η δημιουργία είναι κλειδί μακροζωίας από μόνη της. Να αγγίζουμε και να εκφράσουμε την αλήθεια μας, πέρα από τον φόβο του θανάτου και της τιμωρίας, ώστε να καταλάβουμε τις προθέσεις και τα κίνητρά μας, τα οποία δεν τολμάμε να πούμε, να μαρτυρήσουμε στον εαυτό μας.

Όλα τα ανωτέρω σχετίζονται με τις τοξικές μας αναμνήσεις. Πως αυτές οι τοξικές αναμνήσεις ανασύρονται από το υποσυνείδητο-ασυνείδητο; Πώς γίνεται τούτο ώστε να γίνουν συνειδητές, ούτως ώστε τ’ αποτελέσματά τους να εκλείπουν;

Τούτο γίνεται με την ΕΝΘΥΜΗΣΗ, τόσο στην ψυχανάλυση, όσο και στον εσωτερισμό.

Η ενθύμηση στην ψυχανάλυση προκαλείται με τρεις τρόπους : δηλ. με τον *ελεύθερο συνειρμό*, με τις *παραπραξίες της καθημερινής ζωής* και με την *ερμηνεία των ονείρων*. Ο συνδυασμός όλων αυτών, είναι ο 4^{ος} τρόπος. Η ενθύμηση στα εσωτερικά πεδία προκαλείται με τον *διαλογισμό*, τον *οραματισμό*

και την *υπνωτική αναδρομή σε προηγούμενες ζωές (ενσαρκώσεις)*.

Η ενθύμηση στην ψυχανάλυση ανακαλεί στην συνείδηση απωθημένες τοξικές αναμνήσεις και απωθημένα, ψυχοτραυματικά συμβάντα. Η ενθύμηση στα εσωτερικά πεδία ανακαλεί στην συνείδηση τοξικές αναμνήσεις, πληροφορίες και καρμικές υποχρεώσεις από προηγούμενες ενσαρκώσεις. Μεγάλο μέρος των πράξεών μας είναι ασυνείδητο! Όλοι βασανίζονται από το παρελθόν τους! Η ενθύμηση της τοξικής ανάμνησης από προηγούμενη ενσάρκωση ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ όπως η ενθύμηση τοξικής ανάμνησης από την παιδική ζωή, κατά την ψυχανάλυση! Η πρώιμη ηλικία είναι το προνομιακό πεδίο εκδήλωσης των συνεπειών των καρμικών υποχρεώσεων, αλλά όχι μόνον! Οι δοκιμασίες της πρώιμης ηλικίας οφείλονται επίσης στο σχέδιο-σενάριο το οποίο επέλεξε η ψυχή για να βιώσει στο γήινο πεδίο!

ΕΙΡΜΟΣ σημαίνει ακολουθία σκέψεων! Λογικός ειρμός σημαίνει συνειδητά λογική ακολουθία σκέψεων!

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΥΝΕΙΡΜΟΣ (συνείρω = συνδέω) είναι η ελεύθερη σύνδεση των αναμνήσεων, δηλ. αφήνουμε τις αναμνήσεις να έρχονται η μία κατόπιν της άλλης, η επόμενη ως επακόλουθο της προηγούμενης, δηλ. αφήνουμε την μνήμη μας χωρίς συνειδητό λογικό χαλινάρι, δηλ. λειτουργούμε εντελώς αυθόρμητα, όπως γίνεται κατά τον ύπνο με τα όνειρά μας. Ο εσωτερικός μας παρατηρητής ή αλλιώς ο θεωρών νους μας, όπως και ο γιατρός παρακολουθούν τα λεγόμενα (τις σκέψεις μας) εντελώς αποστασιοποιημένα και συνάγουν τα συμπεράσματα για το τι αληθινά συμβαίνει στο υποσυνείδητο-ασυνείδητο.

Θέλω να τραβήξω την προσοχή σας στο ασυνείδητο, διότι από εκεί έλκονται όλα!! Η νέα ενέργεια χρειάζεται νέα εργαλεία και τα περισσότερα συνδέονται με τα σύμβολα. Η γλώσσα του ασυνειδήτου είναι η γλώσσα των συμβόλων! (Σημ. : Πειράματα Κ. Γιούνγκ με το συλλογικό ασυνείδητο! Ζωγράφισαν Van Gogh!). Η μέθοδος αυτή (ελεύθερος συνειρμός) εφευρέθηκε από τον Freud, κατ’ αντιγραφήν της ονειρικής διαδικασίας, σαν προσπάθεια ενεργητικότερης παρέμβασης του στις ανάγκες της ψυχανάλυσης, την οποία ακόμη, τότε, εξερευνούσε!

Θα κάνουμε ως παράδειγμα άσκηση ελευθέρου συνειρμού ως προς τις έννοιες ΧΡΗΜΑΤΑ και κατόπιν ΝΕΡΟ. Θα κάνουμε επίσης παραδείγματα ελευθέρου συνειρμού κατά την ανάλυση των ονείρων, παρακάτω.

Πριν προχωρήσουμε θα παρουσιάσουμε τον τρόπο με τον οποίο αντιστεκόμαστε στον εσωτερικό δολιοφθορέα (δες και σελ.3 του παρόντος).

Αναρωτιόμαστε κάθε φορά αν η σκέψη που έρχεται στο κεφάλι μας, υπηρετεί τα καλώς νοούμενα συμφέροντα της ζωής μας και της υγείας μας. Αν τα υπηρετεί, έχει καλώς, προχωρούμε! Αν δεν τα υπηρετεί σε κάποιο σημείο, τότε πρόκειται για υπόδειξη από τον εσωτερικό δολιοφθορέα, οπότε: ή κάνουμε το αντίθετο από ό,τι μας προτείνει ή δεν κάνουμε τίποτα! Δεν τον σκεπτόμαστε ως οντότητα αλλά ως σύνολο σκοτεινών σημείων που διαλύουμε λέγοντας : «Εγώ σε κατασκεύασα, εγώ και σε διαλύω με αγάπη!»

Τώρα, θα παρουσιάσουμε τον τρόπο με τον οποίο αντιστεκόμαστε στο λανθασμένο σύστημα αυτοελέγχου μας, στον λανθασμένο θεωρούντα νου μας.

Κατά τις σχέσεις μας με τους άλλους θα σκεφτόμαστε συνειδητά:

Μ’ επικρίνει; Κι αν μ’ επικρίνει, ΔΕΝ ΜΕ ΝΟΙΑΖΕΙ!

Μ’ απορρίπτει; Κι αν μ’ απορρίπτει, ΔΕΝ ΜΕ ΝΟΙΑΖΕΙ!

ΕΓΩ ΔΕΝ ΧΑΝΩ ΤΗΝ ΑΥΤΟΑΞΙΑ ΜΟΥ, οτιδήποτε κι αν κάνει ή λέγει ο άλλος. ΕΞΑΛΛΟΥ ΤΟΝ ΣΥΝ-ΧΩΡΩ!

Ο νόμος είναι ο εξής : αυτό που μετράει είναι τι νομίζω εγώ για τον εαυτό μου και όχι τι νομίζει ο άλλος για μένα!

ΠΡΟΣΟΧΗ : Το νομίζω μας πρέπει ν’ ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Να μην λέμε ψέματα στον εαυτό μας. Όταν ο εγκέφαλος φοβάται, τείνει αυτοματικά να λέει ψέματα στον εαυτό του και στους άλλους. Άρα, κομβικό σημείο είναι η επίτευξη της Α-ΦΟΒΙΑΣ (κατάσταση φωτ. Β). Δηλ. η υπέρβαση του φόβου του θανάτου! Κάνετε αυτό που φοβάστε! Αυτή είναι η μέθοδος!

ΣΥΜΒΟΥΛΗ: Αναρωτιέστε συνεχώς αν «τώρα» ενεργεί ο εσωτερικός δολιοφθορέύς σας ή και το λανθασμένο σύστημα αυτοελέγχου σας (ο λανθασμένος θεωρών νους σας).

Αντισταθείτε κάθε φορά συνειδητά με τον προαναφερθέντα τρόπο χωρίς να δίνετε ιδιαίτερη σημασία στις αντιστάσεις διότι τους δίνετε υπόσταση και τρανεύουν. Εδώ ισχύει χαρακτηριστικά το αρχαίο ρητό : «λύπην αδέσποτον, ψυχής ναρκώσης, λογισμώ έκκρουε!», σας παραπέμπω προηγουμένως, σελ.4. Δηλαδή κάνετε συνειδητή διαχείριση των προβλημάτων σας! Συνειδητά, σαν κυρίαρχες υπάρξεις!

Συμπληρωματικές οδηγίες για εσωτερικό δολιοφθορέα: Αβλαβής και αζήμια για όλους και όλα, εκτόνωση της συγκρατημένης οργής : **α)** μουτζούρωμα σε χαρτί → κάψιμο σε οινόπνευμα, **β)** μπουκάλια σε σακούλι → σπάσιμο με σφυρί, **γ)** την ώρα που συμβαίνουν αυτά να λέμε : *“Ευλογώ και φωτίζω όλα τα αρνητικά συμβάντα στην ζωή μου. Ακυρώνω όλους τους χαμηλούς κραδασμούς που είναι παράγωγα των αρνητικών συναισθημάτων μου. Αποδέχομαι και αγαπώ όλα όσα η ψυχή μου επέλεξε ως δοκιμασίες στην παρούσα ενσάρκωση. Επιθυμώ και μπορώ να ανταποκριθώ σε όλες τις δοκιμασίες γιατί Είμαι Αγάπη, Αλήθεια και Φως. Είμαι στο Φως, το Φως είναι μέσα μου, Είμαι το Φως.”*

ΟΙ ΠΑΡΑΠΡΑΞΙΕΣ της καθημερινότητας : Αυτές συμβαίνουν, όταν μιλάμε ή πράττουμε αυθόρμητα, χωρίς συνειδητό έλεγχο. Π.χ. «γλώσσα λανθάνουσα, τα αληθή λέγει!». Επίσης όταν σκοντάφτουμε και πέφτουμε όταν δεν θέλουμε να πάμε κάπου! Για τον ίδιο λόγο, όταν χάνουμε τα κλειδιά του μεταφορικού μας μέσου!

Πιο συγκεκριμένο παράδειγμα είναι το εξής : Κατά την αμέριμνη συζήτηση μεταξύ φίλων, ο εσωτερικός δολιοφθορέας του ενός εκφράζεται (εκδηλώνεται) καθώς ο άνθρωπος λέγει : «Δεν θα ησυχάσω αν δεν μου προκαλέσω τις μη αναστρέψιμες βλάβες τις οποίες έχω ανάγκη!». Όταν άκουσε τον εαυτό του να εκστομίζει αυτήν την φράση, έμεινε έκπληκτος, ανησύχησε και προβληματίστηκε πως θ’ αντιμετωπίσει αυτήν την αλήθεια του! Αυτός ο άνθρωπος υπήρξε τυχερός, διότι όπως ανακαλύφθη με εσωτερικό τρόπο, ήταν παλαιά και έμπειρη ψυχή! Γι’ αυτό, με την εμπειρία-σοφία την οποία είχε, προκαλούσε παραπραξίες με μορφή αλληλοδιαδόχων μικροβλαβών. Με τις μικροβλάβες αυτές θυσιάζε το έλασσον για να σώζει το μείζον, δηλ. ν’ αποφεύγει μεγαλύτερες ζημιές στην υγεία και στην ακεραιότητα του εν λόγω ανθρώπου. Γι’ αυτό σε κάθε παραπραξία-μικροατύχημα, να διερωτάσθε : τι σημαίνει αυτό; Τι νόημα έχει; - Να ακολουθεί συνειδητή ενέργεια με ανάλογο κατά περίπτωση τρόπο! Ας μας πουν, όσοι θέλουν, παραπραξίες δικές τους για να συζητήσουμε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ

Δύο λόγια για τα σύμβολα. Ο ορισμός τους, δόθηκε ήδη.

Ο άνθρωπος είναι το σύμβολο των συμβόλων, εκδήλωση των εσωτερικών πεδίων! Όλα μέσα μας και γύρω μας, είναι σύμβολα! Το καθένα με την σημασία

του! Ο υλικός κόσμος (γήϊνος) είναι σύμβολο του Πνευματικού κόσμου! Οτιδήποτε είναι μέσα στα πλαίσια του γραμμικού χρόνου, είναι σύμβολο! Είναι μορφή που φθείρεται και αναπαράγεται σε έναν αέναο κύκλο! Δεν είναι σύμβολο το νοούμενο, δεν είναι σύμβολο η πραγματική ιδέα! Η ιδέα = νοητική εικόνα! Ένα μέρος μας, ως ανθρώπων, είναι αιώνιο, άχρονο! Όλοι μας συμβολίζουμε κάτι! Το φυσικό μας σώμα συμβολίζει έναν Εαυτό που δεν είναι εδώ σε όλο του το μεγαλείο, αλλά γίνεται αντιληπτός από το σύμβολό Του! Μόνο σαν σύμβολο μπορούμε να δούμε τον εαυτό μας! Η ανθρώπινη φύση είναι σύμβολο της θεϊκής! Ο άνθρωπος συμβολίζει τον Θεό στο φυσικό πεδίο!

Το σώμα (σήμα) μας είναι ένα σύμβολο του ανώτερου Εαυτού μας! Ανάλογα το DNA μας είναι ένα σύμβολο της μνήμης που υπάρχει στο αιθερικό πεδίο! Η μνήμη μας είναι καταγεγραμμένη στο DNA μας με μορφή συμβόλων. Το DNA μας αποτελείται από μικρά σύμβολα της μνήμης, συνδεδεμένα μεταξύ τους σε μία αλυσίδα! Το DNA μας είναι σύμβολο και εικόνα, στον γραμμικό χρόνο, των εγγραφών που υπάρχουν στο αιθερικό πεδίο! Μπορούμε να μάθουμε τεχνικές, όπου ενώνουμε το σύμβολο με την ιδέα του! Η ιδέα = νοητική εικόνα! Τα πράγματα γύρω μας είναι σύμβολα μιας άλλης πραγματικότητας! Σύμβολα ενεργειών του ασυνείδητου μας, σύμβολα καταστάσεων και ενεργειών άλλων διαστάσεων! Τέλος, η εσωτερική κυτταρική μας δομή είναι σύμβολο των εσωτερικών πεδίων! ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ: ο ανθρώπινος οργανισμός παράγεται από εσωτερικό προγραμματισμό του, ο οποίος προϋπάρχει ήδη στα εσωτερικά πεδία! Οτιδήποτε είναι μέσα στα πλαίσια του γραμμικού χρόνου είναι σύμβολο!

Όλα προκύπτουν από το βαθύ ασυνείδητο-Πνεύμα! Το ασυνείδητο εκφράζεται-διατυπώνεται-εξωτερικεύει το κρυφό! Τα εσωτερικά πεδία είναι το συμβολικό πεδίο! μπορούμε να λύνουμε ένα θέμα στο φυσικό πεδίο ή στο συμβολικό πεδίο! στο συμβολικό πεδίο διαχειριζόμαστε κάθε θέμα με μεγαλύτερη άνεση και πιο ισορροπημένα! διότι εκεί χρησιμοποιούμε τον κυρίαρχο νου, διαχειριζόμενοι τις ενέργειες, πριν ακόμη αποκρυσταλλωθούν στο φυσικό πεδίο!

Το σώμα, στα Ελληνικά, είναι ΣΗΜΑ, είναι δηλ. ένας κώδικας συμβόλων! Για την ενοχοποιημένη-συμβολοποιημένη γλώσσα του σώματος, η οποία παράγει τα συμπτώματα και τα σημεία των ασθενειών, δες σχετικά στα βιβλία της Louise Hay. Εκεί αναφέρεται τι σημαίνει, σε ψυχοσωματικούς όρους, το κάθε νόσημα! Κάθε νόσημα και οι ψυχικές του αιτίες, υποσυνείδητα-ασυνείδητα! Το ασυνείδητο εκφράζεται μέσα από οικείες μορφές και ρόλους και ιδέες-πρότυπα-αρχέτυπα, προκειμένου να μεταφέρει πληροφορίες της εσωτερικής μας δομής! επίσης, να μας βοηθήσει να συνειδητοποιήσουμε όσα συμβαίνουν μέσα μας!

Όνειρα, μύθος και μορφή, έχουν την ίδια προέλευση, το ασυνείδητο! Επίσης

έχουν την ίδια γλώσσα!

ΑΝΑΛΥΣΗ, ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΞΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ (ΕΝΥΠΝΙΩΝ) ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

Ουδεμία σχέση με τους ονειροκρίτες! Επίσης, δεν είναι του παρόντος η αναφορά στα όνειρα των ξυπνητών, τους μύθους και τα σύμβολα ως φυγή και καταφυγή των ανθρώπων και των λαών, οι οποίοι δοκιμάζονται!

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ (ενύπνια) είναι μια αναπαράσταση καταστάσεων που γίνεται αντιληπτή από τον άνθρωπο την ώρα του ύπνου. Το όνειρο είναι η ημερήσια αναφορά την οποία δίνει το Μεγάλο Εγώ στο μικρό εγώ, περί της καταστάσεως του όντος, κατά την συγκεκριμένη περίοδο! Ο θεατής που παρακολουθεί την αναπαράσταση είναι πάντα ένας : ο άνθρωπος που κοιμάται. Το Εγώ, ο Νους του, ο ψυχικός οργανισμός του. Για να γίνει μια αναπαράσταση, πρέπει κάποιος να την επιθυμήσει. Το όνειρο είναι μορφοποίηση επιθυμίας. Αυτός ο κάποιος είναι η ασυνείδητη βούληση του ανθρώπου, ο οποίος κοιμάται. Κατά την διάρκεια του ύπνου οι κοινωνικές συμβάσεις ξεχνιούνται προσωρινά, διότι αφορούν την συνειδητή βούληση κι έτσι αφήνουν ελεύθερη την ασυνείδητη βούληση να κάνει αναπαραστάσεις σύμφωνα με την επιθυμία και τις διαθέσεις της! Τα όνειρα είναι κατά τον Freud, η βασιλική οδός προς το ασυνείδητο!

Το πλήθος των στοιχείων που έχει η ασυνείδητη βούληση, προκειμένου να στήνει τις ονειρικές αναπαραστάσεις είναι ανεξάντλητο. Αναρίθμητα πλήθη από χώρους και τμήματα χώρων. Ανεξέλεγκτη χρήση της έννοιας του χρόνου, προς κάθε κατεύθυνση. Ανεξάντλητη επιλογή θεμάτων. Χρήση προσώπων και αντικειμένων, στο σύνολό τους ή τμηματικά. Απόλυτη ελευθερία συνδυασμών. Πλήρης περιφρόνηση στις κοινωνικές συμβάσεις. Ελεύθερη επιλογή ροής, συνέχειας, ακολουθίας. Έτσι, τα όνειρα γίνονται ένα μέσο εσωτερικής έκφρασης που επιτρέπει την επικοινωνία του Εγώ με τον Εαυτό του. Χρειάζεται εξοικείωση με την συμβολική γλώσσα του ονείρου. Χάρη στην γνώση του μηχανισμού των ονείρων, οδηγούμεθα στην κατανόηση του εσωτερικού κόσμου του Εγώ!

Για να ερμηνευθεί ένα όνειρο χρειάζεται η ανάμνηση ολόκληρου του ασυνειδήτου σκηνικού, ούτως ώστε να αναζητηθεί το πραγματικό μήνυμα. Παράγοντας ένα όνειρο, το ασυνείδητο εκφράζει κάποιο μήνυμα.

Η όλη υπόθεση έγκειται στην γνώση των ονειρικών συμβόλων και στις σχέσεις τις οποίες αναπτύσσουν μεταξύ τους. Η όλη υπόθεση έγκειται στην ικανότητα κατανόησης του μηνύματος του ονείρου, κι εδώ βοηθά η ονειρική ανάλυση.

ΣΗΜΕΙΩΣΤΕ: Να γίνεται διάκριση σε προφανές και σε υποκρυπτόμενο περιεχόμενο του ονείρου (νόημα). Ιδιαίτερη σημασία έχει μόνο το δεύτερο, ως εξής :

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΧΡΗΣΗ ΕΝΟΣ ΛΕΞΙΚΟΥ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Παράλληλα ως προς τον συμβολισμό των εννοιών, θα πρέπει να ανατρέχουμε στα βασικά συνώνυμα της δεδομένης έννοιας, σε περίπτωση κατά την οποία δεν την ευρίσκουμε στο λεξικό. Αν για παράδειγμα ονειρευτούμε ένα καρπούζι, δεν πρέπει να κατακρίνουμε την ποιότητα του λεξικού επειδή δεν περιέχει την λέξη καρπούζι. Αντίθετα πρέπει να ανατρέξουμε στις λέξεις που περιέχουν την βασική έννοια της λέξης, τόσο από ουσιαστική, όσο και από ψυχολογική άποψη. Έτσι θ’ αναζητήσουμε το νόημα της παράστασης «καρπούζι» στη λέξη «φρούτο» που υπάρχει στο λεξικό (ουσιαστική έννοια), στη λέξη «τόπι» (περιγραφική έννοια), και στη λέξη «κύκλος» (αρχετυπική έννοια). Παράλληλα, δεν θα δούμε ποτέ ένα καρπούζι μόνο του. Κάτι άλλο θα έχει προηγηθεί, κάτι άλλο θ’ ακολουθήσει. Τα νοήματα των συμβόλων τα οποία συνοδεύουν το καρπούζι είναι εξίσου σημαντικά καθώς και η σειρά της εμφάνισής τους στο όνειρο.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ Η ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ, έχει ως εξής :

- 1)** Καταγραφή του περιεχομένου του ονείρου αμέσως μετά το ξύπνημα.
- 2)** Αναζήτηση στο λεξικό του νοήματος των διαφόρων συμβόλων. Καταγραφή των νοημάτων. Είναι το υποκρυπτόμενο περιεχόμενο του ονείρου.
- 3)** Ανάλυση της ζωής και της κατάστασης του ανθρώπου, ο οποίος είδε το όνειρο. Εδώ ανήκει η περίπτωση ότι «ο πεινασμένος καρβέλια ονειρεύεται». Δηλ. όπου λείπει το πραγματικό, υποκαθίσταται με το φανταστικό. ΕΤΣΙ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΑΙ Η ΤΡΕΛΑ!
- 4)** Αναζήτηση κοινών σημείων ανάμεσα στην πραγματικότητα την οποία βιώνει το άτομο και την πραγματικότητα του ονειρικού περιεχομένου.
- 5)** Απομόνωση του ειδικού μηνύματος για τον ενδιαφερόμενο.
- 6)** Εξέταση της ενδεχομένης ύπαρξης γενικότερου μηνύματος για τους άλλους.

Πρέπει να έχουμε επίσης υπόψη μας, ότι όπως η απομόνωση ενός και μόνον ονειρικού συμβόλου δεν αρκεί για την αποκάλυψη της φύσης του ονειρικού μηνύματος, έτσι και η εστίαση σε ένα μόνον όνειρο δεν αρκεί για ν’ αποκαλύψει το βάθος και το πλάτος της άποψης του ασυνειδήτου. Το ασυνείδητο, αν εκτιμά ότι τα μηνύματά του δεν γίνονται κατανοητά, θα συνεχίσει τις εκπομπές του με διαδοχικά όνειρα όπου με διαφορετικά σύμβολα θα εκπέμπονται τα ίδια μηνύματα (νοήματα). Γι’ αυτόν τον λόγο, τα καλύτερα συμπεράσματα προκύπτουν από την συλλογική και συγκριτική μελέτη ενός μεγάλου αριθμού ονείρων, τα οποία έγιναν αντιληπτά σε κάποια συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

Ο απώτερος στόχος της ονειρικής ανάλυσης ενυπάρχει ήδη στην σκοπιμότητα των ονείρων. Χάρη στα όνειρα, ο ασυνείδητος νους (σκέψη) τον οποίο κρύβουμε μέσα μας, σχολιάζει την πραγματικότητα της καθημερινής ζωής μας. Επίσης μας βοηθά να αντέξουμε τις πιέσεις της καθημερινής ζωής μας. Τέλος, μας αποκαλύπτει τον βαθύτερο εαυτό μας. Η ονειρική ανάλυση δεν αποβλέπει βέβαια σε κάτι διαφορετικό. Απλώς μας διευκολύνει, ώστε να μπορέσουμε γρηγορότερα να αντιληφθούμε το πραγματικό πρόσωπο της καθημερινότητας, να ξεπεράσουμε δύσκολες καταστάσεις της καθημερινότητας και να γνωρίσουμε σε βάθος τον πραγματικό εαυτό μας και τις ανεξάντλητες δυνατότητές του. Γι’ αυτό, η σκοπιμότητα της ονειρικής ανάλυσης είναι πάντα αισιόδοξη!

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΟΝΕΙΡΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Το αυτοκίνητο είναι το σύμβολο το οποίο επαναλαμβάνεται συχνά στα όνειρα του συγχρόνου ανθρώπου. Στους προηγούμενους αιώνες, οι πρόγονοί μας ονειρεύονταν τα οχήματα της εποχής τους, αλλά σήμερα, οπότε τα οχήματα κινούνται αυτοδυνάμως, αποτελούν πολύπλοκους συμβολικούς συνδυασμούς, οι οποίοι απαιτούν ανάλυση προκειμένου να γίνει κατανοητό το ψυχικό νόημα.

Στα όνειρα, όπου εμφανίζεται αυτοκίνητο, η μελέτη πρέπει να στραφεί προς δύο κατευθύνσεις. Από τη μία πλευρά πρέπει να εξετασθεί το ίδιο το αυτοκίνητο. Τι χρώμα έχει, τι μορφή έχει, τι είδους αυτοκίνητο είναι, πως κινείται, αν λειτουργεί καλά ή άσχημα, αν παθαίνει βλάβες, κλπ. Από την άλλη πλευρά πρέπει να εξετασθεί ο οδηγός. Ποιος είναι και σε τι κατάσταση βρίσκεται; Πρόκειται για το άτομο που βλέπει το όνειρο ή για κάποιο άλλο; Όταν άλλος οδηγεί το αυτοκίνητο, τότε αυτός ο άλλος και οι ιδιότητές του, έχει κάνει κατοχή μέσα μας, όπερ άτοπον! Πως οδηγεί; Προσεκτικά ή επιπόλαια; Γρήγορα ή αργά; Επικίνδυνα ή σταθερά; Που πηγαίνει;

Μόνον όταν δοθεί απάντηση σε όλα αυτά τα ερωτήματα, τότε μόνον θα κατανοηθεί το νόημα του πολύπλοκου συμβολισμού του αυτοκινήτου.

Αν το αυτοκίνητο του ονείρου λειτουργεί καλά και εξασφαλίζει ένα ευχάριστο ταξίδι, τότε το ασυνείδητο διαβεβαιώνει το άτομο ότι όλα πηγαίνουν καλά στο ταξίδι της ζωής του. Αν συμβεί κάποια βλάβη, αυτή είναι προειδοποίηση ότι κάποιο εμπόδιο θα πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Κάθε στοιχείο του αυτοκινήτου αντιπροσωπεύει και μια ψυχική ιδιότητα. Έτσι, η καλή ή κακή λειτουργία του συγκεκριμένου στοιχείου, αντιπροσωπεύει και την ανάλογη κατάσταση του ψυχισμού. Η βενζίνη αντιπροσωπεύει την ενέργεια. Οι φάροι την πηγή των ιδεών. Τα λάστιχα την σωματική δύναμη. Το τιμόνι την αυτοπεποίθηση. Τα φρένα την θέληση. Όταν κάτι δεν πάει καλά σε ένα από αυτά τα στοιχεία τότε αναγγέλλονται προβλήματα.

Με όλα τα προαναφερθέντα, καταφάνηκε η αξία της συνειδητής αποστασιοποίησης και διαχείρισης του κάθε ψυχικού θέματος. Το ίδιο ισχύει και με την διαχείριση των ευρημάτων, μέσω αναδρομής σε προηγούμενες ζωές! Συνειδητά, σαν κυρίαρχες υπάρξεις!

ΣΗΜΕΙΩΣΗ : Το όνειρο του Μεγάλου Αλεξάνδρου με τον Σάτυρο, όταν ο Αλέξανδρος πολιορκούσε την Τύρο. Ανάλυση συμβόλου : Σα-Τύρος! Δηλ. θα γίνει δική σου η Τύρος!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ελπίζω, μ’ όλα αυτά να σας βοηθώ να φθάσετε στην ψυχο-πνευματική ωριμότητα, ν’ ανεβείτε οι ίδιοι στην κορυφή του βουνού εαυτού-Εαυτού! Δοκίμασα να σας δείξω πώς να κάνετε την ψυχή σας κομμάτια και να την επανασυναρμολογείτε μέσω αυτοανάλυσης. Σας υπενθυμίζω ότι ο άνθρωπος είναι ο δημιουργός και ο κριτής της ιστορίας του και συγχρόνως ένα υποκείμενο το οποίο αυτοθεωρείται, αυτορυθμίζεται και αυτοβελτιώνεται, με όργανο την συνειδητότητά του, τον ΝΟΥΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ! Η ενοικούσα Διάνοια (= Η ΨΥΧΗ) στον άνθρωπο (ο εσωτερικός παρατηρητής) εποπτεύει, δηλ. παρακολουθεί και προσανατολίζει διορθωτικά τον κυρίαρχο νου!

Ποια προσωπικά θέματα θέλετε να συζητήσουμε;

Ποιες συλλήψεις σας;

Ποιες προσλήψεις σας;

Για την επόμενη φορά σας ζητώ, σας προτείνω, να γράψετε μισή σελίδα με προσωπικά θέματα, μια εμπειρία ή πρόβλημά σας, την οποία θα θέλατε να συζητήσουμε ή ένα όνειρο το οποίο θα θέλατε να αναλύσουμε.

Με την ελπίδα ότι οι ιδέες που σας έδωσα, θα αναπτυχθούν με περαιτέρω μελέτη και γείωση (υλοποίηση-λειτουργία) όσων εδόθησαν!

Σας ευχαριστώ!

Προτεινόμενη Βιβλιογραφία

Ένα λεξικό των ονείρων.

Ένα λεξικό των συμβόλων. (Του Cooper είναι καλό!)

Η ερμηνεία (σημασία) των ονείρων, του S. Freud.

Η ΨΥΧΟΠΑΘΟΛΟΓΙΑ-Οι παραπραξίες της καθημερινής ζωής, του S. Freud.

Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του, του Κ. Γιούνγκ

Τα βιβλία της Louise Hay

Η ξεχασμένη γλώσσα, του Έριχ Φρομ, έκδοση Μπουκουμάνη

Ερωτήσεις 3ου Μαθήματος

- 1.** Τι ερωτήσεις και απορίες έχετε;
- 2.** Τι είναι ο Νους Αυτοκράτωρ;
- 3.** Τι είναι και πώς δρα ο εσωτερικός δολιοφθορεύς;
- 4.** Τι είναι η ψυχοπνευματική ωριμότητα;
- 5.** Πώς σχετίζεται το νομίζω σας με την πραγματικότητα;
- 6.** Τι σημαίνει επαναλαμβανόμενο νόημα ονείρου;
- 7.** Τι είναι ο θεωρών νους;
- 8.** Τι είναι η ενοχή;

- 9.** Τι είναι και πώς δρα το λανθασμένο σύστημα αυτοελέγχου;
- 10.** Τι είναι ο ελεύθερος συνειρμός και τίνος είναι απομίμηση;
- 11.** Ποιές παραπραξίες σας συμβαίνουν;
- 12.** Πότε καταγράφεται το όνειρο;

ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
- ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ [2013-2014]-
από τον ιατρό-ψυχοθεραπευτή Βασίλη Κ. Φράγκο

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
ΥΓΙΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ – ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑ

Στο θέμα του 4ου Σεμιναρίου σας λέγω αμέσως ότι οι σκοποί και το νόημα των συμβουλών, τόσο της ψυχανάλυσης όσο και του υγιούς εσωτερισμού, **ΣΥΜΠΙΠΤΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ!**

Ο άνθρωπος είναι συνείδηση και βούληση! Τόσο στην ψυχανάλυση, όσο και στον υγιή εσωτερισμό ισχύει το εξής αξίωμα: «Η απόφραξη θέληση, η ανόθευτη σκοπού και απαλλαγμένη από το πάθος για το αποτέλεσμα, είναι από κάθε άποψη τέλεια!» Αυτό το αξίωμα σημαίνει περαιτέρω τα εξής : Να μάθουμε να ξεπερνάμε τα συναισθήματά μας (υλικά και συναισθηματικά συμφέροντα) και να προσεγγίζουμε το καθαρό λογικά νοητικό πεδίο! Δηλ. είναι λάθος να επιτρέπουμε στα αισθήματα – συναισθήματά μας να επηρεάζουν την λογική κρίση μας. Από εμάς εξαρτάται (τον νου αυτοκράτορα, την λογική συνείδησή μας) τι επιτρέπουμε στον εαυτό μας και τι όχι! «Ουδείς ελεύθερος εαυτού μη κρατών» έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες! «Εφήμεροι εισίν όσοι ουκ έχουσι ρίζας εν εαυτοίς» είπε ο Χριστός! δηλ. όσοι δεν έχουν χαρακτήρα ανθεκτικό! Είμαστε οι ίδιοι η νοητική μας ουσία, ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΝΟΥΣ! Ο νους αυτοκράτωρ, ο κυβερνήτης του εαυτού μας, ο καπετάνιος της ψυχής μας! ΤΟ ΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ! Από εμάς εξαρτάται να είμαστε έλλογα όντα! Ο νους είναι από μόνος του Εγώ! δηλ. ψυχικός οργανισμός!

Κάνετε την εσωτερική σας αυτομεταρρύθμιση! Αυτοπεποίθηση + αποτελεσματικότητα, είναι ο Θεός ακέραιος, μέσα μας! Ο άρχων, ό,τι κρίνει εκείνος, πράττει. Μην αφήνετε τον άλλο να εισχωρεί στο δικό σας πεδίο και να επιβάλλει τα δικά του κριτήρια! Ο νους αυτοκράτωρ μπορεί να βάζει σε τάξη τη δύναμή μας και να προσδίδει ευγένεια στο πάθος μας! Συνειδητά, σαν κυρίαρχες υπάρξεις! Παρεμπιπτόντως, σαν ανώτερος Νους, είμαστε σε διαρκή σύνδεση με όλες τις λοιπές νοητικές μονάδες, οι οποίες υπάρχουν! Η ενοικούσα Διάνοια στον άνθρωπο (ο εσωτερικός παρατηρητής) εποπτεύει, δηλ. παρακολουθεί και προσανατολίζει διορθωτικά τον κυρίαρχο νου! Η ενοικούσα Διάνοια = η Ψυχή.

Αυτή η αναφερθείσα κατάσταση πνεύματος είναι το ιδεώδες! Δεν είναι εφικτό και απαραίτητο να επιτευχθεί 100%. Ας είναι αρκετό ότι ορίζει την φορά κίνησης προς αυτό! Να μάθουμε να αφήνουμε να φεύγουν όσα δεν είναι απαραίτητα για εμάς! Να απαλασσόμεθα από τα σκοτάδια μας! Αφήνετέ τα να πέφτουν από επάνω σας ως ακολούθως, μη κρατάτε τίποτε, να είστε ελεύθεροι! Οραματίζεσθε τούτο και εξασκείστε προς τούτο! Practice makes perfect! Την ώρα του οραματισμού σας, τινάζετε τις παλάμες σας με τα χέρια κρεμάμενα!

Να μάθουμε να καθαρίζουμε την συνειδητότητά μας από τις τριβές, αυτές είναι : συγκρούσεις, δυσκολίες, προβλήματα, άμυνες, ρόλοι, οι γλυκειές ψευδαισθήσεις των ρόλων, των ψευδολύσεων, της αυτοεπιβεβαίωσης, η οποία είναι το αντίθετο της αυτοπραγμάτωσης, η στάση «ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ», οι περιοριστικές πεποιθήσεις εν γένει, όλα όσα προκαλούν συναισθηματική και νοητική εμπλοκή στα γήινα προβλήματα! Αυτή σημαίνει ΦΟΒΟ και ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, ο οποίος είναι αντίθετος στην στάση Α-ΠΑΘΕΙΑΣ, Α-ΤΑΡΑΞΙΑΣ η οποία είναι αναγκαία! Στη στάση ότι δεν μπορούν να μας πλήττουν οι αντιξοότητες του εξωτερικού κόσμου! Έτσι αδυνατούμε να δούμε την μεγάλη εικόνα. Η μεγάλη εικόνα είναι αναγκαία για την σύλληψη του θείου θελήματος μέσω του οραματισμού της φαντασίας!

Η αναφερθείσα Α-ΠΑΘΕΙΑ δεν σημαίνει να είμαστε απαθείς στον πόνο του άλλου, αλλά σημαίνει αποστασιοποίηση (ΑΠΟΣΠΑΣΗ) από το

συναίσθημα και έξοδος πέρα και πάνω απ’ αυτό! Η στάση (στάση θα πει απόφαση και συνέπεια στην εφαρμογή της) είναι : «Το υπερβαίνω και μπορώ να το διαχειριστώ, διότι το περιέχω, το περικλείω!» Η στάση ότι δεν μπορούν να μας πλήττουν οι αντιξοότητες του εξωτερικού κόσμου! Ο άνθρωπος είναι θεός συνδημιουργός στη Γη. Αυτή είναι η κύρια ευθύνη της ενσάρκωσής μας και είμαστε μόνοι απέναντι σε αυτήν! Είναι δημιουργός και δημιούργημα ταυτόχρονα! Αναδημιουργεί κάθε στιγμή τον εαυτό του. Να εργαζόμαστε χωρίς φόβο και πάθος για την αφύπνιση αυτής της συνειδητότητας! Η διαδικασία ελέγχου των εσωτερικών πεδίων σχετίζεται με το ανώτερο νοητικό πεδίο (την ΨΥΧΗ). Το πεδίο αυτό χαρακτηρίζει η ΔΕΚΤΙΚΟΤΗΣ! (δες και προηγούμενα σεμινάρια.) Να θυμηθούμε ποιοι και ποιες είμαστε. Τούτο ισχύει τόσο στον εσωτερισμό όσο και στην ψυχανάλυση!

Να συνειδητοποιούμε ότι το σχέδιο της ζωής μας (θέλημά μας επί της Γης) είναι και μπορεί να γίνει μέρος του Μεγάλου Κόσμου του Πατέρα Δημιουργού! Αυτή είναι η ενότητα, δηλ. η ταύτιση με το θέλημα της Καρδιάς του Πατέρα Δημιουργού! Τούτο το θέλημα είναι η ΑΓΑΠΗ. Τούτο μπορεί να βιωθεί οραματικά ή με διαλογισμό ή υπερβατική εμπειρία! ή και ανώτερη επικοινωνία με το Πνεύμα! Δοκιμάστε να το πετύχετε! Δοκιμάστε επίσης να αγαπάτε τους ανθρώπους με το να τους βοηθάτε να κατανοούν καλύτερα τον εαυτό-Εαυτό τους και τον κόσμο γύρω τους! με ευγενική καλοσύνη, χωρίς κρίση!

Ας εργαζόμαστε λοιπόν για το Θείο Σχέδιο με Α-ΠΑΘΕΙΑ, δηλ. χωρίς φόβο και χωρίς πάθος, ιδίως χωρίς το πάθος, την επιθυμία του αποτελέσματος δηλ. με απόσπαση (αποστασιοποίηση) από τα παρελκόμενα του αποτελέσματος τα οποία επηρεάζουν και θολώνουν το κατώτερο νου, δηλ. δεν μετέχουμε στο εκάστοτε δράμα. (Οι λειτουργίες του κατώτερου νου μας είναι ακάματοι υπηρέτες των συναισθημάτων. Η ασυνείδητη βούληση είναι η αιτία του παραλόγου κόσμου στον οποίο ζούμε), δες σχετικά στην προηγούμενη συνάντηση! Δεν προσβαλλόμαστε εύκολα από οποιονδήποτε και οτιδήποτε! Η υγιής ανθρώπινη σχέση ορίζεται ως αμοιβαιότητας αναγνώρισης και ελευθερίας (αν-εξαρτησίας)! Μην αφήνετε τον άλλο να εισχωρεί στο δικό σας πεδίο και να επιβάλλει τα δικά του κριτήρια! Δηλ. Α-ΠΑΘΕΙΑ σημαίνει ότι δεν

ΣΥΜΠΑΣΧΟΥΜΕ, δηλ. ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑ! Το αντίθετο της Α-ΠΑΘΕΙΑΣ είναι η ΣΥΝ-ΠΑΘΕΙΑ. Απάθεια = να δουλεύουμε αποστασιοποιημένα. Με επίκληση του νόμου της αβλάβειας, περιερχόμαστε σε α-πάθεια κατά την εργασία μας, χωρίς περιοριστικές πεποιθήσεις. Άρα, βελτιώνουμε την αποτελεσματικότητά μας. Ορισμός νόμου αβλάβειας: Help ever, hurt never! Έτσι, βάσει των ανωτέρω, μπορούμε να είμαστε μέσα στη ζωή, αλλά και να στεκόμαστε σαν έξω από τη ζωή! έξω, πέρα και πάνω απ'όλα! σε ενότητα με το Θεό!

Το σημείο της χρυσής ισορροπίας είναι το εξής : «συμπονώ και συνδράμω, αλλά ΔΕΝ ΣΥΜΠΑΣΧΩ!» Δεν αυξάνω την συλλογική ένταση του πόνου! Έχω σκοπό και ιδανικό μου να μειώνω τη συλλογική ένταση του πόνου! Δεν δεσμεύω την ενέργειά μου μάταια, όπερ άτοπον, άρα ανεπιθύμητο! Παραμένω χωρίς φόβο και χωρίς πάθος, χωρίς επιθυμία για το αποτέλεσμα. Έτσι μπορούμε να δεχόμαστε με αταραξία ό,τι φέρνει η ζωή! Ο λαός περιγράφει τα ανωτέρω με την παροιμία «και τα καλά και τα κακά δεχούμενα». Θα αναφερθούμε σχετικά και παρακάτω. Το σύστημα των φόβων μας (φωτ. Α) = θάνατος εν ζωή (φθορά, σκωρ-ιαση) μας προστατεύει αλλά και μας παγιδεύει ταυτόχρονα! Το ένστικτο του θανάτου εν δράσει, μέσα μας! η ενέργεια αντίθεσης στη ζωή, μέσα μας!

Ως προαναφέρθηκε, το πάθος, η επιθυμία του αποτελέσματος επηρεάζει άμεσα το κατώτερο νοητικό πεδίο και θολώνει την λογική κρίση μας! Το αληθινό μας θέλημα της καρδιάς μας, δεν έχει καμμία σχέση με τον πόθο μας για το αποτέλεσμα! Το αληθινό μας θέλημα, είναι παράγωγο του ανώτερου νοητικού μας πεδίου! Ο πόθος για το αποτέλεσμα είναι παράγωγο του κατώτερου, γήϊνου νοητικού μας πεδίου! Η παραίτησή μας από τον πόθο του αποτελέσματος, φέρνει αμέσως τα πράγματα στη θέση τους, μέσα μας και έξω μας! Ομοίως επηρεαζόμαστε από την διδαγμένη αντίληψη ότι «θα είμαι όπως με θέλετε για να μ' αγαπάτε!» Μ' αυτούς τους δύο τρόπους επηρεαζόμαστε, δηλαδή παύουμε να είμαστε αν-επηρέαστοι, αν-εξάρτητοι, ΑΥΤΟ-ΔΥΝΑΜΟΙ, ΑΥΤ-ΕΞΟΥΣΙΟΙ! Δηλ. γινόμαστε ΕΤΕΡΟ-ΚΙΝΗΤΟΙ (ενεργούμενα) ΕΤΕΡΟ-ΦΩΤΟΙ. Μάθετε να αποθέτετε την προσήλωση (προσκόλληση) εις τα αποτελέσματα των ενεργειών σας. Την βρεφονηπιακή ανάγκη σας για ασφάλεια!

Αναδεικνύετε τον εαυτό σας, αντί να εξομοιώνεστε με άλλους. Μην αφήνετε τον άλλο να εισχωρεί στο δικό σας πεδίο και να επιβάλλει τα δικά του κριτήρια! Συνειδητά, σαν κυρίαρχες υπάρξεις!

Η υγιής ανθρώπινη σχέση ορίζεται ως αμοιβαιότητας αναγνώρισης και ελευθερίας (αν-εξαρτησίας). Η υγιής σχέση δημιουργείται για να εξυπηρετήσει την ανάπτυξη και των 2 σχετιζομένων. Στην ψυχανάλυση, η διδασκόμενη στάση απέναντι σ’ όλα αυτά είναι : «Αντιστέκομαι συνειδητά και λογικά σχεδιασμένα σ’ αυτό το οποίο μου συμβαίνει, κατά τα ανωτέρω!» Στον εσωτερισμό η διδασκόμενη στάση είναι η εξής : Να μάθουμε να στεκόμαστε σταθερά στο κέντρο μας (της καρδιάς μας) ούτως ώστε να κρατούμε μακριά από εμάς τις έξωθεν επιρροές. Επίσης να εξουδετερώνουμε τις εσωτερικές και τις εξωτερικές συγκρούσεις μέσω της διαδικασίας της ΣΥΝ-ΧΩΡΕΣΗΣ! Η ΣΥΝ-ΧΩΡΕΣΗ λειτουργεί τόσο στην ψυχανάλυση, όσο και στον εσωτερισμό! Η συν-χώρεση των ενεργειών των άλλων, αλλά και του εαυτού μας! Μας φέρει κοντά στο Θείο! Να διευρύνουμε αδιάκοπα τα όρια των δυνατοτήτων μας «όταν εσύ συγχωρείς τον άλλον, τότε ο Θεός (ο Ανώτερος Εαυτός) συγχωρεί εσένα! Οι δύο αντίστοιχες επωδοί, είναι οι εξής:

«Εστιάζομαι, ευθυγραμμίζομαι, στέκομαι στο κέντρο της καρδιάς μου, με αγάπη!» ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ! αυτό το ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ, δεν έχει καμμία σχέση με την έπαρση του "ξέρεις ποιος είμαι εγώ;!" ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ = ο Θεός μέσα μου!

«Ανοίγω την καρδιά μου και κάνω χώρο σ’ αυτήν και συν-χωρώ τις ενέργειες των λαθών και της κριτικής του εαυτού μου και των άλλων, ούτως ώστε να ισορροπήσουν προηγουμένως, ώστε όταν εισέλθουν στην καρδιά μου να είναι ήδη απολύτως ισορροπημένες! Αμήν!» Μη μπαίνετε σε κρίση-επίκριση γιατί έτσι, αμέσως στενεύει η καρδιά σας! Επίσης δεσμεύεται η ενέργειά σας, όπως και του άλλου! διότι πρόκειται για απόρριψη!

Με όλα τα ανωτέρω, αισθάνεστε δικαίως, ότι κάνουμε ασκήσεις αντικειμενικότητας της σκέψης-στάσης μας! Η δύναμη για αντικειμενικότητα εξαρτάται:

A) Από το συναισθημα (κατάσταση φωτ. A ή B;). Η κατάσταση B προάγει την αντικειμενικότητα, η κατάσταση A, όχι! Αντιθέτως!!

B) Από την μόρφωση, δηλ. την ποιότητα της κριτικής συνείδησης!

Γ) Από την δύναμη ψυχής, του αντικειμενιστή!

Τόσο η ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ ΟΣΟ ΚΑΙ Ο ΥΓΙΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ενεργοποιούν μέσα μας δύναμη μετουσίωσης και δύναμη αλλαγής, προς το καλύτερο, το υγιέστερο, το αντικειμενικότερο!

ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑΣ έχω επίσης να σας πω τα εξής: Το ιδανικό είναι να μπορούμε να μη επηρεαζόμαστε από τα αποτελέσματα των συμβαινόντων, ούτε να επηρεαζόμαστε από τους άλλους, στη βάση «θα είμαι όπως με θέλετε, για να μ’ αγαπάτε!» Να μη ταυτιζόμεθα μαζί τους. Να μη κάνουμε μίμηση και αναπαραγωγή των γνώμών τους και αναπαραγωγή διδαγμένης αντίληψης! Να μη αναπαράγουμε τις απόψεις τους και τις περιοριστικές πεποιθήσεις τους. Δηλ. ΝΑ ΜΗ ΤΟΥΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΥΟΥΜΕ! Δηλ. να μη τους παίρνουμε μέσα μας και τους κάνουμε κομμάτι του εαυτού μας! Όπου η δική τους θέληση υποκαθιστά την δική μας θέληση! Ούτως ώστε επηρεαζόμενοι, να ακυρωνόμαστε ως αυτεξούσιοι, έλλογοι άνθρωποι και θεοί συνδημιουργοί επί της γης! Δηλ. αυτάρκεις, αυτοδύναμες, αυτοτελείς οντότητες, κύτταρα στην υπηρεσία του Μεγάλου Σχεδίου! Ο υγιής εσωτερισμός στοχεύει στην απελευθέρωση της μάζας! Η ψυχανάλυση στοχεύει στην ατομική απελευθέρωση, υπερμέσου επιπέδου ατόμων! Δηλ. η ψυχανάλυση δεν είναι μαζική! Όμως και ο υγιής εσωτερισμός, ενίοτε, απευθύνεται μόνον σε έτοιμους γι’ αυτόν ανθρώπους!

Τα άτομα είναι ενέργειες του συνειδητού, θείου Νου! δηλ. του Δημιουργού!

Σημασία έχει να συνειδητοποιήσουμε ΟΛΟΙ, τον δικό μας εκπαιδευτικό ρόλο. Όσο πιο απλά διατυπώνουμε την αλήθεια μας, τόσο περισσότερους ανθρώπους θα βοηθήσουμε! Η απλότητα είναι η μητέρα των πάντων! Δηλ. οι ιδέες που δίνουμε εδώ, ν’ αναπτυχθούν με περαιτέρω μελέτη και να γειώνεται αυτό το οποίο δίδεται! Όσο πιο

βαθιά πάμε (ριζώνουμε) τόσο πιο ψηλά θα φθάνουμε (τα κλαδιά μας θα οδηγούνται πιο ψηλά). Δηλ. να μεταδίδεται το μήνυμα της αξίας της μάθησης, της μάθησης να παλεύουμε ΟΛΟΙ επιτυχώς ενάντια σ’ αυτό το οποίο μας συμβαίνει, συνειδητά, βάσει σχεδίου, με κατά μέτωπο, κατάματα, λογική αντιμετώπιση της πραγματικότητας. (Ορισμός της πραγματικότητας : το σύνολο εκείνων των παραγόντων οι οποίοι εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα, ακόμη κι αν εμείς θεωρούμε ότι δεν υπάρχουν!) Ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ είναι ο αρμόδιος να διεκπεραιώνει αυτό το καθήκον! Τόσο κατά την ψυχανάλυση, όσο και εσωτερικά! Ο ΝΟΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ! Σημειωτέον ότι η ίδια η ψυχή θέλει (είναι το ΘΕΛΗΜΑ της) να λειτουργεί ισορροπημένα! Δηλ. κανείς εκ των παραγόντων της να μη επικρατεί των άλλων, πλην της ρυθμιστικής ενέργειας του Νου Αυτοκράτορος (Κυρίαρχου Νου). Η ισορροπία είναι όρος για να μπορεί η ψυχή να προχωρεί στα εσωτερικά πεδία! Το ίδιο ισχύει και για την πρόοδο κατά την ψυχανάλυση! (κατάσταση φωτ. Β).

Όταν ερχόμαστε σε σχέση αγάπης-στοργής με τους άλλους, τότε, κινδυνεύουμε να χάσουμε την κυριαρχία μας! Να την χάσουμε λόγω συμπάσχουσας ταύτισης = μίμησης. Έχουμε ταύτιση από φόβο και ταύτιση από αγάπη! Το αντίθετο είναι η ΑΠΟ-ΤΑΥΤΙΣΗ. Η ΑΥΤΟ-ΔΥΝΑΜΙΑ, Η ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ! Η υγιής ανθρώπινη σχέση ορίζεται ως αμοιβαιότητας αναγνώρισης και ελευθερίας (αν-εξαρτησίας). Η υγιής σχέση δημιουργείται για να εξυπηρετεί την ανάπτυξη και των 2 σχετιζομένων! Το υγιές σύστημα αυτοελέγχου έχει ως εξής: Δεν μετέχω στο δράμα, είμαι εκεί την ώρα της ανάγκης, αγαπώ και φροντίζω, αλλά δεν προσθέτω και τον δικό μου πόνο στον συνολικό πόνο της συλλογικής ψυχής! Επιπλέον, παραιτούμαι από κάθε επιθυμία ή προσδοκία του αποτελέσματος της δράσης μου! Με τη μίμηση επηρεαζόμαστε, διότι υποσυνείδητα περιερχόμαστε στην παιδική στάση, όπου λειτουργεί ο μηχανισμός «θα είμαι όπως με θέλετε, για να μ’ αγαπάτε! Προσοχή λοιπόν! Εδώ ενεργούν ο φόβος της απόρριψης και ο φόβος της εγκατάλειψης και μοναξιάς! (κατάσταση φωτ. Α) Η βρεφονηπιακή ανάγκη για ασφάλεια! Αυτή δεν επιτρέπει να μη μας πλήττουν οι αντιξοότητες του εξωτερικού κόσμου! Σημαίνει είμαι αδύναμος και πρέπει να με φροντίσεις = η εξάρτηση! Μην αφήνετε τον

άλλο να εισχωρεί στο δικό σας πεδίο και να επιβάλλει τα δικά του κριτήρια! Μεγάλο μέρος των πράξεών μας είναι ασυνείδητο! Όλοι βασανίζονται από το παρελθόν τους! συνειδητοποιείτε το και ξεπεράστε το!

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ – ΔΙΔΑΓΜΑ στο παρόν και στο προηγούμενο σεμινάριο είναι η εξής : Με την ενηλικίωσή μας χρονικά, να περνάμε στον συνειδητό αυτοέλεγχο και στην απόσπαση από τα αποτελέσματα, των ενεργειών μας, ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΠΑΘΟΣ! (κατάσταση φωτ. Β). Χωρίς να μας πλήττουν οι αντιξοότητες του εξωτερικού κόσμου! Δεν προσβαλλόμαστε από οτιδήποτε και οποιονδήποτε! Στην ανήλικη ζωή δεν υπάρχει ικανότης συνειδητής αυτορρύθμισης μέσω της ενθύμησης και υπάρχει εξάρτηση από το αποτέλεσμα! Γι’ αυτό ο εγκέφαλος γυμνάζεται-συνηθίζει να λειτουργεί με αντιπαραγωγικό (λάθος) τρόπο! Ότι δηλ. μας πλήττουν οι αντιξοότητες του εξωτερικού κόσμου! Διότι μ’ αυτόν τον τρόπο (με φόβο και με πάθος) επηρεαζόμενοι εσωτερικεύουμε το κακό του εξωτερικού κόσμου και το κάνουμε κομμάτι του εαυτού μας! Ο μηχανισμός αυτού του τρόπου είναι η συμπάσχουσα ΤΑΥΤΙΣΗ=ΜΙΜΗΣΗ=ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΥΠΑΚΟΗ! Έτσι, ΕΠΗΡΕΑΖΟΜΑΣΤΕ! Δεν θέλουμε να αυξάνουμε την συλλογική ένταση του πόνου! Αντιθέτως θέλουμε να την μειώνουμε! Γι’ αυτό, δεν δεσμεύουμε την ενέργειά μας μάταια! Αν το κάνουμε, θα είναι άτοπο, όπερ ανεπιθύμητο! Το αντίθετο εδώ είναι η αποταύτιση. Η αυτοδυναμία! Δεν προσβαλλόμαστε από οτιδήποτε και οποιονδήποτε! Σας θυμίζω ότι η ΕΝΘΥΜΗΣΗ, κατά την ψυχανάλυση, επιτυγχάνεται μέσω του ελευθέρου συνειρμού, των παραπραξιών της καθημερινότητας και του συμβολισμού των ονείρων! Η ΕΝΘΥΜΗΣΗ, κατά τον εσωτερισμό, επιτυγχάνεται μέσω του διαλογισμού, του οραματισμού και της αναδρομής σε προηγούμενες ζωές.

Επικεντρωθείτε στις λύσεις και όχι στα προβλήματα! Ας δώσουμε ένα υπόδειγμα στα Αγγλικά: Στάση εμπλοκής και απόσπασης όπου η απόσπαση = η κοσμική θυσία = χάνεις το μικρό «εγώ» (φόβο) και βρίσκεις την αιωνιότητα του ΕΙΝΑΙ, δηλ. την ταύτιση με τον Ανώτερο Εαυτό. (Θυσία = συνουσία με το Θεϊόν!) Detached attachment ή attached detachment. Αποσπασμένη προσκόλληση ή προσκολ-λημένη

απόσπαση. ΝΑ ΜΗ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΑΡΔΑ! Δηλ. να είμαστε Α-ΤΑΡΑΧΟΙ. Δηλ. ΟΧΙ ΟΜΗΡΟΙ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ. Να λειτουργούμε υπό καθεστώς απόσπασης-αποστασιοποίησης από το αποτέλεσμα, δηλ. χωρίς φόβο και χωρίς πάθος. Να μην εξαρτόμαστε, να μη δεσμευόμαστε από το αποτέλεσμα και την επιθυμία του (κατάσταση φωτ. Β). Slogan: «Μην επηρεάζετε από τις περιβάλλουσες πτωμαίνες της σήμερον». Μην αφήνετε τον άλλο να εισχωρεί στο δικό σας πεδίο και να επιβάλλει τα δικά του κριτήρια! Συνειδητά, σαν κυρίαρχες υπάρξεις! Μπορείτε να δοκιμάσετε να είστε μέσα στη ζωή, αλλά και να στέκεστε σαν έξω από τη ζωή! έξω, πέρα και πάνω απ' όλα! σε ενότητα με το Θεό!

Συμβουλή Α: Όταν θυμώνετε, μετρήστε μέχρι το δέκα και κατόπιν ενεργείστε. Μπορείτε επίσης να λέτε κοφτά! «ΣΙΩΠΗ, ΟΛΑ ΕΝΤΑΞΕΙ!». (Πριν θυμώσετε, μπορείτε, με εξάσκηση, να ενεργοποιείτε τον νουν αυτοκράτορα, ο οποίος θα προκρίνει ψύχραιμη και όχι θυμωμένη αντίδραση. Επίσης μπορείτε να εξασκηθείτε να μη προσδοκάτε τίποτε από τον άλλον, οπότε δεν θα θυμώνετε όταν δεν το παίρνετε! Έτσι, είστε ο πατέρας και η μητέρα του εαυτού σας. Ώριμοι ψυχολογικά!) Don't let him provoke you! Μη επιτρέπετε στον εαυτό σας να τον παροργίσει (προβοκάρει) κανένας! Προβοκάτσια = παροργησία, στα ελληνικά! Αυτό θα σας διασώσει από πολλά προβλήματα, διότι όποιος θυμώνει, χάνει! Σας παραπέμπω στο προηγούμενο σεμινάριο αναφορικά με τον ώριμο ψυχολογικά ενήλικα! Εξασκηθείτε στην διατήρηση του αυτοελέγχου σας, της αυτοκυριαρχίας σας, της αυθυπαρξίας σας! Η Δύναμις εν τη ασθενεία τελειούται! Η αληθινή ζωή αρχίζει πέραν της εσχάτης απογνώσεως! Μεγαλουργούμε συνήθως, όταν είμαστε στριμωγμένοι στη γωνία!

Επίσης δοκιμάστε όταν θυμώνετε την πίεση του σημείου ανάμεσα στα φρύδια.

Συμβουλή Β: Όταν έχετε ένα ψυχοπιεστικό πρόβλημα πείτε στον εαυτό σας : «Πως θα αισθανόμουν απέναντι σ' αυτό το πρόβλημα μετά από 5 ή 10 χρόνια;» Ακολούθως φέρετε στο παρόν την μεταχρονολογημένη σκέψη σας. Δοκιμάστε και θα συζητήσουμε την

εμπειρία σας στο επόμενο σεμινάριο! Στο μεταξύ, practice makes perfect! Slogan: «Μην ενεργείτε α-νόητα πάνω στα νεύρα σας». Να είμαστε αν-εξάρτητοι, αυτο-δύναμοι, απο-σπασμένοι κι ανεπηρέαστοι από τους άλλους και από την επιθυμία του αποτελέσματος των ενεργειών μας. Να είμαστε δηλ. Α-ΠΑΘΕΙΣ χωρίς φόβο και χωρίς πάθος για το αποτέλεσμα, δηλ. να μην μετέχουμε στο δράμα! Δηλ. να είμαστε Α-ΤΑΡΑΧΟΙ! Π.χ. -Νικήσαμε; - Έχει καλώς! -Χάσαμε; -Έχει καλώς εξ ίσου και πάλι! Αυτή είναι η ΨΥΧΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ, αυτή είναι η ΨΥΧΙΚΗ ΕΥΓΕΝΕΙΑ! (Κατάσταση φωτ. Β). Αυτή είναι η ολύμπια αταραξία και η θεϊκή ελευθερία! Θυμηθείτε ότι η ΕΥΘΥΝΗ=ΔΥΝΑΜΗ και όσα αναφέραμε προηγουμένως. Ελευθερία και ευθύνη πάνε μαζί. Ελευθερία και ευθύνη είναι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος! περιορισμένη ελευθερία = περιορισμένη ευθύνη! Στον κόσμο της πραγματικότητας των ενηλίκων ΕΝΕΧΟΜΑΙ (ΕΝΟΧΗ)=ΕΥΘΥΝΟΜΑΙ (ΕΥΘΥΝΗ) ΝΟΜΙΚΩΣ. (Ένας ολόκληρος κλάδος της νομικής επιστήμης ονομάζεται ενοχικόν δίκαιον.) Περισσότερα παρακάτω! Η ανθρώπινη σχέση ορίζεται ως αμοιβαιότητας αναγνωρίσεως και ελευθερία (αν-εξαρτησία!). Όταν έχουμε αίσθημα μειονεξίας ή μιαν αποτυχία ένεκα σφάλματος, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΟΓΟΣ ΝΑ ΣΤΕΝΑΧΩΡΙΟΜΑΣΤΕ. Απλώς και μόνο ν’ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ = ΕΠΙΛΕΓΟΥΜΕ να τηρήσουμε στάση υπέρβασης της μειονεξίας μας ή διόρθωσης του λάθους μας. ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ. Να μη προσωποποιούμε το κακό μέσα μας πολύ. Το κακό υπάρχει επειδή εμείς του δίνουμε υπόσταση. Μάθετε να ενεργείτε ανάλογα. Αλλάξτε την εσωτερική σας δράση. Το slogan είναι: «όπου δεν είσαι δυνατός, τότε να γίνεις!» «Κάνε το πρόβλημα να δουλεύει για χάρη σου» «All deficiencies to be corrected!”.

Η στεναχώρια ένεκα των προαναφερθέντων λόγων είναι κατάλοιπο των παιδικών αντιδράσεων του νευρικού συστήματος. Εκεί, τότε, η συναισθηματική (συγκινησιακή) αντίδραση επηρεάζει το κατώτερο νοητικό πεδίο με το οποίο συνδέεται! Αυτά είναι τα παρελκόμενα του αποτελέσματος, συναισθηματικώς (συγκινησιακώς). Είναι δηλ. η αντίδραση φόβου, απόρριψης, εγκατάλειψης, μοναξιάς ή αποτυχίας αν δεν είμαστε όπως μας θέλουν οι μεγάλοι, για να μας αγαπάνε! (Κατάσταση φωτ. Α). Μεγάλο μέρος των πράξεών μας είναι ασυνείδητο!

Όλοι βασανίζονται από το παρελθόν τους! συνειδητοποιείτε το και ξεπεράστε το!

Έτσι μας πλήττουν οι αντιξοότητες του εξωτερικού κόσμου! Αντιθέτως, η πρόταση την οποία σας κάνω, ενεργοποιεί το ανώτερο ΝΟΗΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ, το οποίο μας βάζει και μας κρατεί ΕΞΩ, ΠΕΡΑ ΚΑΙ ΠΑΝΩ απ’ όλα αυτά! (Κατάσταση φωτ. Β). Δηλ. σας καλώ να περάσετε από τις ενστικτώδεις αντιδράσεις του ανηλίκου (παιδάκι = ζώακι, μέσα μας) στις συνειδητές, λογικές αποκρίσεις του ενηλίκου, μέσω του νου αυτοκράτορος, του κυριάρχου νου, μέσα μας. Ο νους αυτοκράτωρ μπορεί να βάζει σε τάξη τη δύναμή μας και να προσδίδει ευγένεια στο πάθος μας! Αυτή πρέπει να είναι ανά πάσα στιγμή η στάση της εσωτερικής μας δράσης. Η ενοικούσα Διάνοια στον άνθρωπο (ο εσωτερικός παρατηρητής) εποπτεύει, δηλαδή παρακολουθεί και προσανατολίζει διορθωτικά τον κυρίαρχο νου! Η ενοικούσα Διάνοια = η Ψυχή! Να συμπεριφερόμαστε σαν αθάνατοι θεοί και όχι σαν φοβισμένα ανθρώπινα ζώα. Κάνετε την εσωτερική σας αυτομεταρρύθμιση. Στον κόσμο της τρισδιάστατης ύλης και στην ανθρώπινη ιστορία και κοινωνία, κρίνουμε και κρινόμαστε, εκ του αποτελέσματος! (μετράει το αποτέλεσμα!). Είναι η παιδική σκέψη, όπου το συναισθηματικό (αστρικό) πεδίο ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ το κατώτερο νοητικό πεδίο, ούτως ώστε να κρίνουμε σύμφωνα με τα συγκινησιακώς και υλικώς συμφέροντα! Έτσι ο καθένας πορεύεται με την ιδιωτική παραλογική του, κατά πως τον βολεύει εκάστοτε! Ενώ παράλληλα συμμετέχει στα δράματα, ΣΥΜΠΑΣΧΕΙ [δεν αυξάνουμε την συλλογική ένταση του πόνου! αντίθετα σκοπεύουμε να την μειώνουμε! Γι’ αυτό, δεν δεσμεύουμε την ενέργειά μας μάταια! Αν το κάνουμε, θα είναι άτοπο, άρα ανεπιθύμητο!], δηλ. επηρεάζεται από τους άλλους και τα συμβαίνοντα. Λόγω συμπάσχουσας ταύτισης από φόβο ή από αγάπη! Αμφότερα τα ανωτέρω είναι ΑΤΟΠΑ! Το αντίθετο, είναι η ΑΠΟ-ΤΑΥΤΙΣΗ! Η ΑΥΤΟ-ΔΥΝΑΜΙΑ! Ξεκινήστε αποταυτιζόμενοι, ως αρχή, από τους γονείς σας! Κάνετε την εσωτερική σας αυτομεταρρύθμιση! (Κατάσταση φωτ. Α). Μην αφήνετε τον άλλο να εισχωρεί στο δικό σας πεδίο και να επιβάλλει τα δικά του κριτήρια! Μπορείτε να δοκιμάσετε να είστε μέσα στη ζωή, αλλά και να στέκεστε σαν έξω από τη ζωή! έξω, πέρα και πάνω απ’ όλα!

σε ενότητα με το Θεό!

Στον κόσμο του Πνεύματος (της κοσμικής-συμπαντικής ενέργειας) στα ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΠΕΔΙΑ μετράει Η ΠΡΟΘΕΣΗ! [=Το συνειδητό θέλημα! Όχι η επιθυμία η οποία αναφέρεται στο κατώτερο (γήινο) νοητικό πεδίο! Έχουμε θέληση του κατώτερου(γήινου) νου και θέληση του ανώτερου (θεϊκού) Νου!] Δηλ. η σκέψη η οποία κάνει την ενέργεια να την ακολουθεί. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΝΟΥ δηλ. ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ στο γήινο πεδίο. Παίζετε μόνο για την χαρά του αέναου αγώνος, του παιγνιδιού, και όχι για το αποτέλεσμα του. Δηλώνετε την πρόθεσή σας ότι παραιτείσθε από κάθε πόθο, επιθυμία ή προσδοκία του αποτελέσματος, ούτως ώστε, όλα μέσα σας και γύρω σας, να έρχονται άμεσα στα ίσια τους! Έτσι, δεν θα δεσμεύετε μάταια την ενέργειά σας! Αν το κάνετε, θα είναι άτοπο, όπερ ανεπιθύμητο!

Στα πλαίσια του ιδανικού το οποίον είναι να φέρουμε τον ουρανό στη Γη, ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΑ ΘΕΟΣ ΣΤΗ ΓΗ! Στην Γη πρέπει να ισχύει το αξίωμα ότι η απόφια θέληση, η ανόθευτη σκοπού και απαλλαγμένη από το πάθος για το αποτέλεσμα, ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΠΟΨΗ ΤΕΛΕΙΑ! Στο πεδίο του Ανωτέρου Νου – Ψυχής, κυριαρχεί η ΚΑΘΑΡΗ ΛΟΓΙΚΗ δηλ. η νόηση, η οποία κτίζει και λειτουργεί τους κόσμους και τα σύμπαντα, με ισορροπία και αρμονία. Στη βάση της λογικής σχέσης η οποία συνδέει το αίτιο με το αποτέλεσμα, δηλ. το ΝΟΗΜΑ. Αυτός είναι ο ορισμός του νοήματος. Slogan : “ΕΝΩΣΤΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΥ ΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΟΥ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΝ Συμπαντικό ΝΟΥΝ!» (Κατάσταση φωτ. Β). Ο νους είναι ηλεκτρομαγνητική ενέργεια! ένα αυτοεξελισσόμενο σύστημα αλληλεπίδρασης με το φυσικό σώμα, όπως και ο συμπαντικός νους με όλη την εκδήλωση! Η ψυχή είναι ένα μέρος, κεντρικό κομμάτι, του ΝΟΥ!

Το κύριο στοιχείο του νου είναι ότι αντιλαμβάνεται τον ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ (Συνειδητότης η οποία αναγνωρίζει τον Εαυτό Της). Δηλ. αποτελεί εξαίρεση του θεωρήματος του Gödel, το οποίο περιγράφει το γεγονός ότι κανένας μηχανισμός δεν μπορεί να αντιλαμβάνεται τον εαυτό του και την λειτουργία του. Συνειδητοποιείτε την ενότητα των πάντων μέσω της ΝΟΗΤΙΚΗΣ ΟΥΣΙΑΣ (δηλ. του Συλλογικού Νου όλης της

ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ). Όπου πηγαίνει η σκέψη ακολουθεί η ενέργεια. ΠΡΩΤΑ ο ΝΟΥΣ και μετά η ΦΥΣΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ δηλ. η συμπυκνωμένη ενέργεια. Η Νοητική ουσία = Νοητική διαδικασία = ο τρόπος με τον οποίο επιδρά στην κίνηση και την εστίαση (συμπύκνωση) της ενέργειας. ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΖΩΗΣ. Slogan : “Δούλεψε με τον Ανώτερο Νου, αυτό είσαι στην ουσία σου». ΕΧΕ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ! Κατάσταση φωτ. Β.

Κατά τα προαναφερθέντα, ο Ανώτερος Νους, η έλλογη συνειδητότητα εξασφαλίζει το ΑΥΤΕΞΟΥΣΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΔΙΟΠΡΟΣΩΠΕΙΑ του ανθρώπου. Δηλ. την ταυτότητά του, την εξατομικευμένη συνείδησή του. Τούτο προϋποθέτει να έχει ο άνθρωπος δική του συνειδητή ΘΕΛΗΣΗ. Έκφραση αυτού είναι ο ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΙ Η ΓΛΩΣΣΑ. «Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ» του ατόμου και του συνόλου. Ο άνθρωπος είναι συνειδητά υπεύθυνος για τις πράξεις του και ορίζει την υπαρξή του με τις έλλογες ως επί το πλείστον επιλογές του. Τούτο ισχύει τόσο ψυχαναλυτικά, όσο και εσωτερικά. (Κατάσταση φωτ. Β). Ο ύπνος της λογικής γεννά τέρατα! κατάσταση φωτ/φίας Α.

Η εσωτερικευμένη θέληση κάποιου άλλου μέσω ταύτισης-μίμησης, μ’ εκείνον είναι ΑΤΟΠΟΝ. Αυτό το άτοπον συμβαίνει όταν λειτουργούν οι εξής δύο μηχανισμοί:

Α) θα είμαι όπως με θέλετε για να μ’ αγαπάτε.

Β) εξάρτηση-δέσμευση από την επιθυμία του αποτελέσματος.

Δεν υπάρχει λόγος να πέφτουμε θύματα των πεποιθήσεων άλλων! Μην αφήνετε τον άλλο να εισχωρεί στο δικό σας πεδίο και να επιβάλλει τα δικά του κριτήρια! ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ συνεχής, λογικά συνειδητή εγρήγορση, ούτως ώστε ν’ αντιρροπείται η τερατώδης παιδαγωγούσα δύναμη της κοινωνίας. Η παροιμία το γνωρίζει και το λέγει : «με στραβό αν κοιμηθείς, το πρωί θα αλληθωρίζεις!» Αντίδοτο σ’ αυτό (δηλ. για να μην επηρεάζεστε και για να ΑΠΟ-ΤΑΥΤΙΖΕΣΤΕ) είναι η ΔΙΑΚΡΙΣΗ, δηλ. η αμείλικτα άγρυπνη, ενεργά κριτική-αξιολογική συνείδηση, η Νοητική κρισάρα! Έχετε αυτοπεποίθηση αλλά όχι έπαρση και αλαζονεία. Δηλ. αυτοπερεκτίμηση των δυνάμεών σας. Μην δίνετε σημασία στις

αντιστάσεις, διότι τις κάνετε να τρανεύουν. Η αλαζονεία είναι το αντίθετο της γενναιότητας και έχθρα της Σοφίας! Σοφία χωρίς κατανόηση και έλεος δεν υπάρχει. Σοφία = να σκέφτεσαι και να πράττεις έγκαιρα και σωστά.

Μείνετε στο μεγαλείο της ψυχής σας, στην μοναδικότητά σας. ΟΛΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ και θα φέρουν καρπό την κατάλληλη στιγμή. Ξεκινάτε από την παραδοχή «μπορώ να το κάνω και θα το κάνω!»

Τώρα, θα προσθέσω κάτι άλλο!

Όταν λέτε ότι θέλετε να κάνετε κάτι, αποφεύγετε το ρήμα «προσπαθώ». (Το ρήμα προγραμματίζει καθοριστικά την εγκεφαλική λειτουργία). Τούτο διότι σας εξαρτά από το αποτέλεσμα της πρόθεσής σας. Το θετικό αποτέλεσμα, σας κάνει αποδεκτό. Το αρνητικό αποτέλεσμα, σας κάνει απορριπτό. Οπότε εσωτερικεύετε το κακό του κόσμου και το κάνετε κομμάτι του εαυτού σας. Σκουριάζετε! ΟΠΕΡ ΑΤΟΠΟΝ! Δεσμεύετε την ενέργειά σας, μάταια! Τούτο έρχεται και συμπληρώνει τον μηχανισμό του Διαβόλου, ότι δηλ. θα είμαι όπως με θέλετε, για να μ’ αγαπάτε. Οπότε επίσης εσωτερικεύετε το κακό του κόσμου (ή σκουριά του κόσμου) και αυτή γίνεται κομμάτι του εαυτού σας. ΩΣΑΥΤΩΣ ΑΤΟΠΟΝ! Δεσμεύετε την ενέργειά σας, μάταια! Πίσω από όλα αυτά κρύβονται ο ΦΟΒΟΣ και η ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ (Κατάσταση φωτ. Α). Για να μην ενεργοποιούνται όλα αυτά, να προκρίνεται, αντί του ρήματος «προσπαθώ» το ρήμα «αφήνομαι να δοκιμάσω τι μπορώ να επιτύχω» (Κατάσταση φωτ. Β), δηλ. επιχειρώ, δηλ. αποπειρώμαι!

Εν τέλει ως αντίδοτο σας λέγω το εξής: Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ στη στάση της Καρδιάς, Σ’ ΑΥΤΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΛΗΘΙΝΑ, και είμαστε αληθινά ΖΩΗ Η ΟΠΟΙΑ ΡΕΕΙ! ΤΑΥΤΙΣΤΕΙΤΕ ΜΕ ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, αφεθείτε χαλαροί σ’ αυτό. Θυμηθείτε και εφαρμόζετε την έννοια της θεϊκής ανεμελιάς. Έτσι κερδίζεται η αιωνιότητα κι η θέαση της αιωνιότητας. Αυτά συνεπάγονται βαθειά αλλαγή στάσης ζωής σύμφωνα με την κοσμική συνειδητότητα. (Κατάσταση φωτ. Β). Τολμήστε και θα συζητήσουμε τις εμπειρίες σας σε ένα μήνα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σας ευχαριστώ για την παρουσία και την προσοχή σας, με την ελπίδα ότι σας παρεκίνησα να αγωνίζεσθε για να λειτουργείτε ΑΥΤΟ-ΔΥΝΑΜΟΙ-ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΕΣ, αυτοτελείς. Δηλ. χωρίς να επηρεάζεσθε από τους άλλους ή και από τις περιστάσεις (συνθήκες). Δηλ. να ταυτίζεστε με τον Θεό που έχετε μέσα σας, αποφασίζοντας και επιλέγοντας δημιουργικά. Δημιουργία είναι η συμμαχία με το Φως (την Θεϊκή συνειδητότητα = αγάπη + δύναμη) ώστε να πλησιάζουμε το Θείο. Χριστιανικώς τούτο ονομάζεται «Νήψις» = αφύπνιση!

Είθε και γένοιτο κι έγινε! Αμήν!

Ερωτήσεις 4ου μαθήματος

- 1.** Τι εμπειρίες είχατε;
- 2.** Ποιες συνειδητοποιήσεις βιώσατε;
- 3.** Σε τι συνίσταται η ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑ;
- 4.** Πως επιτυγχάνεται η ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑ;
- 5.** Από τι εξαρτάται η ικανότης για αντικειμενικότητα;
- 6.** Τι είναι η ταύτιση;
- 7.** Πόσα και ποια είδη ταύτισης έχουμε;
- 8.** Τι είναι η αποταύτιση και πώς αλλιώς ονομάζεται;
- 9.** Τι μας χρειάζεται η ψυχική ισορροπία;
- 10.** Ποια είναι η ψυχική δύναμη, η ψυχική ευγένεια;
- 11.** Όταν κάνουμε λάθος, ποια είναι η ορθή στάση απέναντί του;

- 12.**Πως επηρεαζόμαστε;
- 13.**Τι μας βγάζει έξω, πέρα και πάνω απ’ όλα;
- 14.**Που ευρίσκεται η πραγματική ασφάλεια; Η δύναμη;
- 15.**Τι προγραμματίζει καθοριστικά την εγκεφαλική λειτουργία;
- 16.**Ποιος ο ορισμός του νοήματος;
- 17.**Τι είναι η «Νήψις»;
- 18.**Τι είναι το ΦΩΣ;
- 19.**Ποιος είναι ο υπηρέτης του συναισθήματος;
- 20.**Πού οφείλεται ο παραλογισμός του κόσμου; Η ασυνεννοησία του;

ΣΗΜΕΙΩΣΗ : Να θυμάστε ότι η εξάσκηση στην απόσπαση-ανεξαρτησία ως προς τα πράγματα, ανοίγει τον δρόμο και για την απόσπαση-ανεξαρτησία ως προς τα πρόσωπα! Κοιτάζετε πάντα μπροστά και ψηλά και μη φοβάστε τίποτα! Μάθετε να μπορείτε, να είστε έτοιμοι, ανά πάσα στιγμή να αποθέσετε το έργο σας ακόμη και τη ζωή σας. Μη φοβάστε, διότι είστε ήδη εκεί όπου θέλετε να φθάσετε.

ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

- ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ [2013-2014]-

από τον ιατρό-ψυχοθεραπευτή Βασίλη Κ.Φράγκο

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΕΜΠΤΗ

Η ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΕΥΡΕΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ.

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΟΒΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ.

ΑΥΤΑ, Ο ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ.

Η ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΕΥΡΕΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

Γενέθλιον → **Βίος** → **Ανάπαυση**

Συνδυασμός των
λέξεων *Γένεσις* και
άθλημα

Από την λέξη *βία*,
δηλ. δύναμη αγώνα
(πύρωμα ψυχής)

Λήξη του αγώνα, της
περιπέτειας. Η ώρα
της ανάπαυσης.

Στα εσωτερικά πεδία κυριαρχεί ομοίως η πύρινη αποφασιστικότητα και η δυναμική θέληση, όπως και στην ψυχανάλυση, όπως και στην ζωή. Σε συνάρτηση με την μετενσάρκωση εις το διηνεκές **ΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ** : «η χαρά του αέναου αγώνα», αλλιώς μπλέξαμε με μορφή κούρασης, αίσθησης απόρριψης, απογοήτευσης, γκρίνιας και μιζέριας, λόγω της αίσθησης ότι όλα είναι χωρίς νόημα!

Να θυμηθούμε ποιοί και ποιές είμαστε, τόσο μέσω της ψυχανάλυσης-ψυχοθεραπείας, όσο και μέσω του εσωτερισμού. Να εργαζόμαστε με όλες τις πλευρές της ανθρωπίνης συνειδητότητας, να τις ισορροπούμε και να τις μετατρέπουμε σε ΦΩΣ συνείδησης! Να ενοποιούμε τις όψεις του Εαυτού μας, φέροντας αυτές στο «ΤΩΡΑ»! Όψεις του Εαυτού μας οι οποίες δεν ήταν γνώριμες μέχρι τώρα! Η υπέρτατη ενθύμησή μας είναι η ενθύμηση του Ανώτερου (Θεϊκού) Εαυτού μας! Όλα αυτά μπορούν να συμβαίνουν, μπορούν να γίνονται τόσο με την ψυχανάλυση-ψυχοθεραπεία, όσο και με τον εσωτερισμό!

Κατά την διάρκεια του βίου, ανά πάσα στιγμή, τίθεται το πρόβλημα του μέλλοντος! Σε ποιους ανήκει το μέλλον; Η απάντηση του αυτονόητου, ότι δηλ. το μέλλον ανήκει στους νέους, ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ. Η αληθινή απάντηση είναι ότι το μέλλον ανήκει σε όσους το προετοιμάζουν! Το προετοιμάζουν με γνώση, με φαντασία δημιουργική και ενεργητικότητα ακάματη! Δηλ, με

ΕΥΘΥΝΗ = ΨΥΧΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ! *Ορισμός της ευθύνης:* η παραίτηση από κάθε ναρκισσισμό και η φροντίδα για το μέλλον! Ναρκισσισμός είναι το θανατερό καβούκι της εγωλαγνείας! Εξέλθετε από αυτό! Ο μόνος τρόπος για να ελέγξεις το μέλλον, είναι να το συνδιαμορφώσεις! Από το μέλλον κανείς δεν σε γλυτώνει!

Αν αντικρύσουμε το θέμα εξ αντιδιαστολής, διαπιστώνουμε ότι η ανευθυνότητα – αδυναμία του σήμερα, είναι η μεγαλύτερη απειλή για το αύριο! Σας θυμίζουν κάτι όλα αυτά; Ο άνθρωπος είναι ο τρόπος με τον οποίο έμαθε να ενεργοποιεί την φαντασία του και να συναρμολογεί την μνήμη του (εμπειρία του). Οδηγός σ’ όλα αυτά είναι ο ΝΟΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ, ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΝΟΥΣ!

Ο Νους συντάσσει λογικά, δηλ. οργανώνει σε συσχετισμούς αιτίες και αποτελέσματος, αιτίες και σκοπού, αρχής και τέλους, ολότητας και μέρους, κλπ. Ούτω πως κατανοούνται τα υπαρκτά, επειδή λογοποιούνται (δηλ. εντάσσονται σε λόγους-σχέσεις) από τον Νουν. Η σύνδεση των όντων και των γιγνομένων με μιαν αρχική αιτία και ένα τελικό σκοπό, είναι μέσα στη λειτουργία κατα-νόησης της πραγματικότητας. Αυτή η διεργασία ΛΥΤΡΩΝΕΙ από την αγωνία της απώλειας του νοήματος της ζωής και από τον φόβο του θανάτου, της τελευτής του βίου μας! Καταλαβαίνετε πιστεύω, την αξία διαμόρφωσης βιοθεωρίας και κοσμοθεωρίας για να ερμηνεύεται ο κόσμος, από τον καθένα μας, κατά τα ανωτέρω! Είναι χρήσιμο να θυμόμαστε επίσης ότι η πράξη επικυρώνει ή ακυρώνει την θεωρία και την δυναμική της!

Συμπέρασμα: χωρίς θεωρία, η πράξη είναι στιγμή χωρίς νόημα! Κατά Ταύτα: ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΜΙΤΩΝ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ! Εξασκείστε την ικανότητά σας να νοηματοδοτείτε τα συμβαίνοντα, τα πάντα! Είτε με όρους εγκόσμιους, είτε με τρόπους εσωτερικούς-υπερβατικούς! Για όλα υπάρχει λόγος, αιτία και σκοπός, ΝΟΗΜΑ! Αναζητείτε το λόγο, νοηματοδοτείτε την ζωή σας με δυναμική αποφασιστικότητα και πύρινη θέληση (πύρωμα ψυχής)! Όσο κι όποιο νόημα υπάρχει στον κόσμο, είναι όσο κι όποιο νόημα, οι άνθρωποι είναι σε θέση να πραγματώνουν σ’ αυτόν! Βρείτε ένα *Raison d'être* –λόγο ύπαρξης- («reason for existence») οπωσδήποτε!

Στη στάση αυτή μπορεί να προβάλλουν αντιστάσεις οι περιοριστικές ατομικές πεποιθήσεις σας, όπως π.χ. η στάση «δεν μπορώ»! Υπερνικήστε τις αντιστάσεις αυτές σκεπτόμενοι ότι τις περιοριστικές ατομικές πεποιθήσεις τις θέλουμε για ψυχολογική κατανάλωση (π.χ. για να τονώσουμε τον εγωϊσμό μας) και ότι δεν είναι λογική ή εμπειρική η επιλογή τους! Όλα να προσεγγίζονται χωρίς κρίση, χωρίς ηθικολογίες, χωρίς περιοριστικές αντιλήψεις (πεποιθήσεις/ιδεοληψίες) ΜΕ ΑΓΑΠΗ! Όταν έχουμε εξωτερικές

τριβές εξ αιτίας τους, να τις επιλύουμε με εσωτερικό τρόπο! Μην επαναπαύεστε στις ιδεολογικές προκαταλήψεις σας!

Το μεγαλείο του ανθρώπου είναι το εξής: ενώ όλα μέσα του και γύρω του επάγουν θάνατο (ο θάνατος καθιστά τα πάντα φαινομενικά χωρίς νόημα) αυτός θέλει να λειτουργεί σαν να ήταν ΑΘΑΝΑΤΟΣ! Αθάνατος μέσω του ανωτέρου Νου του, του ανωτέρου Νοητικού του πεδίου! Δηλ. μέσω του μετωπιαίου λοβού του εγκεφάλου του και της καρδιάς του. Η αρχή προς την κατεύθυνση αυτή, είναι η απεξάρτησή του από την επιθυμία του αποτελέσματος, ότι δηλαδή δεν δεσμεύεται από την επιθυμία του αποτελέσματος! Τόσο στις διαπροσωπικές του σχέσεις με τους άλλους, όσο και στις σχέσεις του με τα πράγματα (πραττόμενα)! Θυμηθείτε τα δύο προηγούμενα σεμινάρια! Τόσο στα ζητήματα της ζωής, όσο και στα ζητήματα του θανάτου, το ιδανικό είναι το εξής : ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ, [Το Πνεύμα να διαμορφώνει την ύλη! Να βιώνουμε στην πράξη, κάθε στιγμή, την ενότητα του Πνεύματος και της ύλης!] και το συναίσθημα πειθαρχημένο από την Λογική Συνείδηση, τον Νουν Αυτοκράτορα! Δηλ. το ανώτερο Νοητικό πεδίο! Δηλ. η καρδιά και ο μετωπιαίος λοβός του εγκεφάλου κυριαρχούν το στέλεχος και τους αμυγδαλοειδείς πυρήνες του. Slogan: ΓΙΝΕ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΘΥΜΟΥ ΣΟΥ, ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΣΟΥ, ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΣΟΥ. Δεν πρέπει να επικρατεί το ανορθολογικό-παραλογικό στοιχείο σε βάρος του ορθολογικού. Τα άγρια ένστικτα και οι άγριες διαθέσεις σε βάρος του πολιτισμού. Τα κύρια άγρια ένστικτα είναι το ένστικτο της αυτοσυντηρήσεως, το ένστικτο της αναπαραγωγής-ηδονής και το ένστικτο της κυριαρχίας. Χρειαζόμαστε παιδεία η οποία θα ενσταλάζει στην κοινωνία την υπεροχή της τυπικής λογικής έναντι των ενστίκτων και του θυμικού (συναισθημάτων). Η λογική συγκροτεί οργανωμένη συλλογικότητα, σχέσεις κοινωνίας της ζωής! Μία κοινή λογική των σχέσεων συνύπαρξης, θεσμοποιημένη, είναι εντελώς απαραίτητη για να λειτουργήσει οργανωμένος συλλογικός βίος!

Οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν : «ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή». Εδώ θα αναφέρω παράδειγμα λαϊκής σοφίας, στο πνεύμα του ανενδότου αγώνος του βίου : Πάνω σ’ ένα καράβι, το καλοκαίρι, πλέοντας στο Αιγαίο συζητούν δύο άνθρωποι. Ο ένας λέει κατά την συζήτηση «δεν μπορώ να τα βγάλω πέρα, διότι με τρώνε τα νεύρα μου!» Οπότε ο άλλος του απαντά : «φάτα κι’εσύ!!». Αυτό θα πει Κυρίαρχος Νους, Νους Αυτοκράτωρ! Αυτό θα πει ελευθερία της στάσης και η αγάπη της! (Slogan: Αγώνας για αντίσταση και υπέρβαση σε κάθε αντιξοότητα! Όσο πιο δυνατά μας χτυπούν κάτω, τόσο ψηλότερα αναπηδάμε!» Οι δυσκολίες οι οποίες δεν μας συντρίβουν, μας ατσαλώνουν! Η αληθινή ζωή ευρίσκεται πέραν της εσχάτης απογνώσεως! Η δύναμις εν τη ασθενεία τελειούται!) Γενικότερα, το μαρτύριο είναι παράγων πνευματικής αφύπνισης! Ελεύθ-ερος! Η λέξη προέρχεται από την λέξη *έλευση* και την λέξη *Έρω*. Τα συμπεράσματα δικά σας! Τα σχόλια

περιπτεύουν, οι συνειρμοί επιβάλλονται! Γενικό συμπέρασμα: ΟΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΝΕΥΜΑ –(πνευματική στάση) δηλ. συνειδητή σκέψη-, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΑΝΑΤΟΣ! Το Πνεύμα δεν γνωρίζει θάνατο, δηλ. περιορισμούς (δεσμά) χώρου, χρόνου, μορφής!

Ζούμε στον κόσμο της φθαρτής ύλης και μορφής. Βρεθήκαμε να υπάρχουμε προσωρινά, εφήμερα! Ο καθένας μας γνωρίζει πόσο μικρός, ασήμαντος, ευάλωτος και μόνος είναι σ’ αυτόν τον, φαινομενικά, ανεξήγητο και αδιάφορο κόσμο! Αυτό το οποίο φαίνεται Α-ΝΟΗΤΟ, ΜΑΤΑΙΟ στον κόσμο της ύλης, έχει το νόημά του σε ένα ανώτερο επίπεδο, σε μίαν ανώτερη διάσταση! Το αντίθετο του ΝΟΗΜΑΤΟΣ στη ζωή είναι Η ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ! Δηλ. η αίσθηση ότι το αίτιο δεν συνδέεται με το αποτέλεσμα του, τον σκοπό του! Η κατάσταση αυτή προκαλεί την λεγόμενη, υπαρξιακή νεύρωση, δηλ. την κρίση οντότητας! Οι άνθρωποι κλονίζονται, όταν διαπιστώνουν ότι η μοναδική βεβαιότητα της ζωής είναι ο θάνατος και οι φόροι! Κι όλα αυτά, ενώ το τέλος μας ελλοχεύει ανά πάσα στιγμή! Μέσα σ’ αυτήν την αβεβαιότητα και ματαιότητα των ανθρωπίνων αγωνιζόμαστε να καταλάβουμε ποιοι είμαστε, που ευρισκόμαστε και που πάμε! Πιστεύουμε ότι όταν ελέγχουμε τους εαυτούς μας, ελέγχουμε και όσα απειλούν να μας συμβούν! Το καθημερινό ξύρισμα κι ο ευπρεπισμός εντάσσονται σε αυτήν την προοπτική!

Όμως, σε ένα ανώτερο επίπεδο, ο θάνατος είναι ένα είδος τριβής, όπως εκείνη η οποία αφαιρεί στο φίδι το δέρμα του και το φίδι συνεχίζει την ύπαρξή του ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΟ. Ο εσωτερισμός μας δίνει, παράλληλα, την ευκαιρία να ψηλαφούμε το εσωτερικό νόημα των πραγμάτων (συμβαινόντων) όπου στον κόσμο της υλικής μορφής όλα φαίνονται ΧΩΡΙΣ ΝΟΗΜΑ, ΜΑΤΑΙΑ, ΤΥΧΑΙΑ, σε ένα αδιάφορο σύμπαν. Στο εσωτερικό πεδίο, στην από «εκεί» πλευρά του πέπλου, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΥΧΑΙΟΤΗΤΑ! ΑΛΛΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΧΕΔΙΟ, αυτό το οποίο προσδιορίζει το ΑΝΩΤΕΡΟ ΝΟΗΜΑ όλων όσα γίνονται και συμβαίνουν! Επί πλέον, κατά τις μαρτυρίες των εμπείρων μυστών, και από την προσωπική μας εμπειρία, οι οδηγίες ΑΝΩΘΕΝ δίδονται κατά τις ανάγκες επί γης!! Επίσης, στον εσωτερισμό υπάρχει η έννοια της θεϊκής ανεμελιάς, δηλ. της πλήρους και ολοκληρωτικής αν-εξαρτησίας, ελευθερίας από το αποτέλεσμα! όπου σε αυτήν δεν υπάρχει δέσμευση της ενέργειάς μας, ματαιώς! και όπου, όλα μέσα μας και γύρω μας, έρχονται άμεσα στα ίσια τους! Αυτή είναι και η έννοια της ΟΡΓΑΣΜΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ του όντος!

Όταν υπάρχει απώλεια του νοήματος της ζωής (υπαρξιακή κρίση, υπαρξιακή νεύρωση, κρίση οντότητας) όλη η κατάσταση έχει αρνητική επίπτωση στην υγεία! Όλα τα δεινά μπορεί να συμβούν! Τα καρδιολογικά προβλήματα έχουν την τιμητική τους. Σας λέγω χαρακτηριστικά ότι η καρδιά χαλαρώνει, όταν το νόημα της ζωής φαίνεται να τελειώνει! Αυτά είναι παραδείγματα ότι η

ασθένεια είναι ψυχικό σύμπτωμα, μας λέγει ότι πήραμε λάθος δρόμο! Μ’ αυτήν την έννοια η α-σθένεια ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΟ, είναι ευεργετικό μήνυμα! (δες και αρχικά σεμινάρια).

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, εκδηλώνεται απεγνωσμένη αναζήτηση νοήματος του βίου! Η μεγαλύτερη πηγή ψυχικής ασθένειας βρίσκεται στην απελπιστική μας ανάγκη να δώσουμε ένα νόημα στα πράγματα! «Εφήμεροι εισίν όσοι ουκ έχουσι ρίζας εν εαυτοίς», είπε ο Χριστός! Η νοηματοδότηση της ζωής χαρίζει χρόνια! Το αίσθημα ενός σκοπού στη ζωή βοηθά κάποιον, ανεξαρτήτως ηλικίας, να έχει μακροζωία και απομακρύνει την πιθανότητα πρόωρου θανάτου! Αναζητείστε λοιπόν και πραγματώστε νόημα ύπαρξης και συνύπαρξης! Αυτή η αναζήτηση μπορεί να εκδηλώνεται με εξωτερικούς τρόπους, αλλά και με εσωτερικούς.

Οι εξωτερικοί τρόποι είναι οι εξής:

1. Η επιδίωξη για το χρήμα.
2. Η επιδίωξη για το αξίωμα.
3. Η επιδίωξη της Χριστιανικής ιδέας της λύτρωσης, η οποία εξελίχθηκε (μετασχηματίστηκε) ούτως ώστε να ταυτίζεται με την εγκόσμια σύγχρονη ανάγκη για συσώρευση γνώσης και ισχύος-επιρροής!

Περιπτώ να σας πω ότι οι αναφερθείσες επιδιώξεις αποτελούν συνήθως υπαρξιακά αποτυχημένους τρόπους νοήματος του βίου! Καραδοκούν το μηδέν, το κενό και το τίποτα! Το τίποτα που πάει στο πουθενά, με μπόλικο καθόλου! Ο Μπίλ Γκαίτς, της MICROSOFT, αναγνώρισε (δήλωσε) ότι δεν βρήκε νόημα ζωής στη σταδιοδρομία του (επιτυχία του). ΠΡΟΤΑΣΗ εγκοσμίου σκοπού ζωής, ιδίως για νέους: Ζούμε για να νικάμε τον πόνο και για να ρίχνουμε φως στα σκοτάδια! Στραφείτε σε δραστηριότητες που έχουν νόημα για εσάς! δραστηριότητες που σας κάνουν να αντέχετε ευκολότερα την γενική έλλειψη νοήματος! την αίσθηση ότι ζούμε μάταια! Αναζητείστε λοιπόν και πραγματώστε νόημα ύπαρξης και συνύπαρξης, ανένδοτα!

Οι εσωτερικοί τρόποι είναι οι εξής:

1. Η οικοδόμηση του εσωτερικού Ναού μας είναι ο σκοπός (το νόημα) της γήινης ζωής μας! Ο σκοπός αυτός είναι από μόνος του πηγή νοήματος. Ούτω πως, δια του φθαρτού οικοδομείται το άφθαρτον, ο Ανώτερος ΕΑΥΤΟΣ, η ΘΕΩΣΗ ως ενότητα με το ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΝΑ! Δες και προηγούμενα σεμινάρια (σελ. 8, 2^{ου} σεμιναρίου). Το υλικό μας σώμα χρησιμεύει για εξελικτική πρόοδο της ψυχής μας! μέσω των εμπειριών της ψυχής! δια του σώματος!

2. Η συνειδητοποίηση ότι όλοι και όλα, εσωτερικά, ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΑ, είναι ο μόνος τρόπος εύρεσης της θέσης μας στο Σύμπαν· ότι παίζουμε ένα μικρό συγκεκριμένο ρόλο στο Σύμπαν, νοηματοδοτεί την γήϊνη ζωή μας! Όλα αυτά είναι πηγή νοήματος ζωής, ύπαρξης! Τούτο και το προηγούμενο μας το έχει πει ρητά το ΠΝΕΥΜΑ!!
3. Η εμπίωση ότι είναι χαρά να υπηρετούμε την πατρίδα Γη κάθε μορφής συνειδητότητα, ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΧΕΔΙΟ! Η επαλήθευση από το Πνεύμα ότι όλα γίνονται και έγιναν όπως ΠΡΕΠΕΙ! Για το καλό!
4. Η επίτευξη της ενότητας με την ΜΕΓΑΛΗ ΨΥΧΗ (παγκόσμια ψυχής-συμπαντικός Νους) και πρόσληψη, εκείθεν, καθοδήγησης προς τα κατώτερα πεδία!
5. Η επίγνωση ότι η ζωή μας είναι ιερή διότι στηρίζει το ΜΕΓΑΛΟ ΣΧΕΔΙΟ! Στα πλαίσια αυτά σας προτείνω να λειτουργείτε ως εργάτες διασποράς της ενεργειακής οντότητας της Ιόχρου Φλόγας, όπου κι αν ευρίσκεσθε και σε κάθε στιγμή της ζωής σας! Ούτω πως θα υπηρετείται Η ΜΙΑ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ !
6. Η ανεύρεση των καρμικών αιτιών των πραγμάτων, τα οποία μας οδηγούν στις διάφορες επιλογές μας, καθώς το καράβι μας κινείται στην θάλασσα της ύπαρξης. Αυτή δεν είναι νοητική διεργασία, ΑΛΛΑ ΒΙΩΜΑΤΙΚΗ! αίσθημα καρδιάς, η κραδασμική δόνηση! συχνότητα!
7. Η αφιέρωση της ζωής στην ΑΓΑΠΗ! Η αγάπη δεν είναι απλό συναίσθημα, είναι μία ΙΔΕΑ, δηλ. νοητική εικόνα! Αγάπη θα πει ενότητα και υπηρεσία! Αγαπάμε τους άλλους όπως είναι, χωρίς κρίση! Η αγάπη είναι ενεργειακή κατάσταση, ανταποδιδόμενη! Με αγάπη στην καρδιά προσεγγίζεται το ΠΝΕΥΜΑ! Όχι ως τρόπος συμπεριφοράς, αλλά ως τρόπος ύπαρξης. Η ουσία η οποία υπάρχει στην καρδιά, το αίσθημα πίσω από τα λόγια, η έκφραση συνολικά, η δόνηση (κραδασμική συχνότητα)! Η αγάπη είναι ΤΡΟΠΟΣ, εμπειρία, βίωμα! το θέλημα εκπληρώνεται. Στα πλαίσια αυτά, το να ξοδεύεσαι για μια αγάπη, είναι πηγή νοήματος του βίου!
8. Η νοηματοδοσία της ζωής με έναν ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΡΩΤΑ!
9. Η απόκτηση γνώσης αναφορικά με τις περιθανάτιες εμπειρίες!

Συμπερασματικά θα αναφερθώ σε πνευματικά συμπεράσματα τα οποία προκύπτουν από τις εγκόσμιες καταστάσεις βίου. «Εκείνον ο οποίος ξέρει γιατί ζει, δεν τον λυγίζει το πώς ζει! ή το πώς πεθαίνει!» Αυτό είναι ένα ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ από την ζωή στα στρατόπεδα εξόντωσης των Γερμανών! Τούτο διευκολύνει την επιδίωξη μιας ζωής με νόημα και περιεχόμενο, με

αίσθηση ότι δεν ζούμε μάταια, γεμάτης αγάπη για τον συνάνθρωπο και τα λοιπά έμβια όντα! (Ζωηφιλία!). «Εκείνος ο οποίος έχει ένα σκοπό στη ζωή του, μπορεί να αντέξει σχεδόν το κάθε τι στην ζωή!» Αυτή η ρήση του Νίτσε, όταν εφαρμόζεται, προάγει την θέληση για νόημα και σκοπό στη ζωή! Όλα τα προαναφερθέντα, επιδρούν καθοριστικά στην ικανότητα να επιλέγει συνειδητά το άτομο την στάση του, δηλ. να αποφασίζει συνειδητά σε κάθε δεδομένη περίπτωση! Επιδρούν καθοριστικά ούτως ώστε να υποστηρίζεται η ΘΕΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗ, η οποία, όταν χαθεί, δύσκολα επανέρχεται, δυστυχώς!

Αυτή, κατά τα προαναφερθέντα, η εσωτερική ελευθερία της στάσης, είναι η ΕΣΧΑΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ και αφορά ακόμη και την στάση μας απέναντι στον θάνατο! Η επιλογή (συνειδητή απόφαση) απέναντί του είναι η εξής : θάνατος με αυτοκυριαρχία και αξιοπρέπεια ή ως διαλυμένα από τον φόβο τους θλιβερά ζώα; Όλα αυτά περιλαμβάνονται στην ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΚΑΛΩΣ ΤΕΘΝΑΝΑΙ. Το ιδανικό θα ήταν, να ζει κάποιος όπως θέλει και να πεθάνει όπως του αρέσει! Η στιγμή του θανάτου είναι υψίστη πράξη ιεουργίας! στιγμή όπου πραγματώνεται το ύψιστο δυναμικό μας! Είναι μία θυσία που έχει συναποφασίσει κάθε πνεύμα ενσαρκούμενο στη Γη! Διαμορφώστε αντίληψη θανάτου ως θυσίας!

The refusal to give in! = Η ΣΤΑΣΗ εσωτερικά! Η θέληση να επιτύχουμε νίκη πάνω στο παράλογο, στο απέραντο φρενοκομείο της πολιτικής και της οικονομίας! Την τρέλα της καθημερινότητας! Να θυμάστε επίσης, ότι η απώλεια του νοήματος του βίου γεννά υπαρξιακή απελπισία, απόγνωση, κρίση κι’ αυτές με την σειρά τους γεννούν αγωνία (δηλ. φόβο θανάτου + άγχος μαζί) κι’ αυτή με τη σειρά της υπονόμηση της θέλησης για ζωή, με αποτέλεσμα υπονόμηση της υγείας (δες και προηγούμενα !). Αντιστέκεστε στο υπάρχον αβυσσαλέο κενό νοήματος της ύπαρξης και της συνύπαρξης! δηλ. στο κενό των στόχων του βίου, το κενό χαράς της ζωής! κενό που δεν μπορεί να καλύψει ο ηδονικός καταναλωτισμός! Αντισταθείτε στην ιλιγγιώδη έλξη του κενού, στον μηδενισμό κάθε ευαισθησίας αυθυπερβατικής! Υπέρβαση = διεύρυνση των ορίων μας!

Αναζητάτε πάντοτε τον ΛΟΓΟ για τον οποίο γίνονται τα συμβαίνοντα. Είτε στο γήινο πεδίο, είτε στο εσωτερικό πεδίο. Μη διερωτάσθε τόσο «γιατί», αλλά «προς τι» μου συμβαίνει αυτό! Η ανεύρεση ή η δημιουργία του νοήματος των συμβαινόντων και η εξήγησή τους τοιουτοτρόπως, ανακουφίζει ουσιαδώς από την οδύνη τους! Ανατρέξατε προηγουμένως στα περί βιοθεωρίας και κοσμοθεωρίας αναφερθέντα. Στην ψυχιατρική υπάρχει ολόκληρη θεραπευτική σχολή, η οποία στηρίζεται σ’ αυτήν την ιδέα και ονομάζεται ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ! Εμπνευστής αυτής υπήρξε ο διαπρεπής Εβραίος ψυχίατρος, μακαρίτης τώρα, Victor Frankl. Παραδείγματα εφαρμογών : αν δεν πονέσεις,

δεν μαθαίνεις να διαχειρίζεσαι (ή να νικάς) τον πόνο! Αν δεν βιώσεις την λύπη, το πένθος, δεν μαθαίνεις να χαίρεσαι τη ζωή! Π.χ. ο μακαρίτης, διάσημος πιανίστας Arthur Rubinstein. Ζωντανός άνθρωπος είναι αυτός που σώζει νόημα ζωής, χαρά ζωής, μέσα στην απελπισία και την απόγνωση που γεννά η κοινωνική αποσύνθεση! Αναζητείστε λοιπόν και πραγματώστε νόημα ύπαρξης και συνύπαρξης! Γενικότερα: το μαρτύριο είναι παράγων πνευματικής αφύπνισης!

Ομοίως ακριβώς και η ψυχή διδάσκεται από τον θάνατο την αθανασία της και την εξουσία της επ’ αυτού! Η ΨΥΧΗ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΝΑ ΔΕΧΕΤΑΙ Ο,ΤΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ! Ακόμη και το βίωμα του θανάτου!! Τι είναι ο θάνατος, δες προηγουμένως και σελ. 4, 1^{ου} Σεμιναρίου. Σε χαμηλότερο επίπεδο, η ψυχή μαθαίνει την υπομονή ή την ταπεινοφροσύνη! Π.χ. σας έτυχε αυτό! Κάνετε υπομονή! “Μένε και κράτει”, είναι το slogan. Η υπομονή είναι το αντίθετο της αγωνίας και η ανυπομονησία είναι η άλλη όψη του νομίσματος της αγωνίας. Η ΑΓΩΝΙΑ ορίζεται ως ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΣ ΘΑΝΑΤΟΥ. Δες και προηγουμένως από τι συνίσταται η αγωνία. Εν τέλει, η ικανότητα της ψυχής να ξεπερνά το μαρτύριο της ενσάρκωσης, πρέπει να θεωρείται δεδομένη! Δεν είμαστε εδώ για να τιμωρηθούμε, είμαστε εδώ για να ΜΑΘΟΥΜΕ! Η ψυχή έρχεται να πάρει τη εμπειρία που της ταιριάζει, αρμόζει! «Δεν παιδεύεσαι, ΕΚΠΑΙΔΕΥΕΣΑΙ»! Η εμπειρία δεν είναι τιμωρία, αλλά προετοιμασία για το έργο μας στην επόμενη ενσάρκωση!

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΤΙΚΑ: στο ερώτημα, προς τι όλα αυτά; η απάντηση είναι η εξής: διότι η ουσία του ΕΙΝΑΙ είναι το παιγνίδι! το παιγνίδι και η χαρά του, από την ψυχή, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα!

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΟΒΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Τώρα, θα μιλήσουμε για το μυστήριο της έννοιας της καταστροφής, δηλ. του ΘΑΝΑΤΟΥ και την μύηση σ’ αυτό! Γιατί υπάρχει θάνατος γενικά; Διότι το νόημα του θανάτου (μυστηρίου της καταστροφής-εντροπίας) είναι ότι έτσι εκφράζεται η επιθυμία του Θείου Νου για ΑΝΑΝΕΩΣΗ! Αυτός είναι ο λόγος όπου στον άνθρωπο συνυπάρχουν το ένστικτο της ΖΩΗΣ (κατάσταση φωτ/φίας Β) και το ένστικτο του ΘΑΝΑΤΟΥ! (κατάσταση φωτ/φίας Α). Ο συνειδητός νους (ο νους αυτοκράτωρ) είναι ο ισορροπιστής αυτών των 2 ενστίκτων! Η ενοικούσα Διάνοια στον άνθρωπο (ο εσωτερικός παρατηρητής) εποπτεύει, δηλ. παρακολουθεί και προσανατολίζει διορθωτικά τον κυρίαρχο νου! Η ενοικούσα Διάνοια = η Ψυχή!

Κατ’ αρχήν ο φόβος (φόβος του θανάτου στην βάση του) ΑΡΡΩΣΤΑΙΝΕΙ! Δες και 1^ο σεμινάριο, αρχικές σελ. και 2^ο σεμινάριο σελ. 6 και σελ. 7. Ο καθένας

είναι μόνος του απέναντι στο θάνατο! Αυτός και η ευθύνη του. Ο θάνατος είναι κύριο, χρήσιμο και κρίσιμο εργαλείο της ψυχής!

Δεν είμαστε καλοί στην αντιμετώπιση του θανάτου, αυτού του κοινότοπου και μοναδικού γεγονότος. Δεν μπορούμε να το εντάσσουμε πλέον σε ένα ευρύτερο πλαίσιο αναφοράς. Δες αξία βιοθεωρίας και κοσμοθεωρίας, στην αρχή του παρόντος.

Ο θάνατος είναι κοινότοπος, μοναδικός και ανεξήγητος, χωρίς την γνώση του εσωτερισμού! Μπορεί να θεωρηθεί ως η αρχή μιας άλλης ζωής, άυλης ή μέσα σε ένα άλλο σώμα, ή ως πιστοποίηση του γεγονότος ότι τα χρόνια της ζωής είναι η μοναδική αιωνιότητα που έχουμε στη διάθεσή μας (η άγνοια εν δράσει!). Τον έχουμε δει και σαν ταξίδι στον κάτω κόσμο.

Άλλοι τον βλέπουν όπως ο φιλόσοφος Επίκουρος, ότι δηλ. ο θάνατος είναι θάνατος και τίποτε περισσότερο (η άγνοια επίσης εν δράσει!). Ασφαλώς το τέλος της ζωής ή η αρχή μιας άλλης έχει ψυχολογικές, φιλοσοφικές, θρησκευτικές και κοινωνικές διαστάσεις, ενώ κάποιο λόγο έχει και η φυσιολογία. Το πρωταρχικό ερώτημα είναι : πότε άρχισαν οι άνθρωποι να πενθούν τον θάνατο των οικείων τους; Έπειτα, πότε απέκτησε ο θάνατος μεταφυσική διάσταση και πότε ο τελετουργικός αποχαιρετισμός και ο θρήνος της απώλειας έγιναν χρέος προς τον νεκρό;

Η ψυχιατρική λέγει ότι οι τελετουργίες αυτές, στις παλιότερες κοινωνίες, βοηθούσαν στην συνειδητοποίηση και αποδοχή της νέας πραγματικότητας καθώς και του θανάτου σαν κυρίου χαρακτηριστικού της ζωής και εξισορροπούσαν τον ψυχισμό των ζωντανών. Αυτός ακριβώς είναι ο ρόλος του ξενυχτήματος του νεκρού, ο θρήνος και τα μοιρολόγια και η διαδικασία του «δεύτε τελευταίον ασπασμόν»! Από τα προϊστορικά χρόνια σε μεγάλο βάθος, έως σήμερα, η στάση μας απέναντι στον θάνατο δεν έχει αλλάξει σχεδόν καθόλου! Η μόνη συμβολή του συγχρόνου «Δυτικού πολιτισμού» είναι ότι ξορκίζουμε τον θάνατο προσπαθώντας να τον αγνοήσουμε! Αυτή η στάση είναι βαρύτατα εσφαλμένη! Σύμφωνα με τα ανωτέρω.

Στο σύμπαν, το οποίο επιδιώκει σταθερές, αρμονικές ισορροπίες, κυριαρχεί το εξής δίπολον :

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ → ΕΞΑΡΣΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

Θάνατος και ο φόβος του.

Στον άνθρωπο ο οποίος ανακεφαλαιώνει το σύμπαν, γίνονται τα εξής: Όσο περισσότερο εντείνεται η καταστροφή, τόσο περισσότερο εντείνεται και η Δημιουργικότητα! Αυτή ιεραρχείται ως εξής, σε 3 επίπεδα εξιδανίκευσης:

ΤΟ ΑΝΩΤΕΡΟ ΕΠΙΠΕΔΟ εξιδανίκευσης, όπου η Δημιουργία είναι η συμμαχία με το Φως (την θεϊκή συνειδητότητα = πληροφορία = αγάπη + δύναμη) ώστε να πλησιάζουμε το Θεϊόν! (Δες και τέλος προηγούμενου σεμιναρίου). Η αναζήτηση και η ανεύρεση του μετά-φυσικού νοήματος των συμβαινόντων. Η σκέψη είναι, τελικά, σεξουαλικότητα! Εξιδανικευμένη. Αποφύγετε την ντροπή του θανάτου χωρίς να έχετε αγωνιστεί! Αυτή είναι η αιώνια πρόκληση! Κάθε θάνατος, πραγματικός ή συμβολικός, είναι μία νέα αρχή! Ο θάνατος είναι προϋπόθεση αναγέννησης, με μία νέα κατανόηση, ένα νέο σκοπό!

ΤΟ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟ ΕΠΙΠΕΔΟ εξιδανίκευσης όπου η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ παίρνει τις εξής μορφές : το γούστο (η καλαισθησία), οι ικανότητες, ο διαλογισμός – οραματισμός και τέλος η ΦΑΝΤΑΣΙΑ! Η σκέψη είναι, τελικά, σεξουαλικότητα! Εξιδανικευμένη. Την φαντασία, κατά τους αρχαίους Έλληνες γεννά ο Φάνης-Έρως-Νους και παράγονται τα φαινόμενα! Δηλ. ο κόσμος γύρω μας! Κατά ταύτα, η φαντασία είναι η αιτιολογία του μέλλοντος, στον κόσμο! Δες και αρχή του παρόντος σεμιναρίου. Η φαντασία ορίζεται ως η πίεση του αισθήματος στον Νου, ούτως ώστε να παράγεται μια ελευθερία από την περιοριστική συνθήκη μας!

Στο ενδιάμεσο επίπεδο περιλαμβάνεται και η ενασχόληση με τον πνευματισμό!

ΤΟ ΚΑΤΩΤΑΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ εξιδανίκευσης, όπου η δημιουργικότητα είναι ωμά ενστικτώδης. Εδώ, η ρωγμή στον φορέα της ύπαρξης του ανθρώπου (ο θάνατος και ο φόβος του) προκαλεί ανάλογη έξαρση του φορέα της σεξουαλικότητας. Γι’ αυτό, κατά την διάρκεια των πολέμων και των μεγάλων επιδημιών η σεξουαλική πρακτική παρουσιάζει αχαλίνωτη έξαρση! Η απειλή του τέλους της ζωής και η βία της απώλειας κάνουν τους πλείστους των ανθρώπων να ρίχνονται στο άκρως αντίθετο! Το αντίθετο του θανάτου είναι η ερωτική πράξη. Η ερωτική πράξη είναι σύμβολο και ουσία Δημιουργίας!! (Όπου ουσία = ενεργητικός τρόπος μετοχής στο είναι).

Για τους ίδιους λόγους μετά τις κηδείες, οι πλείστοι των ανθρώπων έχουν έξαρση ερωτικής επιθυμίας και επιδίδονται στην ερωτική (σεξουαλική) πράξη. Έχουν ανάγκη από την επιβεβαίωση, από την απόδειξη ότι είναι ακόμη ζωντανοί. Αυτά όσον αφορά κοινωνίες (λαούς) οι οποίοι δεν έχουν απαγορευτικά ήθη για την πραγμάτωση της σεξουαλικότητάς τους. Σε κοινωνίες (λαούς) όπου κυριαρχούν ισχυρές αναστολές όσον αφορά την ελευθερία του sex, το δυναμικό μετουσιώνεται σε διάθεση για φαγοπότι και γλέντι. Τα πιο γερά φαγοπότια και έξαλλα γλέντια σημειώνονταν κατά τα νεκρόδειπνα και κατά τα μνημόσυνα! Σύνθημα : « Να πεθάνει ο χάρος!» ή «Δεν θα πεθάνουμε ποτέ κουφάλα νεκροθάφτη!». Συμπληρωματικά, ως

παράδειγμα, αναφέρεται το ψυχαναγκαστικό sex σε όσους αντιμετωπίζουν πιέσεις, δυσκολίες, προβλήματα στη ζωή τους! Το sex είναι το ηρεμιστικό τους.

Η ζωή είναι μια αλληλοδιαδοχή δοκιμασιών (κρίσεων-προκλήσεων) όπου η κάθε μία συνεπάγεται έναν κίνδυνο και μια ευκαιρία! Από μας εξαρτάται, με τον κυρίαρχο Νου μας, να τις ξεπερνάμε δηλ. να ελαχιστοποιούμε-εξουδετερώνουμε τον κίνδυνο και να μεγιστοποιούμε-αξιοποιούμε την ευκαιρία! Μάθε να κάνεις το πρόβλημα να δουλεύει για χάρη σου! Αυτό το οποίο μένει είναι η ΕΜΠΕΙΡΙΑ! Ο θάνατός μας σ’ αυτή την αλληλοδιαδοχή είναι το τελικό στάδιο της ανάπτυξής μας, Η ΕΣΧΑΤΗ ΚΑΙ ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ μας! η στιγμή του θανάτου είναι υψίστη πράξη ιερουργίας! Η ψυχή μας αποκομίζει και καταγράφει, αξιοποιεί αυτή την εμπειρία! Ο θάνατος είναι για την ψυχή η άσκηση των ασκήσεων. Η άσκηση υπερνίκησης των νοητικών πλανών και της θυμαπάτης (ψευδαισθήσεων), τις οποίες προκαλεί ο θάνατος και ο φόβος του! Ο θάνατος σχετίζεται με την βούληση της ψυχής! Όταν μία ύπαρξη βρίσκεται διαρκώς στο ΦΩΣ της συνείδησης, ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ! Υπάρχει μόνο το ανέβασμα στον ουρανό και το κατέβασμα σε εκδήλωση πχ στην Γη! Η ζωή που νικάει τον θάνατο! Σε αυτό που φαίνεται ως θάνατος, ξυπνάμε! Αφυπνιζόμαστε σαν ψυχή! Η ψυχή μεγαλώνει (ωριμάζει) μέσω των πόνων και των δοκιμασιών της ! Δες προηγούμενως στο παρόν σεμινάριο και στο 1^ο σεμινάριο. Ο θάνατος είναι μέρος και σκοπός της ζωής! ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΜΑΣ! άρα, ευκαιρία για Φώτιση! αν κρατάμε την σωστή στάση απέναντι στο αναπόφευκτο! η στιγμή του θανάτου είναι υψίστη πράξη ιερουργίας! στιγμή όπου πραγματώνεται το ύψιστο δυναμικό μας! Είναι μία θυσία που έχει συναποφασίσει κάθε Πνεύμα ενσαρκούμενο στη Γη! Διαμορφώστε αντίληψη θανάτου ως θυσίας!

Έχουμε την δυνατότητα της ελευθερίας της απόφασης = επιλογής! Είτε να μείνουμε στην ατελή φύση μας (τον φόβο του ζώου μέσα μας) είτε να αποδυθούμε στο άθλημα της υπέρβασης του φόβου του θανάτου! Δεν είναι συμπεριφορά, είναι τρόπος ύπαρξης! Πολλοί πεθαίνουν σύμφωνα με τον τρόπο τον οποίο έζησαν! Η εκούσια, συνειδητή αποδοχή του θανάτου είναι η νίκη πάνω στο παράλογο του θανάτου! Λειτουργεί σαν να είναι ο άνθρωπος αθάνατος! Ο θάνατος θεωρείται σαν μετάβαση από μια διάσταση σε μια άλλη διάσταση. Έτσι ακριβώς τον ζωγράφισε ένα ετοιμοθάνατο πεντάχρονο κοριτσάκι, [«Έκ στόματος νηπίων η αλήθεια»! «Από μικρό κι από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια»!], δηλ. τον ζωγράφισε σαν πέρασμα από ένα δωμάτιο σε ένα άλλο δωμάτιο! Δηλ. σαν πέρασμα από ένα χώρο σε έναν άλλο χώρο! Δηλ. σαν πέρασμα από μια διάσταση σε μια άλλη διάσταση! Ο θάνατος δεν υπάρχει! Η Ροή της Ζωής υπάρχει, η συνέχεια της συνείδησης και η μετάβαση της Ουσίας μας (ψυχής μας) από ενσάρκωση σε ενσάρκωση

και τίποτε άλλο! η Ζωή που νικάει τον θάνατο! Σε αυτό που φαίνεται ως θάνατος, ξυπνάμε! αφυπνιζόμαστε σαν ψυχή! στην άλλη πλευρά του πέπλου! στο επέκεινα!

Η γλώσσα, η οποία είναι καθρέφτης πραγματικότητας λέγει : « ο μεταστάς», «μετέστη». Το πνεύμα, μας έχει πει ότι είναι ένα ζήτημα τριβής, όπως εκείνη κατά την οποία το φίδι απαλλάσσεται από το δέρμα του και συνεχίζει τη ζωή του ANANEΩΜΕΝΟ! Γιατί υπάρχει θάνατος γενικά; Διότι το νόημα του θανάτου (μυστηρίου της καταστροφής-εντροπίας) είναι ότι έτσι εκφράζεται η επιθυμία του Θείου Νου για ANANEΩΣΗ! Αυτός είναι ο λόγος όπου στον άνθρωπο συνυπάρχουν το ένστικτο της ΖΩΗΣ και το ένστικτο του ΘΑΝΑΤΟΥ! Ο συνειδητός νους αυτοκράτωρ είναι ο ισορροπιστής αυτών των 2 ενστίκτων! Η ψυχή εξασκείται στην συνειδητοποίηση της αθανασίας της μέσω του βιώματος του θανάτου του φθαρτού της σώματος στον κόσμο της διπτότητας (διαχωριστικότητας), όπου για να έχουμε την εμπειρία οποιουδήποτε πράγματος, θα πρέπει να εμφανιστεί το ακριβώς αντίθετο! «Θανάτω θάνατον πατήσεις». Κάνει ακριβώς αυτό το οποίο φοβάται και βιώνει ότι δεν υπάρχει θάνατος, δηλ. δεν υπάρχει απόλυτο τέλος, αλλά μόνο απώλεια του φθαρτού σώματος και μόνο αλλαγή κατάστασης, αλλαγή διάστασης, δηλ. μια μετάβαση από ένα τέλος σε μια νέα αρχή! Όλα αυτά επιβεβαιώνονται από τα ηρεμιστικά αποτελέσματα κατά την χρήση του ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ! Αναλυτικότερα γι’ αυτόν, παρακάτω.

Η ζωή είναι ένας κύκλος ύπαρξης που αναπαράγεται διαρκώς στα πλαίσια του ενιαυτού (ετήσιας, χρονικής κυκλικότητας). Κάθε άνοιξη (Απρίλιο) ανοίγει πάλι και πάλι ο κύκλος αυτός. (Ο Απρίλιος προέρχεται από το λατινικό ρήμα *aprire*, όπερ σημαίνει *ανοίγω*). Ο κύκλος αυτός της αναγέννησης δείχνει ότι τίποτε στ’ αλήθεια ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ! Κατά την άνοιξη (Απρίλιο) όλη η φύση αναγεννάται! Αυτά, ως συμβολικό αντίδοτο στον φόβο του θανάτου. Σύμβολο σημαίνουν την δια των μετενσαρκώσεων αναγέννηση εις το διηνεκές! Από την συμπαντική ψυχή στην ατομική ψυχή (εκδήλωση-ενσάρκωση) και πίσω πάλι, κοκ. Αυτός είναι ο κύκλος των μετενσαρκώσεων στον χρόνο, ο λεγόμενος «τροχός της ύπαρξης». Σε αυτό που φαίνεται ως θάνατος, ξυπνάμε, αφυπνιζόμαστε σαν ψυχή! στο επέκεινα! Δες και σελ.17, συνάντησης περί ψυχής, εσωτερικά, του ΚΥΚΛΟΥ 2014-2015.

Σκεφτείτε την εξής πραγματικότητα: όταν κάποιος επιτύχει την Α-ΦΟΒΙΑ, τότε πεθαίνει μόνο μια φορά, όταν έλθει η ώρα του να αποχωρήσει από τον κόσμο της ύλης-μορφής! Έχει επιτύχει την κοσμική θυσία, δηλ. έχει αποφασίσει = επιλέξει να χάσει το μικρό εγώ (ενστικτώδη φόβο του θανάτου) και ευρίσκει το ΕΙΝΑΙ, δηλ. την ταύτισή του με τον ανώτερο, Θεϊκό Εαυτό! το μεγάλο ΕΓΩ ή κοσμικό ΕΓΩ ή Πνευματικό ΕΓΩ! Αυτή είναι μια μορφή Ανάστασης ή Ανάληψης! Χωρίς Α-ΦΟΒΙΑ πεθαίνει κάποιος ανά πάσα

στιγμή, σ’ όλη την διάρκεια της ζωής του, λόγω του φόβου του. Ο φόβος είναι ψυχοσωματική φθορά (σκωρία-ση) π.χ. η αρτηριοσκλήρωση και δη εκείνη των στεφανιαίων αρτηριών της καρδιάς! Οι τρελοί, οι οποίοι για λόγους ψυχοδυναμικής δεν έχουν άγχος, δεν έχουν και αρτηριοσκλήρωση των αρτηριακών στεφανιαίων αγγείων τους. Τα αγγεία τους είναι καθαρά και λεπτά όπως εκείνα των μικρών παιδιών, τα οποία δεν έχουν φθαρεί ακόμη.

Ο ΦΟΒΟΣ (= φόβος θανάτου) νικιέται όταν κάνουμε συνειδητά αυτό που φοβόμαστε. Το υπόδειγμα είναι : «θανάτω θάνατον πατήσας». Διασχίζετε το πεδίο του φόβου σας μέχρι να φθάσετε στην απέναντι όχθη του. Έτσι λειτουργεί ο γενικός διακόπτης του φόβου, για τον οποίο θα μιλήσουμε αναλυτικότερα παρακάτω. Η εξάσκηση θα κάνει τα υπόλοιπα. Η προετοιμασία σε επίπεδο σκέψης, ανοίγει τον δρόμο για την επίτευξη της πράξης. Αυτός είναι ο νόμος της λειτουργίας του εγκεφάλου. Εδώ, θ’ αναφερθώ στο παράδειγμα του Κωνσταντή Κανάρη, του πυρπολητή. Αυτός επέτυχε εκεί όπου απέτυχε ο εξίσου γενναίος Παπανικολής! Ο Κανάρης (μετενσάρκωση του προφήτη Ηλία) έκανε εξάσκηση στην υπερνίκηση του φόβου του θανάτου ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ως εξής : πήγαινε στην εκκλησία, άναβε ένα κερί και έλεγε στον εαυτό του: «Κωνσταντή σήμερα θα πεθάνεις!» Αυτό ήταν το ένα σκέλος της εξάσκησης. Το άλλο σκέλος ήταν η αποφασιστικότητά του. Διηγείται ο ίδιος την απάντησή του σε δημοσιογράφο, ο οποίος τον ρώτησε : «πως καταφέρατε να επιτύχετε τα δύσκολα, ηρωικά σας κατορθώματα;». Απάντησε: «Ήταν δύσκολο μέχρι να το αποφασίσω! Όταν το αποφάσισα, τότε το δύσκολο γένηκεν εύκολο!»

ΑΠΟΦΑΣΙΖΩ = ΕΠΙΛΕΓΩ = ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΑΙ από κάτι, για να έχω κάτι άλλο! Σας υπενθυμίζω την κοσμική θυσία όπου αποφασίζεται η απώλεια του μικρού εγώ (φωτ. Α) και ευρίσκεται το ΕΙΝΑΙ, η αιωνιότητα του ΕΙΝΑΙ, ο Ανώτερος, Θεϊκός Εαυτός! (φωτ. Β), το μεγάλο ΕΓΩ ή κοσμικό ΕΓΩ ή Πνευματικό ΕΓΩ ή ύψιστο ΕΓΩ ή αληθινό ΕΓΩ! Παραδείγματα αυτής της στάσης είναι ο προαναφερθείς Κ. Κανάρης’ επίσης οι ηρωικά «ελεύθεροι πολιορκημένοι» Μεσολογγίτες οι οποίοι εδήλωσαν στους πολιορκητές τους: «Εμείς την έχουμε αποφασισμένη την ζωή μας» = η Α-ΦΟΒΙΑ και πεδίων ελεύθερον στον ανώτερον Νουν, τον κυρίαρχο Νουν, τον Νουν Αυτοκράτορα! Η νευροβιολογία του θέματος έχει ως εξής: Άλλες περιοχές του εγκεφάλου (στέλεχος και αμυγδαλοειδείς πυρήνες) παράγουν το φόβο του μικρού εγώ και άλλες περιοχές του εγκεφάλου (μετωπιαίος λοβός) παράγουν την Α-ΦΟΒΙΑ, δηλ. την ταύτιση με τον Ανώτερο ΝΟΥΝ – Θεϊκόν Εαυτόν! Το βασικότερο στοιχείο του φόβου του θανάτου είναι ότι οι άνθρωποι ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ότι θα χάσουν την ταυτότητά τους, όπως την γνωρίζουν! Διότι δεν μπορούν οι άνθρωποι εύκολα να χάσουν την ταυτότητά τους, που γνωρίζουν! Επίσης, δεν αντέχουν τον φόβο του πόνου κατά τον θάνατο! αλλά αυτό είναι το λιγότερο!

Ο φόβος είναι το κακό, το σκοτάδι! (φωτ. Α). Η αφοβία είναι το καλό, το Φως της Θεϊκής συνειδητότητας (φωτ. Β). Κανείς σχεδόν δεν είναι ΕΤΟΙΜΟΣ ΝΑ ΠΕΘΑΝΕΙ! Τούτο διότι τον εμποδίζει το ένστικτο της αυτοσυντήρησης = το μικρό εγώ = ο φόβος = το στέλεχος του εγκεφάλου. Το ένστικτο αυτό επιβάλλει το εξής : βρέθηκα να ζω και θέλω να συνεχίσω να ζω, άνευ όρων και ορίων! Όμως το ιδανικό είναι να μάθεις να μπορείς, σύμφωνα με τα ανωτέρω, να είσαι έτοιμος, ανά πάσαν στιγμήν να αποθέτεις το έργο σου, ακόμη και την υλική υπαρξή σου! Απαλλαγείτε από κάθε προσκόλληση, είναι το slogan! Μη φοβάσαι, διότι είσαι ήδη εκεί όπου θέλεις να φθάσεις. Ο Σαίξπηρ στον Άμλετ μιλάει γι’ αυτό το ιδανικό, το οποίο ορίζει την φορά κίνησης προς αυτό! Λέγει : «Τι σήμερα, τι αύριο, τι τώρα, τι νωρίτερα, τι αργότερα, the readiness is all!» δηλ. η ετοιμότης είναι το παν! Ποιος άραγε είναι, τελικά, έτοιμος για τούτο; Η ετοιμότης του μικρού εγώ είναι έργο δύσκολο! Το παράδειγμα του Κανάρη – προφήτη Ηλία είναι ο οδηγός! Η ετοιμότης του μεγάλου Εγώ: μόλις ολοκληρώσει την μαθητεία του ή το έργο του στη Γη, ΦΕΥΓΕΙ! Π.χ. ο Χριστός, «Τετέλεσται» είπε και μετά πέθανε!

Το ιδανικό, επίσης, είναι να μπορεί ο καθένας να πεθαίνει με αταραξία, αυτοκυριαρχία και αξιοπρέπεια! Όχι σαν τρομαγμένο ζωάκι-παιδάκι! Τέτοια τελευτή δεν είναι θάνατος, είναι ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ σε άλλη διάσταση, ως προανεφέρθη. Η ποιότητα ενός ανθρώπου φαίνεται στον σύντροφο τον οποίο επιλέγει και στον τρόπο με τον οποίο πεθαίνει! Δηλ. τον τρόπο με τον οποίο στέκεται απέναντι στον θάνατο! Λαϊκή παροιμία = Λαϊκή σοφία. Ο τρόπος του θανάτου μας είναι άθλημα. Το υπέρτατο επίτευγμα σ’ αυτό το άθλημα είναι να κατορθώσει να νοσηματοδοτήσει κάποιος τον θάνατό του, ΘΕΤΟΝΤΑΣ ΑΥΤΟΝ, ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΖΩΗΣ ΑΛΛΩΝ! Σε αυτά περιλαμβάνεται και ο θάνατος σε αγώνα για την ελευθερία, την αξιοπρέπεια και την δικαιοσύνη! Το καίριο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι: «πώς και γιατί πεθαίνεις»; Στη φύση επικρατεί ο νόμος : «ο θάνατός σου η ζωή μου!» όμως μ’ αυτόν τον τρόπο ο θάνατος υπηρετεί τη ζωή! Επί πλέον η φύση ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ ΑΣΠΛΑΧΝΗ! Στην ανθρώπινη κοινωνία η ζωή υπηρετεί τον θάνατο! ΧΩΡΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΝΟΗΜΑ! Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ! Είναι μια κουλτούρα ενοχής και ντροπής. Είναι ένας «πολιτισμός θανάτου» αν μπορεί να ονομαστεί πολιτισμός! Γι’ αυτό η κρίση οντότητας (υπαρξιακή νεύρωση), το υπαρξιακό κενό και η ΑΓΩΝΙΑ έχουν πάρει ιλιγγιώδεις διαστάσεις στις μέρες μας! δες και προηγουμένως για την πηγή της ψυχικής ασθένειας! Το αντίδοτο σε αυτή την απόγνωση είναι να δώσουμε ένα νόημα στα πράγματα, και να υπάρχει κάτι να πιστέψουμε!

Μιλήσαμε προηγουμένως για την ελευθερία της στάσης απέναντι στον θάνατο και για το ότι όπου υπάρχει πνεύμα (πνευματική στάση-συνειδητή σκέψη) δεν υπάρχει θάνατος και ο πόνος του θανάτου. Το πνεύμα δεν γνωρίζει θάνατο, δηλ. περιορισμούς (δεσμά) χώρου, χρόνου, μορφής! Η

Ζωή που νικάει τον θάνατο! Μπορούμε με γενναιότητα κι ευγένεια να ζούμε και να φεύγουμε! Γέννα και μνήμα, το αιώνιο κύμα! Το θάρρος ενός ανθρώπου φαίνεται κατά τον θάνατό του! Με αυτόν τον τρόπο νικούνται αμφότεροι! Παραδείγματα ελευθερίας της στάσης απέναντι στο θάνατο και στον πόνο του είναι : Ο φιλόσοφος Ανάξαρχος για τον οποίο μιλήσαμε σε προηγούμενο σεμινάριο, ο Σωκράτης, οι αδελφοί Κατσαντώνη, ο Αθανάσιος Διάκος, ο Αλέξανδρος Παναγούλης, ο Ιησούς Χριστός και άλλοι. Ο Αθανάσιος Διάκος απεφάσισε ότι έπρεπε να δώσει ένα πάγκοινο μήνυμα, ότι δηλ. με πλήρη αυταπάρνηση και με το σπαθί στο χέρι, θα κερδηθεί ο αγώνας για την ανεξαρτησία των Ελλήνων, όπως και έγινε! Το ίδιο το ΠΝΕΥΜΑ ανεγνώρισε τούτο και είπε σε ένα από τα μαθήματά του, ότι δείξαμε τότε την αποφασιστικότητα και την δύναμη τις οποίες απαιτούσαν οι περιστάσεις για να πετύχουμε τον σκοπό μας. Κοντά στα προαναφερθέντα παραδείγματα είναι και εκείνο του Κ. Κανάρη. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι έδειξαν διάπυρη αποφασιστικότητα και δυναμική θέληση για να επιτύχουν τον σκοπό τους. ΟΣΑ ΑΚΡΙΒΩΣ ΖΗΤΟΥΝ ο εσωτερισμός και η ψυχανάλυση (πύρωμα ψυχής). Εμείς θα είμαστε κατώτεροι των περιστάσεων, ή όχι;

Ο ΣΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΟΝΟΣ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ Η ΥΠΕΡΝΙΚΗΣΗ ΤΟΥ

[Αυτός που έχει πονέσει, καταλαβαίνει καλύτερα την έννοια του θανάτου! Ο πόνος είναι ο αντίκτυπος των πράξεων, μέσα μας! Δεχόμενοι τη πραγματικότητα του πόνου, αναγνωρίζουμε την φθαρτή, φυσική μας υπόσταση! την αποδεχόμαστε! Έτσι, κάνουμε το πρώτο βήμα προς την Πνευματική μας υπόσταση! Ένας ανομολόγητος ψυχικός πόνος συνειδητοποιημένος, δεν προκαλεί φυσικό πόνο! Δεν μεταφέρεται στο σώμα μας, δεν συμβολοποιείται! Διότι 1 ψέμα στο μυαλό = 1 πόνος στο σώμα! η συμβολοποίηση!]

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, ψυχικός ή σωματικός. Αντίδοτα σ’ αυτόν είναι τα διαθέσιμα φάρμακα και η ψυχική στάση!

Τα φάρμακα είναι εκείνα της κατηγορίας των οπιούχων και τα διάφορα μείγματα άλλων αναλγητικών φαρμάκων χρησιμοποιούμενων εις τα ιατρεία πόνου των νοσοκομείων.

Η ψυχική στάση μπορεί να είναι τριών ειδών, είτε εκείνη της αποδοχής και της παράδοσης στον πόνο, είτε εκείνη της αντίδρασης, είτε εκείνη της κατάστασης της μετακίνησης εαυτού σε άλλο πεδίο (υπερβατικό).

Η αποδοχή της κατάστασης του πόνου και η παράδοση του εαυτού, ελαττώνει την αίσθηση του πόνου και ανακουφίζει! (γίνεται ο πόνος υποφερτός). Η ψυχική αντίσταση στην κατάσταση του πόνου, (παράπονο,

θυμός, αγανάκτηση), αυξάνει την αίσθηση του πόνου (γίνεται ο πόνος πιο ανυπόφορος). Παραδείγματα αυτής της πρώτης στάσης: ο Ανάξαρχος, ο Αλεξ. Παναγούλης! Παραδείγματα βασανιζομένων οι οποίοι απασχολούσαν το νου τους με συγκεκριμένο θέμα, όπως η επίλυση κάποιου μαθηματικού προβλήματος. Υπάρχει επίσης η άποψη ότι ο Ιησούς Χριστός είχε την δύναμη να αποκόψει τον εαυτό του από την οδύνη του μαρτυρίου στο σώμα του. Πιο συγκεκριμένα, οραματισμός της περιοχής του σωματικού πόνου μέσα σε λαμπρό λευκό φως, γεμάτο φωτεινά μόρια τα οποία γράφουν επάνω τους ΕΝΔΟΡΦΙΝΕΣ, δηλ. εσωτερικές, ενδογενείς, μορφίνες, οι οποίες είναι τα φυσιολογικά αναλγητικά. Το φως αυτό να φωτίζει επίμονα την σκοτεινή περιοχή του σωματικού πόνου (κατάσταση φωτ. Α) και ο πόνος ανακουφίζεται! Με εξάσκηση αυτό μπορεί να γίνεται όλο και αποτελεσματικότερο! Συνδυασμός με την χρήση της λέξης ΑΛΛΑΞΤΕ! Επαναληπτικώς! Η λέξη ΑΛΛΑΞΤΕ είναι ενεργειακό αντίδοτο στον πόνο!

Τα ανωτέρω είναι παραδείγματα του ότι “όπου υπάρχει Πνεύμα, δεν υπάρχει θάνατος!” (Ο σωματικός πόνος ως μορφή θανάτου και η υπερνίκησή του!). Η μετακίνηση εαυτού σε άλλο, υπερβατικό πεδίο (δεν μας παίρνει χρονικά να περιγραφεί εδώ). Πάντως, γενικότερα, το μαρτύριο είναι παράγων πνευματικής αφύπνισης!

Τώρα θα αναφέρω τα εξής ως αντιδιαστολή με τα προηγούμενα. Τα περιστατικά όπου το βίωμα του θανάτου εσωματοποιείτο με μορφή οξείας διατρήσεως του στομάχου, σε μεγάλο ποσοστό μελλοθανάτων, την παραμονή της εκτελέσεως τους υπό των Γερμανών, κατά την κατοχή! Αυτά είναι ακραία μορφή ενοχοποιήσεως – συμβολοποιήσεως της γλώσσας του σώματος! Δηλ. εσωτερικεύσεως του θανάτου. Είναι επίσης παράδειγμα απουσίας πνευματικής στάσης όπως εκείνη του Αναξάρχου ή του Σωκράτη, οπότε το φοβισμένο ζώο μέσα μας μένει ασύδοτο! Πρβλε επίσης ανάλογες καταστάσεις, όπως : «χέστηκε ή κατουρήθηκε από τον φόβο του» όπου επίσης εκδηλούνται ασύδοτοι οι ενστικτώδεις μηχανισμοί του εμφόβου ζώου μέσα μας! Πρβλε επίσης την διαφορά μεταξύ των αυτοκτονούντων με α-φαγία και θνησκόντων από πείνα. Οι δεύτεροι εμφανίζουν «οιδήματα πείνης», οι πρώτοι, ΟΧΙ!

Τώρα θα μιλήσουμε για ΑΝΤΙΔΟΤΑ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ψυχοαναλυτικά-ψυχοθεραπευτικά και εσωτερικά:

ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΙΚΑ-ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ, διάλυση του φόβου :

Α) Η καλλιέργεια της τέχνης του καλώς τεθνάναι, με την εφαρμογή της Αρχαιοελληνικής ρήσης : «’Η καλώς ζειν, ή καλώς τεθνηκέναι τον ευγενή χρη!» Το ιδανικό θα ήταν, να ζει κάποιος όπως θέλει και να πεθάνει όπως του αρέσει!

Β) Η επιστράτευση και η εφαρμογή της εξής ΛΟΓΙΚΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ σκέψεων: Το φθαρτό μου σώμα, μικρό εγώ, εξ ορισμού είναι θνητό, άρα οπωσδήποτε θα πεθάνει, ΑΡΑ, αφού θα πεθάνω **αναπόφευκτα**, δεν έχει σημασία αν θα πεθάνω, αλλά ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΘΑΝΩ, δηλ. πως θα σταθώ εσωτερικά απέναντι στον θάνατό μου. Η ΕΠΙΛΟΓΗ είναι, είτε ακέραιος με αυτοκυριαρχία και αξιοπρέπεια, είτε έμφοβος και διαλυμένος θλιβερά από τον φόβο μου! ΕΠΙΛΕΓΩ = ΑΠΟΦΑΣΙΖΩ, το πρώτο!

Γ) Αποφασίζω να ακολουθήσω το παράδειγμα της εξάσκησης του Κανάρη – Προφήτη Ηλία, στην ζωή μου.

Δ) ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ, ο οποίος έχει αναλυτικά ως εξής:

Η θεωρητική αρχή είναι, κάνετε αυτό το οποίο φοβάστε! Διασχίστε το πεδίο του φόβου. Όταν το επιτύχετε πνευματικά (με την συνειδητή σκέψη σας) ανοίγει ο δρόμος, με την εξάσκηση να το επιτύχετε και πραγματικά! Ο γενικός διακόπτης του φόβου μπορεί να χρησιμοποιείται και σε κάθε σας πρόβλημα ψυχικής αιτιολογίας, όπως φοβίες, αγωνίες, κρίσεις πανικού ή ταχυαρρυθμίες κλπ. Στα δύο τελευταία προβλήματα μπορείτε να χρησιμοποιήσετε συνδυαστικά και την λέξη ΑΡΓΑ, επαναλαμβανόμενη πολλές φορές! Το νόημα του γενικού διακόπτη του ΦΟΒΟΥ είναι η επίτευξη της ΧΡΥΣΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ. Η διατύπωσή του η εξής : ΑΓΑΠΩ, ΘΕΛΩ ΚΑΙ ΠΡΟΤΙΜΩ ΝΑ ΖΗΣΩ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΦΟΒΑΜΑΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΩ! ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΠΟΥ ΕΧΩ ΝΑ ΠΑΘΩ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΩ! ΛΟΙΠΟΝ ΤΙ ΕΓΙΝΕ; ΔΕΝ ΜΕ ΝΟΙΑΖΕΙ, ΔΙΟΤΙ ΕΧΩ ΑΦΘΑΡΤΗ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΤΗ ΨΥΧΗ! Είμαι ήρεμος και γαλήνιος, σε κατάσταση Α-ΦΟΒΙΑΣ και αισθάνομαι ότι είμαι ο θεός στη Γη!

Επαναλαμβάνετε αυτές τις φράσεις μέχρι να συνέλθετε. Θα διαπιστώσετε, χωρίς υπερβολή, ότι κάνουν θαύματα! Εγώ μ’ αυτά μια ζωή, επαγγελματικά, έβγαζα το ψωμί μου. Αυτά όσον αφορά τα παραδείγματα εφαρμογής κι αποτελεσματικότητας του Γενικού διακόπτη του φόβου!

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΑΝΤΙΔΟΤΑ, διάλυσης του φόβου :

Α) Οραματίζεσθε τον φόβο σας και του λέτε: Τι έχεις να μου πεις, τι σημαίνεις για μένα; Θα σε κατανοήσω, θα σε αποδεχθώ και θα σε συγχωρήσω! Σε κατανοώ, σε αποδέχομαι και σε συγχωρώ!

Ο φόβος σας, έτσι θα μειωθεί ή θα εξαφανιστεί!

Δοκιμάστε το!

Β) Το ΒΙΩΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΡΕΦΤΗ, εξωτερικού ή εσωτερικού. Οραματίζεσθε ότι εισέρχεσθε μέσα στον καθρέφτη και ταυτίζεστε με τον είδωλο εις αυτόν. Το

είδωλο είναι και ο ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΕΑΥΤΟΣ. Αφεθείτε στην εμπειρία ότι ενώνεστε, ταυτίζεστε με τον ανώτερο Εαυτό σας, δηλ. ταυτίζεστε με ένα ον αθάνατο, το οποίο ανακυκλούται μετενσαρκούμενο εις το διηνεκές! Η εξάσκηση σ’ αυτήν την εσωτερική εμπειρία θα σας δώσει επίγνωση (συνειδητότητα) ότι δεν υπάρχει θάνατος! Έτσι καταργείται ο φόβος του θανάτου, άρα προκύπτει νόημα στο παιγνίδι, το παιγνίδι της ζωής παύει να είναι α-νόητο (χωρίς νόημα) όπως ο θάνατος για το μικρό εγώ! Το νόημα είναι η τελειώσή μας, η θέωσή μας, η οικοδόμηση του εσωτερικού ναού μας! Δες και τα προηγούμενα σεμινάρια. Τούτο επιτυγχάνεται μέσω του ανακυκλούσθαι και τελειούσθαι, μετενσαρκωτικώς! [η ψυχή είναι αντίληψη που υπάρχει και αντιλαμβάνεται τον Εαυτό της μέσα από τις εμπειρίες της! Χωρίς εμπειρίες, σταματά η εξέλιξη της ψυχής! Είναι ένα είδος θανάτου της ψυχής, για όσους ενδιαφέρονται να εμβαθύνουν! Αυτή είναι η αιτία των ενσαρκώσεων στο διηνεκές! Έτσι, η ψυχή, ελευθέρως επιλέγουσα, βρίσκει την εκπλήρωση-ολοκλήρωσή της, όπως την έχει σχεδιάσει!]. Έτσι επιτυγχάνεται, αποκαθίσταται το νόημα του παιγνιδιού της ζωής, το οποίο είναι η σύνδεση (σχέση) του αιτίου με το αποτέλεσμα του – σκοπό του. Έτσι, επαναλαμβάνω, επιτυγχάνεται η μύηση της ψυχής στο μυστήριο του θανάτου και η σχέση ειρήνης με αυτόν! Η εις Άδου κάθοδος και η Ανάσταση είναι έννοιες πολύ κοντινές σ’ αυτά!

Την άσκηση αυτή την έχει υποδείξει το Πνεύμα!

Γ) Όπως είπαμε, βίωμα αθανασίας προκύπτει, ως εσωτερική εμπειρία, κατά την ταύτιση με τον Ανώτερο Εαυτό μέσα στον καθρέφτη. Όπου, εκεί, βιώνεται η ύπαρξη αθανάτου Εαυτού, όστις ανακυκλούται, επανενσαρκώνεται εις το διηνεκές! Ωσαύτως βίωμα αθανασίας μας προκύπτει κατά την τηλεπαθητική εμπειρία μας της επικοινωνίας με το Πνεύμα, ως και κατά την επαναβίωση προηγούμενων ζωών μας (ενσαρκώσεων) μέσω υπνωτικής αναδρομής, αλλά και εν εγρηγόρει! Βιώνω = Νιώθω!

Στο ίδιο πνεύμα βοηθά και η γνώση αναφορικά με τις περιθανάτιες εμπειρίες (near death experiences). Επίσης η ενασχόληση με τον πνευματισμό.

Δ) Η ΓΝΩΣΗ, όπως μας την μετέδωσε το Πνεύμα, ρητά και κατ’επανάληψη στα μαθήματά Του, ότι η αληθινή Ζωή, η Ζωή με Ζ κεφαλαίο, είναι αυτή στην οποία μεταβαίνουμε μεταθανατίως! Άρα, δεν έχουμε λόγο να στενοχωριόμαστε ή να φοβόμαστε αναφορικά με τον θάνατό μας! Όσα σας λέγω σε αυτή μας την συνάντηση, δοκιμάζουν να σας προσφέρουν μια ΙΔΕΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΑΘΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ! Αυτά, όπως και οι προηγούμενες συναντήσεις μας, θα σας βοηθήσουν στην κατάκτηση της αυτογνωσίας σας και στην ψυχική σας ενηλικίωση-ωριμότητα! Επίσης να θυμάστε, ότι: η επαλήθευση από το Πνεύμα, μέσω ανώτερης επικοινωνίας

μαζί Του, ότι όλα γίνονται και έγιναν όπως πρέπει! σύμφωνα με τις οδηγίες Του! αποτελεί αντίδοτο στην ματαιότητα των ανθρωπίνων! δίνει νόημα και περιεχόμενο στον βίο μας! τούτο είναι και το ζητούμενο! Ο.Ε.Δ. Αυτό είναι το προνόμιο-πλεονέκτημα όσων επικοινωνούμε με το Πνεύμα! Έτσι λοιπόν, αναλάβετε την ευθύνη σας για την ψηλάφηση «νοήματος» (αιτίας και σκοπού) της ύπαρξης και του θανάτου, όπως τα είπαμε εδώ!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ελπίζω μ’ αυτά τα οποία σας είπα, ότι θα συμβάλλω να πραγματώσετε την λυτρωτική αρχή, ότι δηλ. όπου υπάρχει πνεύμα, δεν υπάρχει θάνατος! Ότι σας έδωσα ένα μήνυμα ελπίδας και φώτισης! Καλή επιτυχία στην αγωνιστική σας στάση να επιτύχετε τούτο!

Ευχαριστώ!

Προτεινόμενη Βιβλιογραφία

“Το φως μετά τον σωματικό θάνατο” του R. Moody, εκδόσεις ΔΙΟΠΤΡΑ

“Η ζωή μετά τον σωματικό θάνατο” του R. Moody, εκδόσεις ΔΙΟΠΤΡΑ

“Παραπάνω από μια ζωή”, εκδόσεις ΒΟΥΛΟΥΚΟΥ

“Γεννηθήκατε πάλι για να είστε μαζί”, εκδόσεις ΒΟΥΛΟΥΚΟΥ

“Το μήνυμα, του Marlo Morgan”, εκδόσεις ΔΙΟΠΤΡΑ

“Οι 7 πνευματικοί νόμοι της επιτυχίας” του Deepak Chopra, εκδόσεις ΕΣΟΠΤΡΟΝ

“Ο μύθος του Σισύφου” του Albert Camu, εκδόσεις ΓΑΛΑΞΙΑΣ

“Αναζητώντας νόημα ζωής και ελευθερίας σ’ ένα στρατόπεδο συγκεντρώσεως” του V. Frankl, εκδόσεις ΤΑΜΑΣΟΣ.

Ερωτήσεις 5ου μαθήματος

- 1.** Σε ποιους ανήκει το μέλλον;
- 2.** Ποια η αξία της βιοθεωρίας, κοσμοθεωρίας;
- 3.** Τι σημαίνει η λέξη ελεύθερος;
- 4.** Τι είναι η κρίση οντότητας;

- 5.** Υπάρχει τυχαιότητα;
- 6.** Ποια είναι η εσχάτη ελευθερία;
- 7.** Τι είναι η Λογοθεραπεία;
- 8.** Ποια η σχέση θανάτου και sex;
- 9.** Ποια η εσχάτη και υπέρτατη δοκιμασία;
- 10.** Τι σημαίνει αποφασίζω;
- 11.** Ποιο μέρος του εγκεφάλου παράγει το σκοτάδι μέσα μας;
- 12.** Ποιο μέρος του εγκεφάλου παράγει το ΦΩΣ μέσα μας;
- 13.** Ποια η ελευθερία της στάσης;
- 14.** Ποια τα αντίδοτα του πόνου;
- 15.** Ποια τα αντίδοτα του φόβου του θανάτου;
- 16.** Ποιο το λογικό αντίδοτο του φόβου του θανάτου;
- 17.** Ποιος ο γενικός διακόπτης του φόβου;
- 18.** Ποια τα εσωτερικά αντίδοτα του φόβου του θανάτου;
- 19.** Ποιο το νόημα του θανάτου για την ψυχή;
- 20.** Ποιος ο ΕΙΔΙΚΟΣ διακόπτης του φόβου;